

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
ВƏ ƏДƏБИЈЈАТ

тəғриси

БАКЫ-1980

2

ӘДӘБИЈАТ ТӘДРИСИ

(Методик мәчмуә)

1980

«Азәрбајчан мәктәби»

№ 2 (106)

журналына элава

МҮНДӘРИЧАТ

Методика

Р. Мустафајева — В. И. Ленинни «Русијада фәһлә мәтбуатынын кечмишиндәи» мәгаләсинин тәдрисинә даир	3
Б. Әһмәдов — Проблем ситуасијасы вә Азәрбајчан дили тәлиминдә онун јери	11
Т. Рзајев — Низаминин «Хосров вә Ширин» поемасынын тәдриси һаггында	18
А. Бәкирова — Әдәбијат дәрсләриндә естетик тәрбијә һаггында	26
Е. Һәсәнова — Јер зәрфләринин јер мәналы исимләрлә мүгајисәли өјрәдилмәси	31

Бәди әсәрләрин дили

Б. Мурадов — Әдәби әсәрләрин өјрәнилмәсиндә интонасијанын ролу вә имканлары	35
---	----

Тәчрүбә трибунасы

Н. Һүммәтов — Јарадычы јазыларын апарылмасында фәнләрасы әлагәдән истифаде	41
Б. Һәсәнов — IV—VII синифләрдә шакирдләрин синифдәнхарич охусунун програм мөвзулары илә әлагәләндирилмәсинә даир	45
Һ. Рзајев — Сифәтин тәдрисиндә нитг инкишафы үзрә апарылан ишләр	52
И. Бабајев — Иншанын планыны нечә тәртиб етмәли	56
А. Пашајев — Дил дәрсләриндә шәхс адларынын изаһы	60

Нәзәри гејдләр

Н. Абдуллајева — Дил ваһидләринин синонимлији һаггында	64
Ә. Гулујев — Заман зәрфләринин јаранма јоллары һаггында	68
И. Һәкимов — С. Вургун поезијасы вә ашыг ше’ри	70

Азәрбајчан халгы өз әгүтәддәрәтәшмә әлине алдыгдан сонра, әлиәли нәсилләр тәрәфиндән јарадылмыш зәкинн, классик мә’нәви ирәсә ә инјәләшкән, өз тарихини дәрк вә бәрпа етмишидир. Совет һакимийјәти јалыыз мадди сәрвәтләрин дејил, мә’нәви сәрвәтләрин дә шилләләшдирилмәсини тә’мин етмишидир. Орта әср Шәргинин ән бәјук шаирләри вә мүтәфәккирләри Низами, Фүзули, Нәсимн, Хагани, гәдиз Азәрбајчан мәдәнијәтинин дикәр корифејләри, дунја сивилизасијасыны даһијанә әсәрләрлә зәкинләшдирән бу шәхсийјәтләр мәһз совет дөврүндә халгымызны мә’нәви һөјәтәндә вәтәндаш һугуту газанмыш, мүәсир мәдәнијәтлә гәјнајыб-гарышмыш, һәр бир адамын мә’нәви сәрвәтинә чеврилмишидир.

И. Ә. ӘЛИЈЕВ—Сов.ИКИ МК Сијаси Бүросу үзләјүнә һәмизәд. Азәрбајчан КП МК-нын биринчи катиби (Азәрбајчан КП МК-нын вә Азәрбајчан ССР Али Советинин, Азәрбајчан ССР-ин вә Азәрбајчан Коммунист Партијасынын 60 иллијинә һәср едилмиш тәнтәһәли ичласындакы мә’рузәсиндән)

Даһи Азәрбајчан шаирни Низами илә даһи өзбәк шаирни Нәваннин ики халг арасында әзәли вә мә’нәви әлагәләри һарлағ әкс етдирән әсәрләринин һөјиб гәһраманлары узағ әсрләрин архасындан сәки бизә бахырлар. Низами Нәванјә көзәл тә’сир кәстәрмиш, онун јарадычылығы бүтүн Шәрг шаирләрин үчүн әсл мәктәб өлмүшдур.

Ш. Р. РӘШИНДОВ—Сов.ИКИ МК Сијаси Бүросу үзләјүнә һәмизәд. Әзбәкистан КП МК-нын биринчи катиби (Һәмиз тәнтәһәли ичласындакы чыхышындан).

Низаминин вә Руставелинин, Мирзә Шәфинин вә Илја Чавчавадәсинин, Мирзә Фәтәли Ахундовун вә Николоз Серетелинин достлуғунузу вә гардашлығымыз нечә тәрәншүм етдирилмиш јадә салағ. Һәлә бәјүн Низами дөшмиш ки, Гафғазын зарвәләриндә күнәштин шуалары ојнашанда һәр үч халгымыз бирликдә сөзишәр, дағларын башыны думан алаңда онлар бирликдә әдәрләшәрләр.

Е. А. ШЕВАРНАДЗЕ—Сов.ИКИ МК Сијаси Бүросу үзләјүнә һәмизәд. Күрчүстан КП МК-нын биринчи катиби (Һәмиз тәнтәһәли ичласындакы чыхышындан).

Иш жолдашларымыз	
А. Рәхимов — Мүәллимин үрәји	76
Рә'јләр вә хуласәләр	
Г. Талыбов — Дәрслик үзәриндә дүшүнәркән	79
Т. Халисбәјли, М. Мүсәддиг — Әдәбијјатдан програм ләјинәси һаггында гәјдләр	83
М. Рзајев — Фүәулинин «Сөз» рәдифли гәзәли нә үчүн про- грамдан чыхарылыр?	85
Консултасија	
Ә. Әфәндизадә — Суаллара чаваб	90
Сизин китаб рәфиниз үчүн	
«Ниятг мөдәнијјети»	95
«Азәрбајчан дилинин семосилокијасы»	96

Редаксија һејәти: **Ә. Әфәндизадә** (редактор), **А. Бабајев** (ре-
дактор мұавини), **Ч. Әһмәдов, Ә. Кәлбәлијев, Ш. А. Микајылов.**

Техники редактор вә норректор **Зәһрә Рзајева.**

Чапд имзаланмыш 16/V-1980-чы ил. Кагыз форматы
60×84/16=3,0 кагыз вәрәги, 6,0 физикик чап вәрәги.
ФГ 10691. Сяфарыш 2547. Тираж 13602.

Редаксијанын үнваны: **Баны, Ныжамы күчәси, 58. Телефон: 93-55-82.**

Бакы, «Коммунист» нәшријјатынын мөтбәәси.

© «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат төдриси», № 2, 1980-чы ил.

Методика

В. И. ЛЕНИНИН «РУСИЈАДА ФӘҲЛӘ МӘТБУАТЫНЫН КЕЧМИШИНДӘН» МӘГАЛӘСИНИН ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Рәфигә МУСТАФАЈЕВА
педагожи елмләр һәмшәри

РӘҲБӘРИН бу әсәри IX сенифдә әдәбијјатын төдриси
просесиндә өјрәдилир. Һәмшәри мөгалә әдәбијјат дәрслә-
риндә В. И. Ленинин бүтөвлүндә төдрис едилән илк әсәри-
дир. Мәзмун вә идејача чох зәнккин блад бу әсәрин төдриси
үчүн бир саат вахт ајрылыр.

Одур ки, мұәллим вахтын мөһудлуғуну һәзәрә алмалы
вә әсәри шакирдләрә даһа дәриндән мәнһисәтмәк үчүн си-
нифдәһарич ишин имманларындан да истифадә етмәлидир.
Чүнки мұшаһидәләр көстәрир ки, В. И. Ленинин әсәрләрин-
дә бәһс олунан бир сыра мәсәләләр барәдә шакирдләрә
әввәлчәдән мөјјән билик верилмәдән бу ишдә мұвәффәгиј-
јәт әлдә етмәк олмәр. В. И. Ленинин «Русијада фәһлә мөт-
буатынын кечмишиндән» адлы мөгаләсиндә рус әдәбијјаты-
нын бир ишә көркәмли нұмајәндәсинин ады чәкилмиш вә
онларын рус фәһлә мөтбуатынын инкишафы тарихиндәки
хидмәтләри јүксәк гиймәтләндирилмишдир. Бу сәнәткарлар-
дан Кертсен вә Чернышевскинин һәјәт вә јарадычылығы
һаггында шакирдләр VIII сенифдә, рәһбәрин «Кертсенин
хатирәси» мөгаләсини өјрәнәркән мөјјән мәлүмат әлдә
етмишләр. Мұәллим мөгаләдә һаггында данышылан көркәм-
ли рус ингилабчы-демократы В. Г. Белински һаггында да
мәктәблиләрә мәлүмат вермәлидир. Бу иш үчүн о, сениф-
дәһарич мөһгәләдән истифадә етмәлидир.

Синифдөнхарич мәшгәләдә шакирдләр өҗрәнирләр ки, Белински рус әдәбијаты тарихиндә ингилабчы-демократик тәнгидин ярадычысы кими мәшһурдур. Онуң мүхтәлиф илләрдә «Молва» гәзетиндә, «Телескоп», «Московски наблјудател», «Отечественные записки», «Современник» журналларында Державин, Грибоједов, Лермонтов, Полежајев, Баратински, Крылов, хусусилә А. С. Пушкин һаггында илсилә мәгаләләри чап олуңмушдур.

В. И. Ленинни «Русијада фәһлә мәтбуатынын кечмишиндән» мәгаләсиндә һаггында бәһс етдији Белинскинин «Гогола мәктуб»у рус кәндлиләринини әһвали-руһијәсини әкс етирән вә тәһкимчилик һүгугуна гаршы чеврилмиш әсәрдир. Даһа сонра мүәллим һәмин әсәрини јазылмасы сәбәбләрини изаһ етмәлидир. Шакирдләр өҗрәнмәлидирләр ки, Белински 1847-чи илин јазында Алманијада мүәличә олунаркән Гоголдан бир мәктуб алмышды. һәмин мәктубда Гогол өзүнүн «Достларла јазышмалардан сечилмиш парчалар» әсәринини Белински тәрәфиндән тәнгид едилмәсиндән иячидијини билдирирди. Бунуңла әлағәдар олара; ағыр хәстә олан Белински, сәнәтини јүксәк гижмәтләндирдији Гоголун һәмин әсәрдәки чидди сәһвләрини даһа дәриндән кәстәрмәк мәгсәдилә 15 ијул 1847-чи ил тарихли мәшһур «Гогола мәктуб»уну јазмышдыр. Әсәр мүәллифин сағлығында чап олуңмаса да, һәм Русијада, һәм дә онун һүдудларындан чох-чох узағларда әлдән-әлә кечмиш, кениш јайылмышды. Мәктуб мүәллифин өлүмүндән 7 ил сонра, Кертсенин нәшр етирдији «Полјарнаја звезда» журналында чап олуңмушдур.

Бу мәлүматдан сонра мүәллим Белинскинин «Гогола мәктуб» мәгаләсиндән аҗры-аҗры парчалары охумалы вә изаһ етмәлидир. Ашағыдакы парчалар үзәриндә дајанмаға хусусилә еһтијач вар:

«Мәнлијимин тәһгир олуңмасына фәлә бир тәһәр дөзә биләрдим, әкәр бүтүн мәтләб бундан ибарәт олсајды, һәр һалда сусмаға чәсарәтим чатарды. Лакин һәгигәтин, инсан ләјагәтинин тәһгир олуңмасына дөзмәк мүмкүн дејилдир: дин пәрдәси алтында вә зопа мүдафиәси илә, ријакарлығын вә әхлапсызлығын һәгигәт вә хејрхаһлыг кими гәләмә шериләмәсини көрдүкдә, сусмаг мүмкүн дејилдир... Мән бу мәсәләдә тәк бир шәхси дејил, чохлуғу тәмсил едирәм, һәм дә онларын әксәријәтинин нә сиз, нә дә мән көрмүшәм, онлар да һеч бир заман сизин үзүңзү көрмәмишләр... Сиз Русијаја

бир мүтәфәккир кими јох, јалныз бир сәнәткар кими дәриндән бәләдсиниз, әфсанәләрлә долу китабыңызда исә сиз там мүвәфәғијәтсизликлә мүтәфәккир чилдинә кирмәк итәмишсиниз. Буна сәбәб о дејилдир ки, сиз, үмумијәтлә, мүтәфәккир олмамышсыһыз; сәбәб будур ки, сиз илләр боју Русијаја узағларда олан өз көзәл кушәниздән тамаша етмәјә адәт етмишсиниз... Јүксәк һәгигәтләрлә долу олан ечәзкар бәдн әсәрләриндә Русијаја өз сурәтини күзкүдә олдуғу кими кәстәрмәк имканыны верәрәк, онун шүүрланмасына сон дәрәчә јардым кәстәрән бөјүк бир јазычы, бир китаб чап етириб бурада Иса вә дин һәминә вәһши мүлкәдарлара кәндлиләри «мурдар доруз»—дејә сөјмәји вә онларын күрәјиндән мүмкүн гәдәр чох мәнфәәт чыхармағы өҗрәдир. Бу һал мәнни һиддәтләндирмәјә биләрдим...»¹.

Мүәллим сөјләмәлидир ки, мәктубун идејасы, хусусилә бөјүк тәнгидчинин ирәли сүрдүјү «Русијада ән вачиб, мүәсир милли мәсәләләр: тәһкимчилик һүгугунун ләғв едилмәси, чисмани чәзанын ләғв олуңмасыдыр!» сөзләри онун давамчылары үчүн, хусусән Чернышевски, Добролјубов кими бөјүк сәнәткарлар үчүн доvizә чеврилмиш, онлар өз бөјүк мүәллимләринин ингилаби көрүшләрини даһа да иһкишаф етирмишләр.

Бундан сонра мүәллим «Белински Гоголун јанында» (Б. Лебедев), «Панајев вә Некрасов хәстә Белинскинин јанында» (А. Наумов) әсәрләриндән репродуксијалары нүмајиш етирәрәк, суал-чавабла верилмиш билији мөһкәмләндирмәли вә «Белински рус әдәбијатынын көркәмли нүмајәндәсидир» мөвзусунда реферат јазмағ үчүн шакирдләрә ашағыдакы әдәбијаты кәстәрмәлидир:

1. В. И. Ленин, Әдәбијат һаггында, Азәрбајчан Дөвләт Нәшријаты, Бақы, 1970, сәһ. 1—20, 52—60;

2. Жизнь и творчество В. Г. Белинского, Государственное издательство Детской литературы, Минпрос РСФСР, М., 1959;

3. В. Г. Белински, Рус классикләри һаггында, Азәрбајчан Ушаг вә Кәңчләр Әдәбијаты Нәшријаты, Бақы, 1954, сәһ 303—315;

4. Мәммәд Чәфәр, XIX әср рус әдәбијаты, «Маариф» нәшријаты, Бақы, 1970, сәһ. 284—314

¹ В. Г. Белински, Рус классикләри һаггында, Азәрбајчан Ушаг вә Кәңчләр Әдәбијаты Нәшријаты, Бақы, 1954, сәһ. 303—306.

Бу синифдэнхарич мәшғәлә «Русијада фәһлә мэтбуатының кечмишиндән» мәгаләсиндә гојулмуш дикәр мәсәләләрни даһа этрафлы шәрһи үчүн вахт әлдә етмәјә имкан ярадыр.

Синифдә мәгаләнин охусуна башламаздан әввәл, мүәллим кириш сөзү сөјләмәли вә тејд етмәлидир ки, әсәр 1914-чү илин апрелиндә биринчи дүја мұһарибәси әрәфәсиндә јазылмышдыр. Бу заман пролетар ингилабы һәрәкәти гаршысында дуран ән мұһүм мәсәләләрдән бири хырда буржуа оппортунизминә гаршы мүбаризә иди. Һәмни мәгаләдә В. И. Ленин Русијада марксизмин јаранмасы вә пролетар һәрәкәтының инкишафына мэтбуатын демократик вә ингилаби ән'әнәләринин тәсирини характеризә едир. Рәһбәр оппортунизмлә мүбаризәдә Кертсендән, Белинскидән, Чернышевскидән вә онларын силаһдашларындан кәлән ән'әнәләрә әсасланыр. Шакирдләрә мүәјјән мәшғәләләрдә Кертсен, Белински, Чернышевки һаггында мә'лумат верилдијиндән, дәрәдә бу һагда бир дә данышылмасына еһтијач галмыр, вахтын чоху материалын синифдә охунмасына вә изаһ едилмәсинә һәәр едилыр.

Әсәрин мәзмунунун өјрәдилмәси заманы дәрәс боју шакирдләрин марағыны чәлб етмәк вә ону материалын дәрһиндән мәннәмәсилмәсинә јөнәлтмәк мәгсәдилә мүәллимни изаһлы охудан истифадә етмәси даһа мәгсәдәмүвафигдир.

Мүәллим мәгаләдән мүвафиг парчалары — әввәлчәдән мүәјјән биткин һиссәләрә ајырдығы парчалары охујуб изаһ етмәли вә шакирдләрин иштиракы илә онлара башлыглар вермәлидир.

Бу, тәхминән, ашағыдакы сәпкидә олмалыдыр:

1. Русија фәһлә мэтбуаты тарихинин демократик вә социалист һәрәкәти тарихи илә бағлы олмасы.
2. Русија азадлыг һәрәкәтының башлыча мәрһәләләри.
3. Задәкан дөврүнүн көркәмли нүмајәндәләри вә үмум-демократик сензурасыз мэтбуатын јаранмасы.
4. Разночинләрин ојанмасында Кертсен вә Белинскинин ролу.
5. Разночинләрин һаким мәсләки олан халгчылыг вә халгчы бахышларыны инкишаф етдирмәкдә Чернышевскинин ролу.
6. Халгчылыг ахыны ичәрисиндә пролетар-демократик чәрәјанынын јаранмасы.

7. Русијада социал-демократијанын әсасынын гојулмасы вә фәһлә мэтбуатының ярадылмасы үчүн тәшәббүс көс-тәриклмәси.

8. Фәһлә һәрәкәтының башланмасы, фәһлә мэтбуатының мејдана чыхмасы, онун илк нүмуналәри, бу ишдә габагчыл фәһләләрин, хүсусилә В. А. Шелгунов вә И. В. Бабушкинин ролу. Сензурасыз фәһлә гәзетләринин мејдана чыхмасы.

9. Күтләви фәһлә һәрәкәтында, фәһлә вәрәгәләриндә вә фәһлә мэтбуатында ики әвас мәсләкин—марксист вә оппортунист мәсләкин олмасы

10. Русија фәһлә мэтбуатының инкишафында «Искра»ның 1901—1903-чү илләрдәки фәалијәтинин ролу.

11. Ачыг фәһлә мэтбуатының мејдана чыхмасында 1905—1907-чи илләр ингилабының ролу.

Бундан сонра мүәллим Русијада фәһлә мэтбуатының сәфәрбәрәдичи ролуну вә онун пролетариатын демократик һәрәкәтдакы јеринин тә'мин едилмәсиндә башлыча амилләрдән бири олдугуну изаһ етмәлидир. Буна көрә, В. И. Ленинни һәмни мәгаләдә вердији бөлкүнүн әввәлчәдән һазырланмыш нүмушәсини нүмајиш етдирмәк лазымдыр. Рәгәмләрдән ајдын көрүнүр ки, әкәр 1884—1890-чы илләрдә демократик һәрәкәтда иштирак едән фәһләләрин сајы һәр јүз нәфәрдән 15,1 % идисә, 1905—1908-чи илләрдә 47,4 % тәшкил едирди. (Бу фаиз сијаси чинајәтләрә көрә мәс'улијәтә чәлб едилән һәр 100 нәфәр шәхсә көрә һесапланмышдыр—Р. М.).

Шакирдләр тарих дәрсләриндә 1825-чи иләдәк чохла халг гијам вә үсјанларының, мәшһур Пугачов һәрәкәтының баш вердијини, әдәбијат дәрсләриндә икә Русијада Радишев кимн көркәмли ингилабчының јашадығыны өјрәндикләриндән, мүәллим В. И. Ленинни Русијада азадлыг һәрәкәтыны 1825-чи илдән е'тибарән мәрһәләләрә бөлмәсинин сәбәбини дә изаһ етмәли вә демәлидир ки, Владимир Илич мүәјјән програмы вә мәгсәди олан мүтәшәккил ингилаби чыхышлары шәәрдә тутмуш, она көрә дә, декабрист һәрәкәтының башландығы тарихи Русијада азадлыг һәрәкәтының биринчи мәрһәләси адландырмышдыр.

Бир мәсәлә дә шакирдләрә ајдылашдырылмалыдыр. В. И. Ленин мәгаләнин бир јериндә јазыр: «1895—1896-чы илдән, мәшһур Петербург тәтилләри заманындан е'тибарән

социал-демократиянын иштиракы илэ күтлэви фәһлә һәрәкаты башланыр. Мәһз бу дөвр Русијада сөзүн эсл мәһнасында фәһлә мәтбуатынын мејдана чыхмасы дөврүдүр». Даһа сонра В. И. Ленин жазыр: «Русијада фәһлә мәтбуатынын аз гала бир әсрлик тарихи вардыр —бу, эввәлчә һазырлыг тарихидир, јәһни фәһлә һәрәкаты дејил, пролетар һәрәкаты дејил, «үмүмдемократик», јәһни буржуа-демократик азадлыг һәрәкаты тарихидир, —сонра да өзүнүн ијирми иллик пролетар һәрәкаты, пролетар демократиясы вә ја социал-демократия тарихидир».

Шакирдләрә ајдылашдырылмалыдыр ки, В. И. Ленин Русијада азадлыг һәрәкатынын тарихини декабристләр үсјаны илэ бағладығы кими, «Русијада фәһлә мәтбуатынын бир әсрлик тарихи вардыр»—дејәндә дә јәгин ки, декабристләрин XIX әсрин эввәлләриндә фәаллијәт көстәрән мәтбуатыны нәзәрдә тутмушдур.

Изаһлы оху баша чатдыгдан сонра, әсәрдәки ајры-ајры биткин парчалара верилмиш вә јазы тахтасына јазылмыш башлыглар бүтүнлүкдә мәғаләнин өјрәнилмәси үчүн план ролуну ојнаја биләр. Әсәрия мәзмунунун мөһкәмләндирилмәси мәғсәдилә синифдә ашағыдакы шәкилдә суал-чаваб апарылмалыдыр:

М. —Нә үчүн В. И. Ленин Русијада фәһлә мәтбуатынын тарихини билмәк үчүн рус азадлыг һәрәкатынын башлыча мәрһәләләрини өјрәнмәји вачиб һесап едир?

Ш. —Чүнки, Ленинни дедији кими, «Русијада фәһлә мәтбуатынын тарихи демократик вә социалист һәрәкатынын тарихи илэ гырылмаз сурәтдә бағлыдыр».

М. —Русијада азадлыг һәрәкатынын мәрһәләләрини В. И. Ленин шечә мүүјәнләшдирир?

Ш. —Русијада азадлыг һәрәкаты рус чәмијјәтинин үч башлыча синфинә ујғун олараг, үч башлыча мәрһәләдән кечмишдир: 1) тәгрибән 1825-чи илдән 1861-чи иләдәк олан задәкан дөврү; 2) тәгрибән 1861-чи илдән 1895-чи иләдәк олан фазночин вә ја буржуа-демократик дөврү; 3) 1895-чи илдән индијәдәк олан пролетар дөврү.

М. —Задәкан дөврүнүн ән көркәмли нүмајәндәләри кимләрдир?

Ш. —Декабристләр вә Кертсен бу дөврүн ән көркәмли хадимләри олмушлар.

М. —Декабристләрин вә Кертсенин хидмәтләрини В. И. Ленин нечә гијмәтләндирир?

8

Ш. —Декабристләр Кертсени ојатдыглары кими, Кертсен вә онун «Колокол»у да фазночинләрин елми либерал вә демократик буржуазия нүмајәндәләринин ојанмасына көмәк етди.

М. —В. Г. Белински һаггында нә билирсиниз? Мәғаләдә В. И. Ленин онун јарадычылығына нечә гијмәт верир?

Ш. —В. Г. Белински фазночинләр арасындан чыхмыш, рус әдәбијјаты тарихиндә ингилаби-демократик тәнгидин јарадычысы кими танымыш мәшһур сәнәткардыр. В. И. Ленин тәнгидчинин «Гогола мәктуб»ундан бәһс едәркән ону «сензурасыз демократик мәтбуатын индијә гәдәр дә өз бөјүк чаһлы әһәмијјәтинин сахлајан ән јахшы әсәрләриндән бири» кими гијмәтләндиришишдир.

М. —Фазночинләрин мејдана чыхмасыны шәртләндириән һансы сәбәб иди?

Ш. —Тәһкимчилик һүгугунун сүгуту фазночинләрин мејдана чыхмасына сәбәб олду.

М. —Фазночинләрин һаким мәсләки нә иди?

Ш. —Фазночинләрин һаким мәсләки халгчылыг иди.

М. —Халгчы бахышларын инкишаф етдирилмәсиндә кимин даһа бөјүк ролу олмушдур?

Ш. —Халгчы бахышларыны инкишаф етдиришиш олан Чернышевски Кертсенә нисбәтән ирәлијә доғру чох бөјүк бир аддым атды. О, капитализмин олдугча чидди тәнгидчин иди.

М. —Пролетар-демократик чәрајаны үмүми халгчылыг ичәрисиндән нә вахт ајрылмышдыр?

Ш. —Пролетар-демократик чәрајаны Русијада марксизм мәсләки идејәча мүүјәнләшдикдән, јәһни 1883-чү илдә «Әмәк азадлығы» групу јарадылдыгдан вә 1895—1896-чы илләрдә Петербургда арасыкәсилмәз фәһлә тәтилләри башландыгдан сонра ајрылмышдыр.

М. —Фәһләләрин демократик һәрәкатда иштиракынын чохлуғуну шәртләндириән әсас сәбәб нә иди?

Ш. —Бу барәдә данышаркән В. И. Ленин көстәрир ки, 1901—1903-чү илләр дөврүндә илк сијаси-марксист гәзет олан «Искра» дөврүндә демократик һәрәкатда иштирак едәнләрин чохлуғуну фәһләләр тәшкил едирләр. Капиталистләрин икигәт зүлмү вә вәһшилији фәһләләри демократик һәрәкатда фәал иштирак етмәјә истигамәтләндирирди.

М. —Русијада фәһлә мәтбуатынын илк нүмунәләри нечә јаранмышдыр?

9

Ш. —1885-чи илдә Петербургда сензурасыз чыхан социал-демократ «Рабочи» гәзетинин илк нөмрәси чап олуңмушдур.

Сонралар, 1895—1896-чы илләр күтләви фәһлә һәрәкаты башлајыр. Бу, фәһлә мәтбуатынын да мејдана чыхмасына сәбәб олуң. О заманкы фәһлә мәтбуатынын нүмунәләри мәтбәәдә чап едилмәјиб, гектографда үзү көчүрүләп, фәһләләрин еһтијач вә тәләбләрини шәрһ етмәјә һәср олуңан сензурасыз вәрәгәләр иди.

М. —Фәһлә мәтбуатынын илк нүмунәләринин јаранмасында вә јайылмасындакы фәәлијјәтинә көрә В. И. Ленин кимләрин әмәјини даһа јүксәк гижмәтләндирир?

Ш. —В. И. Ленин Петербург фәһләләриндән Васили Андреевич Шелгуновун вә аловлу искрачы вә болшевик Иван Василјевич Бабушкинин бу сәһәдәки фәәлијјәтиндән ифтихарла бәһс едир.

М. —Һәмни сензурасыз вәрәгәләри кимләр нәшр едиләр?

Ш. —Фәһлә мәтбуатынын илк нүмунәләри 1895-чи илин ахырларындан етибарән әксәрән «Фәһлә синфинин азадлығы угрунда мүбаризә иттифаглары» ады илә фәәлијјәт көстәрән социал-демократ групплары, дәрнәкләри вә тәшкилатлары тәрәфиндән нәшр едилдирди.

М. —Тарихдә бу тәшкилатларын ролу нә илә мүәјјәнләшдирилир?

Ш. —Бу социал-демократик тәшкилатларын нүмајәндәләринин 1898-чи илдә чағырылан Биринчи гурултајында Русија социал-демократ фәһлә партијасынын әсасы гојулмушдур.

М. —В. И. Ленин фәһлә мәтбуатынын илк нүмунәләри — вәрәгәләр вә социал-демократ гәзетләрилә 20 ил сонракы фәһлә мәтбуаты арасында нә кими јахынлыг олдуғуну көстәрир?

Ш. —В. И. Ленин көстәрир ки, илк фәһлә мәтбуаты нүмунәләри индики фәһлә мәтбуатынын тамамилә вә биләваситә сәләфләридир. Индики фәһлә мәтбуатында да 20 ил бундан әввәл олдуғу кими, фәһләләрин еһтијач вә тәләбләри, иғтисади мүбаризәнин әкси, фәһлә һәрәкаты вәзифәләринин марксизм вә ардычыл демократик нөгтеји-нәзәриндән ејни принципаллыгла ајдынлашдырылмасы — нәһәјәт, фәһлә мәтбуатында јенә ејни ики әсас мәсләк, марксист мәсләки илә оппортунист мәсләки көрүнүр.

М. —Русијадә марксист мәсләки илә оппортунист мәсләки нә вахт ајрылмышдыр?

Ш. —1895—1896-чы илләрдә Русијадә күтләви фәһлә һәрәкаты мејдана чыхан кими, марксист мәсләки оппортунист мәсләкиндән ајрылыр.

М. —Фәһлә мәтбуатынын 1894—1914-чү илләр әрзиндәки тарихини В. И. Ленин нечә характеризә едир?

Ш. —В. И. Ленин јазыр ки, фәһлә мәтбуатынын 1894-чү илдән 1914-чү иләдәк 20 ил әрзиндәки тарихи рус марксизминдә вә Русија социал-демократијасында ики мәсләкин тарихидир.

Мүәллим һәмни суал-чаваб нәтијәсиндә мәзмунун дәриндән мәнимсәнилдијини јәгин етдикдән сонра синифдә тутулмуш план әсасында әсәри евдә конспектләшдирмәји вә мәзмуну ејрәнмәји тапшырыр.

ПРОБЛЕМ СИТУАСИЈАСЫ ВӘ АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ТӘЛИМИНДӘ ОНУН ТЕРИ

Бәшир ӘМІДОВ

педагожи елмләр доктору, профессор

Ә СЛ мәтләбә кечмәздән әввәл, мүәллимләри дүшүндүрән, һәтта бәзи мütәхәсссләри дөләшдыран бир сыра суаллара чаваб вермәјә һәнд көстәрән. Һәмни суаллар сырасында ашағыдакылар мүнүм јер тугуп:

а) Проблем ситуасијасы дедикдә нәји баша дүшмәк лазымдыр? б) Тәлимдә «проблем» аңлајышынын маһијјәти нәдән ибарәтдир? в) Проблем ситуасијасы илә тәлими проблем (хатырладаг ки, «елми проблем» бирләшмәси кими, «тәлими проблем» ифадәсини дә ишләдә биләрик; бу, рус дилиндәки «учебнаја проблема»нын тәрчүмәси кими баша дүшүлмәлидир) арасындакы әлағәнин характери һаггында нә демәк олар?

Көстәрилән суаллар үзәриндә хүсуси олараг дајанмағы она көрә зәрури һесаб едирик ки, Азәрбајчан дилиндә олан бир сыра јазыларда онларын шәрһи мүхтәлиф шәкилдә вә-

рилир, долашыг изаһ олуур. Мәсәлә, Азәрбајчан дили дәрсләриндә проблем ситуасијасынын мөвгејинә һәср олуунмуш бир мөгаләнин мӯәллифи јазыр: «Беләликлә, шакирдләрин гаршысында проблем гојулур, бундан сонра исә проблемни шәрһи— ситуасија башланыр». Демәли, мӯхтәхәссис јолдашын мӯлаһизәсинә көрә, ардычыллыг бахымындан проблем әввәл кәлир, ситуасија сонра; проблем ситуасијасы проблемни шәрһи, һәлл олунамасы демәкдир.

Белә фикирдә олан тәкчә дил методикасы саһәсиндә чалышан алимләрден ибарәт дејилдир. Ријазиијат методистләринин дә бәзиләри, тәхминән, ејни мүддәадан чыхыш едир вә көстәрирләр ки, ирәли сүрүлмүш тәлимни проблем шакирдләрдә фикри фәаллыг јаратдыгда проблем ситуасијасы мејдана чыхыр. А. Нурушов чох марағлы, мӯәллимләр үчүн фәјдалы олан бир тәдгигат ишиндә бу барәдә белә јазыр: «Проблемни мәнтиги формасы суалдыр, проблем суалла ифадә едилир. Әкәр һәмнин суал чәтинлик јарадырса вә она чаваб вермәк үчүн шакирдләрдә фикри фәаллыг әмәлә кәлирсә, онда проблем ситуасијасы јараныр. Проблем ситуасијасы—һәлли ахтарыш тәләб едән дәрк олуунмуш чәтинликдир. Чәтинлик јалныз дәрк едилән олдугда, јәни шакирд ону һәлл үчүн гәбул едә билдикдә проблем ситуасијасы јараныр». «Ситуасијасыз проблем проблем олараг галыр, о өз-өзлүјүндә һәллини тапа билмәз».

Зәһнимизчә, мӯәллифин фикриндәки башлыча гүсур ики анлајышын, јәни «проблем ситуасијасы» вә «проблем» анлајышларынын гарышыг салынмасындан ибарәтдир вә онун өзү әсәрин дикәр сәһифәләриндә һәмнин һөкмә зидд чыхыр, тәбии олараг она садиг гала билмир. Јада салмаг лазымдыр ки, әкәр әввәлчә ситуасија јаранмамышса, онда һеч вахт проблем мејдана чыха билмәз; проблем ситуасијадакы чәтинлијин, чәтинлији төрәдән элементин баша дүшүлмәси, дәрк олунамасы илә бағлыдыр. Бу мәнада «ситуасијасыз проблем проблем олараг галыр» фикри чох долашыгдыр. Дикәр тәрәфдән исә «проблем чәтинлик төрәдирсә, ситуасија јараныр» мӯлаһизәсини доғру һесаб етсәк, кәрәк белә дүшүнәк ки, проблем ситуасијадан әввәл кәлир. Әслиндә исә белә дејил.

Проблем ситуасијасы, тәлимни проблем мәсәләләринин мәшһур тәдгигатчылары, һаггында данышдығымыз анлајышлары башга шәкилдә изаһ едир вә әввәл ситуасијанын, сонра проблемни кәлмәсини сүбута јетирирләр. Мәсәлә, М. И.

Махмутов «Проблемное обучение» (М., «Педагогика», 1975, сәһ. 109) адлы монографијасында јазыр ки, проблем ситуасијасы дедикдә субъектин (фәалијјәт көстәрәнин, иши ичра едәнин) өз фәалијјәти просесиндә мӯәјјән интеллектуал чәтинликлә гаршылашмасы баша дүшүлүр. А. М. Матјушкин «Проблемные ситуации в мышлении и обучении» (М., 1972, сәһ. 194) китабында көстәрир: проблем ситуасијасы субъектлә онун ичра етдији иш арасындакы әлагәнин елә бир формасыдыр ки, бу заман инсан (ичрачы, тәдгигатчы вә с.) елә бир психи һал кечирир, елә психи вәзијјәтә дүшүр ки, һәмнин һал (вәзијјәт) ону чәтинлији баша дүшмәјә, арадан галдырмаға доғру јөнәлдир, истигамәтләндирир. Бу, нечә баш верир?

Фәалијјәт просесиндә, даһа доғрусу, гаршыја гојулмуш вәзифәни јеринә јетирәркән инсан мӯәјјән «мүғавимәтә» раст кәлир, фәалијјәти әввәлки билик вә иш үсуллары зәмининдә давам етдирә билмир, һансы бир элементсә ишин ичрасына мане олуур. Беләликлә, субъект өз фәалијјәтини мӯвәггәти олараг дајандырыр, ишин кедишинә мане олан элементи ахтармаға, иши низама салмаға чан атыр. О, һәр шејдән әввәл, мөвчуд һәјат тәчрүбәсини, индијә гәдәр мәнимсәмиш олдуғу биликләри ишә гошур, нечә дејәрләр, актуаллашдырыр. Нәтичәдә көрүр ки, бунларын һеч бири фәалијјәтин давам етдирилмәсинә көмәк етмир. Адам мәчбур олуур ки, мөвчуд биликләр чәрчивәсиндән кәнара чыхсын, чәтинлији төрәдән элементи тапмаг вә фәалијјәти давам етдирмәк үчүн јени биликләр, јени иш үсуллары тапсын. Бурада бизә мәлүм олан биликләр вә ја иш үсуллары илә мәлүм олмајан биликләр (иш үсуллары) арасында диалектик зиддијјәт баш верир: санки биликлә биликсизлик «тоғгушур», онларын арасында мӯәјјән мәнада мӯбаризә башлајыр.

Проблем ситуасијасы мәһз субъектин чәтинликлә үз-үзә кәлмәсидир, фәалијјәти көһнә биликләр зәмининдә давам етдирмәјин мүмкүн олмамасыдыр, јени ахтарыш тәләб едән вәзијјәтин јаранмасыдыр. Лакин бу вәзијјәт һеч дә о демәк дејилдир ки, биз артыг проблеми көрә билмишик, ону ифадә етмишик. Алимләрин фикринчә, проблеми көрмәк вә ифадә етмәк ону һәлл етмәјин јарысына бәрабәрдир. Проблем чәтинлији төрәдән элементин тапылмасыдыр, фәалијјәтә мане олан, бизи фәалијјәти дајандырмаға вадар едән сәбәбин мејдана чыхарылмасыдыр. Чәтинлији төрәдән элементи тапмаг хәстәјә диагноз вермәк кими бир шејдир. Әкәр примитив шәкилдә десәк, хәстәлик ситуасијадыр, диагнозун

гојулмасы проблемдир, мүаличә просеси исә проблемин һәл-лидир. Әксәр һалларда дүзкүн диагноз мүаличәнин хејли һиссәсини тәшкил едир, бунунла белә, бә'зәи диагнозун дүз-күн верилмәсинә бахмајараг, мүаличә чох чәтин олур.

Нә үчүн бә'зи алимләр белә һесаб едирләр ки, проблем әввәл кәлир, ситуасија исә ондан сонра? Бизчә, бунун сәбәби ашағыдакындан ибарәтдир: тә'лимдә шакирди чәтинлијә сал-маг үчүн суаллардан чох истифадә едилир. Мүәллим елә су-аллар верир ки, шакирдләр онларын үзәриндә дүшүнмәклә өзләрини проблем ситуасијасы вәзијјәтинә салырлар. Мәсә-лән, диссертант Акиф Һачыјевин тәдгигаты сүбут етмишдир ки, мүәллим зоолокија дәрсләриндә шакирдләрә «Иланла корамалын фәрги нәдир?» суалыны вердикдә шакирдләр чә-тин вәзијјәтә дүшүрләр. Нә гәдәр ки, онлар фәрг һаггында мүлаһизә сөјләмишләр, ситуасија ситуасијалыгында галыр; фәрг һаггында сөјләнилән мүлаһизә исә артыг шакирдин проблеми көрмәси, ирәли сүрмәси (ја дүзкүн, ја да сәһв) де-мәкдир. Бурадан ајдын олур ки, ситуасија јаратмаг мәгсәди илә верилән суалларын һеч бири проблеми ифадә етмир.

Лухарыда гејд етдик ки, бә'зи алимләр «проблемин мән-тиги формасы суалдыр» һөкмүнү верир вә бу дүзкүн мүддә-адан сәһв нәтичә чыхарараг бүтүн суаллары (хүсусән ситу-асијадан әввәл верилән суаллары) проблемин ифадә форма-сы һесаб едирләр. Сәһв дә елә бурадан ирәли кәлир. Суал да вар, суал да! Ситуасијадан әввәлки суаллар проблеми ифадә етмир вә бу мәгсәди изләмир; ситуасијанын тәһлили илә бағ-лы олараг ирәли сүрүлән суаллар исә проблеми (дүзкүн вә ја сәһв) ифадә едә билир.

Проблем чәтинлијин, ситуасијанын апарычы елементи-дир вә оғун мејдана чыхарылмасы, еләчә дә һәлли чидди ах-тарышлар тәләб едир. Проблемин тапылмасы вә ифадә едилмәси үчүн мүхтәлиф мүлаһизәләр, рә'јләр ирәли сү-рүлә биләр. Бунлардан һансынын доғру олдуғуну сүбута јетирмәк, проблемин һәллинә наил олмаг елмин инкишафы үчүн мүһүм әһәмијјәт кәсб етдији кими, тә'лим просесиндә дә ситуасијаларын јарадылмасы, дәрин тәһлили, зиддијјәтиг дәрк олунмасы вә арадан галдырылмасы шакирдин бир шәх-сијјәт кими формалашмасына, онун зәһни гүввәләринин ин-кишафына мүсбәт мә'нада күчлү тә'сир көстәрир.

Азәрбајҗан дили дәрсләриндә мүәллимин проблем ситу-асијалары јаратмаг, бу ситуасијалардакы апарычы елементи

тапмаг, ону проблем шәклиндә ифадә етмәк, шакирдләрин проблемин һәллинә киришмәсинә наил олмаг үчүн кениш им-канлары вардыр. Бу заман шакирдин өјрәнмиш олдуғу билик-ләрлә һәлә өјрәнмәдији, лакин өјрәнмәли олдуғу биликләр арасында диалектик зиддијјәт јараныр, мәктәбилиләр дәрк едирләр ки, һәлә нәји исә билмирләр. Ушагларда билмәдикләр-ини өјрәнмәјә дахили тәләбат јараныр, онлар дәрсә даһа диг-гәтлә гулаг асыр, мүәллимин изаһыны сәбирсизликлә көзлә-јирләр. Мә'лум олдуғу үзрә, мүбаһисә шәраитиндә өјрәнилән билик узун мүддәт јаддан чыхмыр. Она көрә дә ситуасија-нын тәһлили, проблемин мүәјјәнләшдирилмәси вә зиддијјә-тин һәлли һәм дә биликләрин мөһкәм мәнимсәнилмәсинә кө-мәк едир, шакирдләрдә мүһакимә јүрүтмәк, дәлил кәтирмәк, елми мүбаһисәјә киришмәк бачарыглары формалашыр.

Дејиләнләри сүбут етмәк үчүн бә'зи мисаллар үзәриндә-дајанаг.

Мә'лум олдуғу үзрә, тә'сирлик һалын шәкилчиси илә үчүнчү шәхсин мәнсубијјәт шәкилчисини шакирдләр чох вахт гарышыг салыр, онлары фәргләндирмәкдә мүәјјән чә-тинлик чәкирләр. Тәчрүбә көстәрир ки, һәмнин мәсәләни проб-лем ситуасијасы шәраитиндә мәнимсәтдикдә шакирдләр һал вә мәнсубијјәт шәкилчиләринин маһијјәтини даһа јахшы дәрк едирләр. Мисаллара нәзәр салаг.

Мүәллим дејир:—Дәфтәри итирдим чүмләсиндәки дәфтәр сөзүнүн сонундакы —и шәкилчисинин һансы шәкилчи олду-ғуну нечә мүәјјәнләшдирә биләрсиниз? Шакирдләр мүхтә-лиф фикирләр сөјләјирләр. Мүәллим:—Верилмиш чүмләдә дәфтәр сөзүнүн јеринә сону саитлә битән башга бир сөз иш-ләдин (белә бир мисал алыныр: күзкүнү итирдим). Бурада әввәлки сөздә (дәфтәр сөзүндә) олан шәкилчинин әвәзинә һансы шәкилчи вардыр? Шакирдләр изаһ едирләр ки, күзкү сөзүнүн сонунда —нү шәкилчиси ишләдилмишдир. Мүәллим башга бир тапшырыг верир:—Чилди көзәлдир чүмләсиндәки чилд сөзүнүн дә јеринә сону саитлә битән сөз эләвә един (белә бир мисал алыныр: чөһрәси көзәлдир). Мүәллим со-рушур:—Нә үчүн биринчи мисалда күзкү сөзүнүн сонунда —нү, икинчидә исә чөһрә сөзүнүн сонунда —си шәкилчиси ар-тырылмышдыр? Күзкүнү әвәзинә күзкүсү, чөһрәси јеринә чөһрәни ишләтсәк олмаздымы?

Шакирдләр чәтинлик гаршысында галырлар, проблем ситуасијасы јараныр. Онлар дүшүнүрләр ки, доғрудан да,

нәжә көрә күзкүсү итирдим, чөһрәни көзәлдир демәк вә яз-
маг олмаз? һансы гајдаја көрә һөкмән күзкүнү итирдим вә
чөһрәси көзәлдир вариантларыны дүзкүн һесаб етмәлијик?

Шакирдләр нитг практикасы зәмининдә билирләр ки,
чөһрәни көзәлдир ишләтмәк сәһвдир, амма «нијә сәһвдир,
бунун елми әсасы нәдән ибарәтдир?» кими суаллара чаваб
верә билмирләр. Она көрә дә чәтинлији мүәллим өзү изаһ
етмәли олур. О дејир:—Әкәр сөзүн сонундағы —ы (...) шәкил-
чисинин мәнсубијјәт шәкилчисими, јохса тә'сирлик һалын шә-
килчисими олдуғуну мүәјјәпләшдирмәкдә чәтинлик чәкирик-
сә, белә чәтинлији ашағыдакы гајда әсасында арадан галды-
ра биләрик:—ы (...) шәкилчиси гәбул етмиш сөзү сону саит-
лә битән сөзлә әвәз етмәлијик. Бу заман сөз-ны (...) шәкил-
чисини гәбул едәрсә, онда нәтичә чыхара биләрик ки, сөзүн
сонундакы —ы (...) шәкилчиси тә'сирлик һалын шәкилчиси-
дир. Саитлә битән сөз —сы (...) шәкилчисини гәбул едәрсә,
онда һөкм верә биләрик ки,—ы (...) шәкилчиси мәнсубијјәт
шәкилчисидир. Мәсәлән, дәфтәри (күзкүнү) итирдим, чилди
(чөһрәси) көзәлдир вә с. Она көрә дә мәнсубијјәт шәкилчи-
си олан сөзү итирдим фе'ли илә ишләтмәк мүмкүн олмадығы
кими (күзкүсү итирдим демәк олмаз), тә'сирлик һал шәкил-
чиси гәбул етмиш сөзү дә көзәлдир сөзү илә (чөһрәни көзәл-
дир демәк олмаз) ишләтмәк грамматик нормалара зиддир...

Беләликлә, шакирдләр мүәјјән грамматик һадисәнин
маһијјәтини баша дүшүр, формача охшарлыг тәшкил едән
категоријалары даһа јакшы фәргләндирә билирләр.

Башга бир мисал. Мүәллим мүрәккәб адларын ихтиса-
рыны кечмәздән әввәл, (јә'ни дәрсин илк мәрһәләсиндә) ша-
кирдләрә белә бир тапшырыг верир: Гардашым АПИ-нин
ријазиијат факүлтәсиндә охујур; мән УИЛККИ-нын үзвүјәм
чүмләләриндә ихтисарла јазылмыш мүрәккәб адларын со-
нундакы шәкилчиләри изаһ едик, мүәјјәпләшдирин көрәк нә
үчүн бир һалда «-нин», башга һалда исә «-нын» јазылмыш-
дыр? Бу тапшырыг шакирдләри проблем ситуасијасы вәзиј-
јәтинә салыр, амма онлар проблеми көрә билмир вә суала
дүзкүн чаваб вермәкдә чәтинлик чәкирләр. Вәзијјәти белә
көрән мүәллим тәләб едир: —Һәр ики ихтисары нечә варса,
еләчә дә охумаға чалышын... Шакирдләр АПИ ихтисарыны
асанлыгла охујур, лакин УИЛККИ ихтисарынын тәләффү-
зүндә чәтинликлә гаршылашырлар. Бунун ардынча нәтичә
чыхарырлар ки, шәкилчиләрин мүхтәлиф формада јазылма-
сынын сәбәби һәмин ихтисарларын тәләффүзү, охунушу илә

бағлыдыр. Мүәллим јенә дә ишә мудахилә едир:—Сизин де-
дијинизи нечә баша дүшмәлијик?

Шакирдләр јенидән чәтинлијә дүшүрләр. Онлар јалныз
мүәллимин әләвә суаллары әсасында дүзкүн нәтичә чыха-
рараг билдирирләр ки, комсомолун адыны бүтөвлүкдә демәк
лазым олдуғундан онун шәкилчиси сон сөз олан «иттифаг»ын
аһәнжинә ујғун ишләдилир. АПИ ихтисарла охундуғундан
онун шәкилчиси сон саитин, јә'ни «и» саитинин аһәнжинә
ујғун ишләдилир...

Беләликлә, мүәллим вә шакирд арасындакы гаршылыг-
лы фәалијјәт ситуасијанын тәһлили илә башланыр, пробле-
мин һәлли илә баша чатыр.

Дүзәлтмә сөзләрин тәдрисиндә дә шакирдләри белә си-
туасија илә гаршылашдырмаг олар:—Дејин көрәк, дашкә-
сәнли, күләрүзлү, сојугганлы, истиганлы сөзләринин гурулу-
шу нечәдир? Сөзүн гурулушча нөвләри бахымындан бунла-
рын фәрги вармы вә һәмин фәрг нәдән ибарәтдир? Мүшаһи-
дәләр көстәрир ки, мәктәблиләр бунларын һамысыны ја мү-
рәккәб, ја да дүзәлтмә сөз һесаб едир, фәрги көрмәкдә чә-
тинлик чәкирләр. Беләликлә дә, чәтин вәзијјәтә дүшүр, би-
ликсизликләрини дәрк етмәјә башлајырлар...

Синонимләрин тәдрисиндә ашағыдакы типли мисаллар
әсасында проблем ситуасијасы јаратмаг олар:—Сындырмаг
вә гырмаг, тәхәллүс вә ләгәб типли сөзләрин мәнәсы ара-
сындакы фәрги изаһ едик. Шакирдләрин чоху белә тапшы-
рыглары дүзкүн ичра едә билмир вә чәтинлијә дүшүрләр.

Нәзәрә алмаг вә јадда сахламаг лазымдыр ки, әкәр тап-
шырығын ичрасына киришмәк үчүн шакирдә база јохдур-
са, кечмиш биликләр буна шәраит јаратмырса, онда бу чүр
тапшырыгларын верилмәси хејирсиздир. Мәсәлән, биз ша-
кирдә дејә билмәрик ки, чәтин вә мүрәккәб сөзләринин елм-
дә ифадә етдији мәнәны ајдынлашдыр. Она көрә ки, бу сөз-
ләрин терминологи мәнәлары шакирдин сәвијјәсинә әсла
ујғун кәлмир. Мисал үчүн, чәтинлик—биликсизлији (чисим
вә һадисә илә әлагәдар бизә мә'лум олмајан чәһәтләри) әкс
етдирир, мүһүм әләмәтләрин абстраксия јолу илә үмумиләш-
дирилмәсини тәләб едир. Мүрәккәб—чисм вә һадисәдәки
әләгәләрин мигдары, ирәли сүрүлмүш шәртләрин кәмијјәти,
идракын билваситәлилији кими чәһәтләрә көрә мүәјјән еди-
лир. Она көрә дә шакирд һәмин терминләрин мәнәсыны ач-
маг үчүн мувафиг билик вә бачарыглары малик дејилдир...

2. «Азәрбајҗан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 2.

НИЗАМИНИН «ХОСРОВ ВƏ ШИРИН» ПОЕМАСЫНЫН ТƏДРИСИ ҺАГГЫНДА

Тејмур РЗАЈЕВ

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

АЗƏРБАЈЧАНЫН даһи шаири вə мутəфəккири Низами Кəнчəвинини эдэби ирси халгымыз тəрəфиндэн рəғбət вə мəһəббэтлə өјрəниллir. Бу зəнкин ирси кутлэлэрə чатдырылмасы үчүн партија вə һөкүмəтини мунтəзэм гајғы кəстəрир. Азәрбајчан КП МК-нын «Азәрбајчанын бөјүк шаири вə мутəфəккири Низами Кəнчəвинини эдэби ирсинин өјрəнилмəсини, нəшрини вə тəблиғини јəншишлəшдырмаг тəдбирлəri һаггында» адлы гəрарында дејилir: «Низаминин эдэби ирсинин өјрəнилмəsi, онун эсəрлəринин нəшр олунмасы вə тəблиғ едилмəsi иши даим сəмərəли вə кəјфијјэтчə јүксək сəвијјэдə, шаирини јарадышлығын дүңја эдэбијјатында тутдуғу көркəмли јерə мувафиг сурəдə апарылмалыдыр».¹

Һəмин гəрара ујғун олараг республика эдэбијјат мүəллимлəринини дə үзəрнə мүнүм вəзифələr дүшүр. Белə ки, мүəллимлəримиз шаирини эдэби ирсини кəнч нəслə јүксək сəвијјэдə мəни сəтмək ишини партијанын кəстəришинə ујғун олараг кунүн тəшблəri сəвијјəсиндə гурмалы, шакирдлəрдə бу даһи сənəткəрын бəдии сəз хəзинəсинə дəрин мəһəббət јаратмаға һаил олмалыдырлар.

Низамини өлмəз «Хосров вə Ширин» поемасы мəkтəблəримиздə мүəффəғијјэтлə тəдрис едилэн эн узун өмүрлү эсəрлəрдəндир. Поеманын эдэбијјат програмында белə мөһкəм јер тутмасынын вə мүəффəғијјэтлə тəдрис едилмəсини эсас сəбəблəri онун долғун идеја-тəрбијəви маһијјəти вə бəдии сстетик вүс'əти илə изаһ едилмəлидир.

Поеманын ашағыдакы план үзрə тəдриси мəгсəдəујғун һесаб едилмишдир:

1. «Хосров вə Ширин» поемасы һаггында кириш сəһбəти: эсəрин гыса мəзмуну илə танышлыг (мунтəхабат материалы үзрə)—1 саат.

2. Поеманын мəтнини үзəриндə иш («Мəһинбанунун Ширинə өјүд вермəsi», «Хосровла Фəрһадын дејишмəsi», «Ширинини Фəрһадын чəkдији арх вə тикдији һовузун тама-

¹«Эдэбијјат вə инчəсэнəт» гəзети, 27 јанвар, 1979-чу ил.

шасына кетмəsi», «Ширинини Хосрова өјүд вермəsi») охунмасы вə мəзмунунун шəрһли тəһлили—2 саат.

3. Эсəрин тəһлили—4 саат:

а) Ширин образынын характеристикасы—1 саат.

б) Хосров образынын характеристикасы—1 саат.

в) Фəрһад образынын характеристикасы—1 саат.

г) Поеманын сənəткəрлыг хүсүсијјэтлəri—1 саат.

«Хосров вə Ширин» поемасынын мəзмуну үзəриндə иш.

Мүəллим поеманын јаранма тарихи, даһи Низаминин бу мөвзуја мұрачиəт етмəсинин сəбəби вə поеманын үмуми гурлушу һаггында мəлүмат вердикдэн сонра эсəрин гыса мəзмунуну шəрһ едир.

Поеманын мəзмунуну дəриндэн мəнимсəјə билмələri вə элдə етдиклəri биликлəri систем шəkлиндə јадда сахламалары үчүн мүəллим шакирдлəрə ашағыдакы мəзмунда план верир:

Поеманын эсасында дуран əһвалат; Сасани һөкүмдары Һөрмүзүн шəхсијјəти һаггында; онун эсас арзусу; Хосровуи ушағлыг вə кəнчлик иллəri; Шаһ Һөрмүзүн оғлу Хосрова чəза вермəsi; Шапурла Хосровуи Ширинлə əлагəдар сəһбəти; Шапурун Бəрдəјə кəлмəsi вə Ширинлə растлашмасы; Ширинини шəхсијјəти һаггында; Шаһ Һөрмүзүн өлүмү; Сарајла гарышығлыг; Хосровуи сарајы тəрк етмəsi; Јолда Ширинлə растлашмасы; Бəһрам Чубинини һакимијјəти əлə алмасы; Ширинини тəклиғи вə мəзəммəти илə Хосровуи Мəдəйнə гəјытмасы; Һакимијјəти əлə алмаг үчүн Хосровуи Рум гəјсəриндəг көмək иштəмəsi вə онун гызы; Мəрјəмлə евлəнмəsi; Хосровуи һакимијјəти əлə алмасы; Ширинини Мəдəйнə кəлмəsi; Фəрһад вə Ширини мачəрасы; Хосровла Фəрһадын дејишмəsi; Фəрһадын Бисүтун дағыны чапыб, Ширинини сарајына сүд архы чəkмəsi; Хосровуи гурдуғу һијлəјə ујараг Фəрһадын өзүнү өлдүрмəsi; Хосровуи Ширинлə евлəнмəsi; Ширинини Хосровуи өлдүрмəsi; Ширинини өлүмү.

Тəчрүбə кəстəрир ки, шакирдлəрə јухарыдакы кими план верилмəsi поеманын мəзмунуну мəнимсəдилмəsi ишини дə мүнүм гə'лим əһмијјəти кəсб едир.

Поеманын мəтнини үзəриндə иш

Бу мəгсəдлə програмын мүəјјэн етдији бүтүн парчалар эсасында вал јазысы һазырланмышдыр. Эдэбијјət мүəллимлəri һəмин вал јазысындан мүəффəғијјэтлə истифадə едирлэр. «Мəһинбанунун Ширинə өјүд вермəsi» һекəјəтинини мəзмуну һаггында мүəллим гыса мəлүмат верир: бу парча мұдрик, дүңја көрмүш Мəһинбанунун өз гардашы гызы Ширинə нəсиһəтидир. Һəмин нəсиһəт сизини үчүн дə фəјдалыдыр.

Мəһинбанунун Ширинə тəлгин етдији идеја будур ки, гыз үчүн исмət вə һамус һəјатда һэр нə'мəтдэн гијмəтли вə

мүгәдәсдир. Гызлыг шәрәфини горумаг үчүн исә ағыллы вә тәдбирли олмаг лазымдыр. Инди сиз һәмнин парчаны динлә-
жәкәсиниз. Сонра онун мәзмуну әтрафында мүсаһибә апа-
рылачагдыр.

Тәчрүбә кәстәрир ки, «Хосров вә Ширин» кими дәрин мәзмуна вә жүксәк сәнәткарлыға малик әсәрләри тәдريس едәркән хусуси шәрһә еһтијачы олан парчалар диггәт мәркәзиндә сахланылмалыдыр. Бу бахымдан поемада шәрһә еһтијачы олан фикиралты ифадәләр, тарихи һадисә вә шәхсијјәтләрлә бағлы һашијәләр чохлаг тәшкил едир. Белә парчаларын јериндәчә шәрһи вә онларын мәнасыннын шакирдләрә изаһ едилмәси мүһүм тәлим әһәмијјәтинә маликдир. Вал јазысы динләнилдикдән сонра апарылан мүсаһибә илә јанашы мүәллим һәмнин парчадан ашағыдакы бейти изаһ едир:

Әкәр о ајдырса, биз бир афитаб.
О Кејхосровдурса, биз Әфрасијаб.

Биринчи мисрада Хосров Ајла, Ширин исә Күнәшлә мүгајисә едилир. Шаир кәстәрир ки, Ај Күнәшин әтрафында нечә дөвр едирсә, киши дә гадыннын дөврәсиндә дөвр етмәли, ондан һәрарәт алмалыдыр.

Икинчи мисрада Хосров Кејхосровла, Ширин исә Әфрасијабла мүгајисә едилир. Кејхосров вә Әфрасијаб әфсанәви шәхсијјәтләр олуб. Ә. Фирдовсинин мәшһур «Шаһнамә» әсәринин гәһрәманларындырлар (һәмни әсәрлә сиз дәрслинин сонраларында таныш олачагсыныз).

Әфрасијаб—әфсанәви шәхсијјәт олан Фиридунун үч оғлундан биринин—Турун нәвәсидир. Сонралар о, Турун ады илә бағлы олан Туранын ән гүдрәтли һөкмдарларындан бири олмушдур.

Кејхосров—Ә. Фирдовсинин «Шаһнамә» әсәриндә Иран шаһы Кејкавусун оғлу Сәјавуш Ирандан Турана гачараг Әфрасијабын јанына кәлир. Әфрасијабын гызыны севәрәк онунла евләнир. Онларын оғлу олур. Адыны Кејхосров гојурлар. Кејхосров сонралар Иранын падшаһы олур вә Иран Туран мүһарибәси заманы өз бабасы Әфрасијабы өлдүрүр.

Беләликлә, Мәһинбану ејһамла Ширини баша салыр ки, ашигләрин хәјанәткарлығыны да унутмаг олмаз. Бу күн сәнин севән ашиг, сәнин гатилин дә ола биләр.

Бу гәбилдән олан шәрһләрә поеманын өјрәдилмәсинин бүтүн мәрһәләләриндә јер верилмәси, шакирдләрин тәлим

марағыны жүксәлтмәклә јанашы, әсәрин дәриндән мәнимсәнилмәси ишинә дә фајдалы тәсир кәстәрир.

«Хосровла Фәрһадын дејишмәси» парчасы үзәриндә дә ејни үсулла иш апарылыр. Вал јазысы динләнилмәздән әввәл, мүәллим парча һагғында изаһат верир: «Хосровла Фәрһадын дејишмәси» поеманын ән кәркин вә динамик сәһнәләриндән биридир.

Белә ки, бу кичик эпизод васитәсилә шаир бизи һәр ики образын мәнәви аләми, мәнәббәтә мүнасибәти илә таныш едир.

Нөвбәти дәрсдә «Ширинин Фәрһадын чәкдији арх вә тикдији һовузун тамашасына кетмәси» вә «Ширинин Хосрова өјүд вермәси» парчаларынын мәтни үзәриндә иш апарылыр.

Поеманын тәһлили

Ширин образынын характеристикасы. Әсәрин идејасынын шакирдләрә дәриндән мәнимсәдилмәси Ширин образынын тәһлилиндән чох асылыдыр. Чүнки поемада «...Ширин әсәрин ганы вә чаны кими гәләмә алынмышдыр. Бүтүн һадисәләр онун әтрафында мәркәзләшир, бүтүн персонажлар билаваситә онунла әлағәдардыр».¹ Одур ки, мүәллим Ширин һагғында мәлумат верәркән дәрслик материалы илә кифәјәтләнмәмәли, Ширинин шәхсијјәти, иради вә мәнәви кејфијјәтләри, Низаминин бу образы јаратмагда мөгсәди һагғында шакирдләрдә системли билик јаратмагла онларын—хусусилә јенијетмә гызларын әхлаг тәрбијәсинин формалашмасына мүәјјән тәсир кәстәрмәјә наил олмалыдыр.

Мүәллим Ширин образы илә әлағәдар ашағыдакы истигамәтдә мәлумат верир:

Гәддим Шәрг әдәбијјатында мөвчуд олан әнәнәјә кәрә бәдди әсәрин баш гәһрәманлары шаһлар, хаганлар олмалы иди. Гадынлар бир гайда олараг севкилисинә зүлм едән мәшүгә кими, мүстәгил фикри, дүшүнчәси олмајан мәзлум мәхлуг кими тәсвир едилирди. Әксәр һалларда исә гадын вәфасызлығын, фитнә-фәсадын сәбәбкәры кими тәгдим едилир, шәхсијјәтинә алчаг мүнасибәт бәсләнилирди. Мәһз белә бир мүһитдә илк доғә олараг Низами бәјүк мүтәфәккир-сәнәткар чәсарәти илә бүтүнлүкдә мүсбәт характерә малик гадын образы јарадыр вә ону поеманын баш гәһрәманы сәвијјәсинә жүксәлдир. Марағлы чәһәт бурасыдыр ки, Низамијә гәдәр шифаһи халг әдәбијјатында јарадылмыш «Хосров вә Ширин» дастанынын мүхтәлиф вариантларында Ширин образы фарс, әрәб, ермәни вә с. милләтләрян нү-

¹ Азәрбајҗан әдәбијјаты тарихи, I чилд, Баки, Азәрбајҗан ССР ЕА нәширјјаты, 1960, сәһ. 141.

мајандаси кими тасвир едилдији halда, Низами өз Ширинини азэр-бајчанлы кими тэгдим едир. Поемада төчөссүм етдирилмиш Ширин Бэрдэ һөкмдары Мөһинбанунун гардашы гызыдыр. Эсэрин мазмунундан билдијиниз кими, Мөһинбанунун олүмүндөн сонра исэ Ширин Бэрдэ һөкмдары олур.

Бу мә'луматдан сонра Ширинни характеристикасы илә элагэдар ашағыдакы суаллар эсасында мүсаһибэ апарылыр:

1) Низамијэ гэдэрки Шэрг өдөбијатында гадын нечэ тэсвир едилдири? 2) Һөмин дөврлэрдэ реал һөјатда гадынлара бэслэнилэн мүнасибэти нечэ үмумилэшдирмөк олар? 3) Ширин һансы мәзијјэтлэри илә Шэрг өдөбијатынын эзэмэтли гадын образы сэкијјэсинэ јүксэлмишдир? 4) Ширинни дахили-мә'нэви алэми илә заһири көркэми арасында нэ кими ујғунлуг олдуғуну эсэрдэн нүмунэлэрлэ изаһ един. 5) Һөрмүз, Мөһинбану вэ Ширин образларыны һөкмдар кими мүгајисэ един. Онларда һансы ошар чөһөтлэр көрэ билирсиниз? 6) Ширинни һансы кејфијјэтлэринин өзүнүздэ олмасыны арзу едэрдиниз? (суал гызлара аиддир). 7) Низами Көнчөвинин үмумэн гадына олан мүнасибэтини Ширин образы эсасында үмумилэшдирин.

Һөмин суаллар этрафында апарылан мүсаһибэ Ширин образы һаггында шакирдлэрдэ ајдын төсөвүр јарадыр. Шакирдлэр Ширин сымасында гадын көзэллијинин естетик маһијјетини дэ дөрк едирлэр. Онлар өјрәнирлэр ки, Ширинни мә'нэви кејфијјэтлэри онун заһири көркэми вэ көзэллији илә вөһдөт төшкил едир. Ширин намуслу, исмэтли Азэрбајчан көзэлидир. О, Хосрову нэ гэдэр дэрин мәһаббэтлэ сөвсэ дэ, өз намусуну, исмэтини дэ горумагы бачарыр. Нәтичэдэ исэ Хосровун вөфалы һөјат јолдашы олур.

Ширин халгын гајғысына галан, өлкэни эдалэтлэ идарэ едэн бир һөкмдар кими дэ мүсбөт кејфијјэтлэрэ маликдир. О, эмәк адамларына һөрмэтлэ јанашыр, онларын јахшы јашамасы үчүн әлиңдэн кэлэни эсиркэмир. Бунунла јанашы, о, Хосрова да тә'сир едир. Ону халга зүлм етмэмәјэ, өлкэни эдалэтлэ идарэ етмәјэ чағырыр.

Ширин сәнәти, сәнәткэры, инсан шәхсијјетини гијмәтлэндирмәји бачаран һөссас гэлбли бир гадын кими дэ диггәти чөлб едир. Ширин һәм дэ вөфалы дост вэ јолдашдыр. О һэлэ илк кәнчлик иллэриндэ достлуг етдији адамлара, һатта өз кәнизлэринэ белэ лагејд дејил. Ширин онларын талеји илә марағланыр, лазым кәлдикдэ јардым әли узадыр, онларын хошбәхтлијинэ чалышыр. Бүтүн бу јүксәк мәзијјэтлэри илә јанашы, Ширин мәрд, чәсарәтли, овчулугда, ох атмагда, ат чапмагда Хосровла јарыша кирән чәнкәвэр бир гадын кими дэ диггәти чөлб едир.

Хосров образынын характеристикасы. Поеманын илк һадисэлэринин тэсвири Хосровун дүнјаја кәлиши илә башлајыр. Бунун үчүн шаирин объектив имканлары да олмушдур. Чүнки поемада јарадылмыш Ширин образы Низаминиң јүк-

сәк исте'дадынын, бәдни тәфәккүрүнүн мәһсулу олмагла әфсанәвилијэ нэ гэдэр јахындырса, Хосров Пәрвизин шәхсијјәти неч бир мүбаһисэ дәғурмур. О, Сасанилэр сүлаләсинин сонунчу һөкмдары олмушдур (590—628). Иранын мәшһур шаһларындан Әнуширванын нәвәси, Һөрмүзүн оғлудур. Лакин Низами Хосров Пәрвиз образыны јарадаркән она реал шаһлардан чох өзүнүн арзу етдији идеал һөкмдар кими мүнасибәт бәсләмишдир. Низами Хосров образыны да бөјүк сәнәткар мәһаббәти илә сөвә-сөвә јаратмыш, ону анадан олдуғу күндән вөфатына гэдэр даим инкишафда, камилләшмәкдэ олан бир шәхсијјәт кими тэсвир вэ тәрәннүм етмишдир.

Мүәллим Хосров образы һаггында шакирдлэрин билијини дэринләшдирмәк үчүн ашағыдакы суаллар эсасында мүсаһибэ апарыр:

1) Тарихи шәхсијјәт кими Хосров һаггында нэ дејэ билерсиниз? 2) Низами Хосрову нечэ сэчијјәлэндирир? Онун бир шәхсијјәт кими формалашмасы һансы мөрһөләрдән кечир? 3) Хосровун һәм дөвләт хадими—шаһ кими, һәм дэ һәгиги мәһаббәтлэ сөвән ашиг кими формалашмасына Ширинни көстәрдији тә'сири изаһ един. 4) Хосровун шәхсијјәтини һөссанлы, зиддијјәтли тэгдим етмәкдэ шаирин мәгсәди нәдир? 5) Низаминиң јаратдыгы Хосров образы о дөврүн реал шаһларындан һансы хусусијјәтлэри илә фәргләнир?

Образын тәһлили шакирдлэрдэ белэ бир инам тәрбијэ едир ки, әкәр инсанын характериндэ чәмијјәт үчүн јарарлы олмајан чөһөтлэр варса, буилары тәдричлэ ислаһ етмәк олар. Бир сөзлэ, гүсурлу олмаг горхулу дејил, гәбаһәт одур ки, өз гүсурларыны арадан галдырмаг үчүн тәшәббүс көстәрмәјәсэн.

Фәрһад образынын характеристикасы. Мүәллим, шакирдлэрин кечмиш дәрсләрдэ Фәрһад образы илә элагэдар әлдэ етдиклэри мә'луматлары дэринләшдирмәклэ ишэ башлајыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, үмумән «Хосров вэ Ширин» кими кениш вэ чохшахәли сүжет хәттинә малик олан эсәрлэрин тәһлили просесиндэ мүәллимлэр јерсиз тәкрарларла вәкт иткисинә јол верирлэр. Бу гүсур өзлүјүндэ шакирдлэриң тәлим марағынын эәифләмәсинә сәбәб олур.

«Хосров вэ Ширин» поемасында һадисәлэр Хосров—Ширин, Ширин—Фәрһад, Хосров—Фәрһад олмагла, эсасән, үч хәтт үзрә инкишаф едир. Бу бахымдан јухарыда сөјләдијимиз гүсур мәһз бу мөрһөлэдэ — (Фәрһад образынын тәһлили просесиндэ) мејдана чыха биләр. Буна көрә дэ Хосров вэ Ширин образларындан фәргли олараг Фәрһадын характе-

ристикасы илэ алагэдар ишин эсасэн мүсаһибэ васитәсилә апарылмасы мөгсәдәујғундур. Белә ки, мүәллим Фәрһадын поемадакы мөвгеји һаггында шакирдләрә чох гыса мә'лумат вердикдән сонра ашағыдакы суаллар әтрафында мүсаһибә апара биләр:

1) Фәрһад кимдир? Онун шәхсијјәти һаггында нә дејә биләрсиниз? 2) Бу образы јаратмагла Низаминин Азәрбајчан әдәбијјатына кәтирдји јенилик нәдән ибарәтдир? 3) Низами Фәрһады Хосровдан јүксәк тутдуғуна бахмајараг нә үчүн поеманы онун ады илэ бағламамышдыр?

Мәктәб тәчрүбәсинә эсасән демәлијик ки, әкәр Хосров вә Ширин образларынын тәһлили заманы суаллара вериләч шакирд чавабларынын дәгигләшдирилмәси үчүн мүәллимин мүнтәзәм әлавәләр етмәси лазым кәлирсә, Фәрһад образы илэ алагэдар јухарыдакы суаллара шакирдләр мүстәгил олараг вә гәнаәтләндиричи чаваблар верирләр.

Фәрһад образынын сәчијјәләндирилмәси просесиндә шакирдләр әмәјин инсан шәхсијјәтинин формалашмасындакы әвәсиз ролуну ајдын көрүрләр: садә әмәк адамы олан дағ чүссәли даш јонан Фәрһада Шириндә дәрин һөрмәт вә еһтирам ојадан онун бөјүк сәнәти, вүғары вә шәхсијјәтидир. Ону шаһ Хосровдан јүксәкләрә галдыран әмәкчи инсана хас олан јүксәк мә'нәвијјатыдыр. Онун гүдрәтли әлләри дүнјанын һәр не'мәтиндән гијмәтлидир. Бу әлләр елә харигәләр јаратмаға гадирдир ки, онларын шәһрәти әсрләрлә јашаја биләр. Бу әлләр Бисүтун кими кечилмәз сәрт дағлары чапмаға гадирдир.

Шакирдләр Фәрһад образыны севә-севә сәчијјәләндирир, онун мә'нәви кәјфијјәтләрини рәғбәтлә шәрһ едирләр.

Һәмин дәрсдә поемада иштирак едән диқәр образлар һаггында да шакирдләрә мүәјјән тамамлајычы мә'лумат верилмәси зәруридир.

Поеманын сәнәткарлыг хүсусијјәтләри вә Азәрбајчан әдәбијјатындакы мөвгеји. Шакирдләрә өјрәдилмәлидир ки, «Хосров вә Ширин» өз дәрин һәјәти мәзмуну, јүксәк бәдн үмумиләшдирмәләри, сәнәткарлыгла чилаланмыш долғун образлары, биткин сүжет хәтти илэ сечилән, кәркин драматик сәһнәләрлә зәнкин олан камил сәнәт инчиләриндәндир. Поема, шаирин өзүнүн дә е'тираф етдији кими, мәһәббәт дастаныдыр.

«Китаби-Дәдә Горғуд» дастаны истисна едиләрсә, «Хосров вә Ширин» VIII синифдә тәдрис едилән илк ириһәчмли

бәдн сәнәт әсәридир. Буну эсас көтүрәрәк поеманын композијјасы вә сүжет хәтти һаггында шакирдләрә мүәјјән биллик верилмәси зәруридир. Бунлардан әлавә, шакирдләр билмәлидирләр ки, бәдн әсәрин камиллији фикирләрин образли вә јығчәм ифадәси илэ сәчијјәләнир.

Аз сөзлә дәрин мә'на вә кениш фикир ифадә етмәк—Низами сәнәтинә хас олан бу усталыг «Хосров вә Ширин» поемасында өз парлаг әксини тапмышдыр. Поемадакы һадисәләр тәбиәтлә, онун рәнкарәнклији, фүсункарлыгы илэ ајрылмаз вәһдәтдә тәсвир едилир ки, бу да әсәрин реаллыгыны, һадисәләрин чанлы вә охунаглы олмасыны тә'мин едир. Поеманын елә бир һекајәти јохдур ки, орада мүәјјән бир әхлагитәрбијәви идеја ирәли сүрүлмәмиш олсун.

Мүәллим поеманын сәнәткарлыг хүсусијјәтләринин өјрәдилмәси просесиндә ашағыдакы суаллар эсасында мүсаһибә апарыр:

1) Әсәрин жанры һаггында нә дејә биләрсиниз? 2) Поеманын гурулушуну тәсвир едн. 3) Поемада лирик сәһнә вә рич'әтләрдән шаир нечә истифада едир? Фикринизи нүмунәләрлә әсасландырыл. 4) Әсәрдә баш верән һадисәләрин тәбиәтлә әлағәләндирилмәсини нүмунәләрлә изаһ едн. 5) Ајры-ајры һекајәтләрин сонунда ифадә едилмиш һикмәтамиз парчалардан бир вә ја бир нечәснни охујуб шәрһ едн. 6) Поеманын Азәрбајчан әдәбијјаты вә үмумән Шәрг әдәбијјатынын сонракы инкишафындакы ролу нәдән ибарәт олмушдур? 7) «Хосров вә Ширин» поемасынын тә'сир илэ јарадылмыш һансы әсәрләри таныјырсыныз?

«Хосров вә Ширин» поемасы мөвзусунда инша үчүн шакирдләрә ашағыдакы мөвзуларын тәклиф едилмәси мөгсәдәујғундур:

1) «Хосров вә Ширин» поемасында Хосровла Ширинин гаршылыглы сәчијјәси.

2) «Хосров вә Ширин» поемасында гадына јени мүнәсибәт.

3) «Хосров вә Ширин» поемасында Хосровла Фәрһадын мүгајисәли сәчијјәси.

4) «Хосров вә Ширин» поемасында әдаләтли шаһ идејасы.

ЭДЭБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ЕСТЕТИК ТӘРБИЈӘ НАГГЫНДА

Асја БӘКИРОВА

Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Сов.ИКП МК вә ССРИ Назирләр Советинин «Орта үмүмтәһсил мәктәбинин ишини даһа да җахшылашдыр. Маг тәдбирләри һаггында»кы гәрары мәктәбләримиздә бүтүн фәнләрин, о чүмләдән әдәбијјат фәннини тәдриси кејфијәтинин даһа да жүксәлтмәји тәләб едир. Гәрарда көстәрилләр ки, орта мәктәб шакирдләринин идеја-сијаси тәрбијәсиндә, онларда марксист-ленинчи дујакөрүшүнүн вә коммунист шуурунун формалашмасында әдәбијјатын ролу чоһ бөјүкдүр. Тәсадүфи дејил ки, Сов.ИКП XXV гурултајынын сәнәдләриндә кәң һәслин коммунизм руһунда тәрбијәси ишиндә әдәбијјат вә иңчәсәнәтин ролунун сон дәрәчә артдығы хүсуси гејд олунмушдур. Әдәбијјатын тәдрисиндә гаршыја гојулан мәс'ул вә щәрәтли вәзифәләрин мүвәффәгијјәтли һәлләндә естетик тәрбијәнин ашылашмасы хүсуси зәрурәт тәшкил едир.

Әдәбијјат чәмијјәтин һәјәтында ичтимаһ һадисә олуб мүһүм әдәбијјәт кәсб едир вә гүдрәтли сәнәт нүмунәси ки ми инсаны севиндирир, о ми гәлбинн хош дујғуларла дөјүндүр, инс әмәлләрдән чәкиндирир, ону тәрбијә едир. Әдәбијјат инсанда бәдин зөвг җарадыр, онун естетик чәһәтдән тәрбијә олунмасында гүдрәтли тәсир күчүнә малик вәситә ки ми мүһүм рол ойнајыр. Сов.ИКП Програмында дејилләр:

«Совет әдәбијјаты вә иңчәсәнәти милјонларла адам үчүн севинч вә илһам мәнбәји олмалы, онларын ирадәсини, дујғуларыны вә фикирләрини ифадә етмәли, онлары әхлаги чәһәтдән тәрбијә едән вәситә олмалыдыр» (Сов.ИКП Програмы, Бақы, 1973, сәһ. 116).

Көркәмли рус јазычысы Л. Толстој јазырды ки, сөз сәнәтинин дујмаг, сөз әзабыны һисс етмәк ону јаратмаг гәдәр чәтин бир мәсәләдир.

Сөз сәнәтиндән, әсәрләрин идеја-бәдин хүсусијјәтләриндән баш чыхармаг, ону дујмаг, образын көзәллијини, даһили әләминн дәрк етмәк ки ми бачарыгларын җарадылмасы букүнкү мәктәбин башлыча тәләбләриндән биридир.

Әдәбијјатдан һәр һансы мөвзуну тәдрис едән мүәллим онун характериндән асылы олараг, бир нөв, «ода, алова» дөнмәли, шаирин, јазычынын образы җарадаркән кечирдији һиссләри кечирмәли вә һәмин һиссләри жүксәк зөвглә, емоционаллыгла шакирдләрә чатдырмағы бачармалыдыр. О заман әдәбијјат дәрси даһа мараглы, даһа еффәктли олур, шакирдләрин дә фәннә марағы артыр.

Тәлим фәнләри ичәрисиндә шакирдләрин естетик тәрбијәси үчүн әдәбијјатын мүасир тәләбләр сәвијјәсиндә тәдрис есәс мәсәләләрдән бири ки ми диггәти чәләб едир. Мәһз әдәбијјат вәситәсилә кәңч һәслин коммунист тәрбијәси вә һәртәрәfli инкишафы үчүн кениш имканлар вардыр.

Бөјүк рус тәңгидчиси В. Г. Белински јазырды ки, көзәллик һисси хејрхаһлыг, әхлаг гајдаларынын әсасыдыр. Бу һисс инсан үчүн әсасыдыр. Јалныз бу һисс олдугда ағыл мүмкүндүр, јалныз бу һисслә инсан һәјәтда икидлик көстәрә биләр. Бу һисс олмадан даһилик, истәдад, ағыл ола билмәз.

Демәли, һисс елә бир атәш, елә бир оддур ки, онсуз инсанын һәјәты сөнүк бир күлә бәнзәјир.

Естетик тәрбијә инсана көзәллији дујмаг, ону горужуб јашатмаг һиссләри ашылајыр; бунунла да инсанын мәһәви әләми зәнкинләшир, мәһән жүксәлир. Бу бахымдан әдәбијјат мүәллимләримизин иши тәғдирәлајигдир. Бақы шәһәр 9 №-ли мәктәбин мүәллими Зүмрүд Гуламәлијеванын педагожи усталығы вә синифдәнхарич иш үсулу бу мәһнада хүсуси гејд едилмәлидир. Мүәллим В. Г. Белинскинин «әдәбијјат иңчәсәнәтин әң жүксәк нөвүдүр» мүләһизәсини өзүнүн күндәлик педагожи фәалијјәтинин әсәс истигамәти ки ми гәбул етмишдир. З. Гуламәлијеванын С. Вурғунун V синифдә кечилән «Азәрбајҗан» вә С. Рүстәмин X синифдә тәдрис олунан «Ана вә почталјон» шәрләринин тәдриси процесиндә апардығы иш тохунулан мәсәлә бахымындан чоһ сәчијјәвидир. О һәмин шәрләри тәдрис едәркән бәдин сөз вәситәсилә тәсвир едилмиш тәбиәт лөвһәләрини, һәјәт һадисәләрини, инсан дујғуларыны, изтираб вә севинч мусиги мүшајнәти вә тәсвири иңчәсәнәт әсәрләри вәситәсилә әјани шәкилдә шакирдләрә чатдырмаға чалышыр.

«Азәрбајҗан» шәри С. Вурғунун җарадычылығында хүсуси јер тутур. Шәр жүксәк дәрәчәдә лирик, мусигили вә емоционалдыр. Бу шәр Азәрбајҗанын тәбиәтинн бүтүн иң-

чәликләри илә көз өнүндә чанландырыр, шакирдләрә жүк-сәк естетик дүжгулар јарадыр:

«Сыра дағлар, кен дәрәләр,
Үрәк ачан мәнзәрәләр...
Чејран гачар, чүјүр мәләр,
Нә чохдур ојлағын сәнини!
Аранын, јайлағын сәнини...»

Ше'рин ушаглар тәрәфиндән әзбәр өјрәнилмәси тәсвири ичәсәнәт вә мусиги әсәрләринин ујғун шәкилдә верилмәси илә кениш изаһы вә мөвзу үзрә синифдәнхарич иш шакирдләрә жүксәк естетик һиссләр ашылајыр. Онлар Азербайчанын әсрарәнкиз көзәлликләриндән зөвг алырлар. Мәрһәләләр бир-бирини әвәз етдикчә емоционал вәзијјәт јараныр, санки шакирдләр ше'рдә тәсвир едилән мәнзәрәнин сејринә далырлар.

Бундан фәргли олараг С. Рүстәмин драматик планда јазылмыш вә мүәјјән сүжет хәттинә малик «Ана вә почтал-јон» ше'риндә ананын кечирдији изтираблары, үрәк јанғысыны һисс етмәк чәтин дејил. Сәнәткарын оғул дәрди чәкән ананын характерини усталыгла, характерик деталларла тәрәннүм етмәси әсәрин емоционал-эстетик тә'сирини даһа да артырыр:

«Дәрд ај варды ананын көзләри јол чәкирди:
Башга бир дәрди јохду, оғул дәрдијди дәрди.
Сорурду:—«Балам һаны? һәр чәбһәдән кәләндән,—
Ондан хәбәр кәлмәјир, хәбәр кәлир өләндән,
Јерәми батды оғлум, көјәмн чыхды оғлум?!
Ел билир, ушаглыгдан о, нахәләф олмајыб,
Үрәјимә дамыб ки, оғлум тәләф олмајыб...»

Бу мисралары динләркән шакирдләр оғул дәрди чәкән ананын вәзијјәтинин дәриндән дүјур вә онун кечирдији изти-раблары, һәјәчанлары шүүрла дәрк едирләр. Бу да маһиј-јәт етибарилә онларда өз аналарына олан мәнһәббәт һисси-нин гүввәтләндирир—дүнјанын бүтүн аналарына исә ешти-рам бәсләмәк руһу ашылајыр. Шакирдләр бир даһа ина-шырлар ки, ана е'чазкар гүввәдир, ана ишыгдыр, ана гйда-дыр, бала ондан гидаланыр, пәһрәләнир.

Мүәллим ше'ри тәдрис едөркән Бөјүк Вәтән мүһарибә-си мөвзусунда чәкилмиш тәсвири ичәсәнәт әсәрләриндән

(Тоғрул Нәриманбәјовун «Һәјат намиһә», Видади Нәриман-бәјовун «Чәбһә јолларында», Г. Саламованын «Чәбһәдән мәктүб», С. Саламзадәнин «Гызыл Орду үчүн түтүн»), оғ-луну чәбһәјә јола салмыш ана портретиндән (рәссам И. Нә-чәфгулијевин «Ана» портретиндән), һезин инсан дүжгулары-ны әкс етдирән мусиги парчаларындан (Ү. Һачыбәјовун «Јахшы јол», «Дөјүшчүләр маршы»; С. Әләскәровун шаир З. Чаббарзадәнин сөзләринә јаздығы «Көзлә мәһи», «Көзлә-јирәм» маһныларындан; С. Рүстәмовун «Гәһрәманлар мар-шы») мәнһәрәтлә истифадә едир.

Мүәллим һәр ики ше'ри вә үмумијјәтлә, поезијаны тәд-рис едөркән шакирдләрин естетик һиссләрини инкишаф ет-дирмәк үчүн тәсвири ичәсәнәт әсәрләриндән, мусигидән истифадә етмәклә јанашы, ше'р үзәриндә хүсуси јарадычы-лыг иши апарыр, ше'ри бәдһи шәкилдә мусиги парчалары-нын мүшајиәти илә ифа едир вә шакирдләрә дә өјрәтмәјә чалышыр... Бу чүр әјанилик вә емоционаллыг мөвзунун асан гавранылмасына, шакирдләрин мәнһәви һәјатынын бир һис-сәсинә чеврилмәсинә, онларын естетик зөвләринин инки-шаф етдирилмәсинә, формалашмасына имкан јарадыр.

Эстетик зөвг вә бахышларын тәшәккүл тапмасы әмәк вә ичәсәнәтлә дә бағлыдыр. Инсан өз зәһмәтинин көзәл бәһрәсини көрәндә севинир, ондан зөвг алыр. Инсанын ес-тетик вә бәдһи зөвләри әмәк просеси илә бирликдә инкишаф едир. Бу бахымдан Н. Кәнчәвинин VI синифдә тәдрис олуған «Кәрпичкәсән кишинин дастаны» бөјүк әһәмијјәт кәсб едир. Дүнја көрмүш гоча намуслу әмәји севир, өз әлинин зәһмәти илә доланыр, рузисини кәрпич кәсмәклә газаныр; о һеч кәсә баш әјмир вә өз сәнәти илә фәхр едир.

Мөвзуну тәдрис едән мүәллим шакирдләрин нәзәр-диггә-тини һәмһин образа јөнәлдир. Гочанын ағыллы һәрәкәти, өз әмәјини севмәси шакирдләрдә әмәк адамына, онун мәнһалы пе-шәсинә мәнһәббәт һисси ојадыр. Мүәллим кәрпичкәсән киши-нин, бу садә әмәк адамынын образы васитәсилә шакирдләрин естетик һиссләрини инкишаф етдирир. Онлар шүүрлу олараг баша дүшүрләр ки, доғрудан да, әмәк ән көзәл естетик вар-лыгдыр. Әмәк инсаны мәнһән учалдыр, онларда естетик зөвг јарадыр. Әмәклә учалан инсан һәмһишә хошбәхтдир.

Әмәјә хор баханлар исә һәјатда бүдрәјир, өз јерини тута билмирләр.

Гочанын диллэ дежилэн:

«Онунчун өјрөтдим ки, элими бу сәнәтә,
Бир күн сәнә эл ачыб дүшмәјим хәчаләтә...»

мисралары шакирдләри әмәјин мәнасыны, романтикасыны
дужмаға чағырыр.

Әсәрин сону даһа тәсирли сәсләнир:

«Көзәл оғлан сарсылды гочанын бу сөзүндәи,
Орда дурмајыб кетди, јаш ахыдыб көзүндән».

Шакирдләр белә гәнаәтә кәлирләр ки, чаван оғлан гоча
илә сәһбәтиндә өз сәһвини баша дүшүр, көз јашлары төкүр,
сәһвини етираф едир.

Мәнави чәһәтдән касыб олан чаван оғлан шакирдләрин
нәзәриндә алчалыр, онлар һисс едирләр ки, заһири көзәллик
мүвәггәтидир, инсанын дахили аләми көзәл олмалыдыр.

Һазырда минләрлә кәнч оғлан вә гыз БАМ тикинтисиндә
өз гүввәләрини һеч нәдән, һеч кәсдән әсиркәмир, әсрин
бу нәһәнк тикинтисини уғурла баша чатдырмағ үчүн ајазлы-
шахталы кечәни күндүзә гатырлар. Онлар өз фәдакар әмәк-
ләриндән бөјүк һәјати—емосионал зөвг алырлар ки, бу да
јени инсанын формалашмасы үчүн әсас, һәлледици амилләрдән-
дир.

Әсрин нәһәнк тикинтисинин вүсәти, гуруб јаратмағ ар-
зулу, гәјнар тәбиәтли кәнч оғлан вә гызларымызын һүнәринә
јени-јени әдәбијјат вә инчәсәнәт әсәрләри һәср олуноур.

Мүәллимләримиз әмәјә һәср олуноуш әсәрләрин тәдриси
заманы әмәк мөвзусунда јаранмыш мүасир руһлу јени-јени
дәјәрли сәнәт нүмунәләриндән бачарыгла истифадә етмә-
лидирләр.

Фикримизи јекунлашдырарағ гејд едәк ки, әдәбијјатын
бир елм, сәнәт нүмунәси кими үмумтәһсил мәктәби шакирд-
ләринин естетик тәрбијәсиндә имканлары бөјүкдүр. Мүәл-
лимләримиз бу имканы бүтүн инчәлији илә «көрмәли», ин-
дијә гәдәр дејиләнләри, јазыланлары јарадычы тәфәккүр
сүзкәчиндән кечирәрәк хошбәхт кәләчәјимиз олан балалары-
мызын естетик тәрбијәси ишини мүасир тәләбләр сәвијјә-
синдә гурмалыдырлар.

ЈЕР ЗӘРФЛӘРИНИН ЈЕР МӘНАЛЫ ИСИМЛӘРЛӘ МУҒАЈИСӘЛИ ӨЈРӘДИЛМӘСИ

Елмира ҺӘСӘНОВА

П. Зәрдаби адына КПИ-нин мүәллими

ЗӘРФ өз грамматик характеринә көрә ән мүрәккәб, лакин
шакирдләрин грамматик биликләринин формалашмасын-
да вә онларын нитгинин инкишаф етдирилмәсиндә мүһүм әһә-
мијјәтә малик олан әсас нитг һиссәләриндән биридир.

Зәрфин грамматик характеринин мүрәккәблији, һәр
шејдән әввәл, онун башга нитг һиссәләринә охшарлығындан
прәли кәлир, бир сыра зәрфләр сифәтлә, исимлә, сәјлә, һәт-
та гошма илә гарышдырылыр. Бу мәғалдә белә гарышма
һалларындан јалныз бири илә әлағәдар мөсәләдән—јер зәрф-
ләринин мөкан мәналы исимләрлә муҒајисәли тәдриси мәсә-
ләсиндән данышмағ мәсәдәни гарышга тојмушуг.

Мүшаһидәләр көстөрүр ки, шакирдләр морфоложи тәһ-
лил просесиндә јер зәрфләрини мөкан билдирән вә мөкани
һалларда ишләмән исимләрлә (кәнч, шәһәр, тарла; евдә, ме-
шәдән, дағлар вә с.) гарышдырырлар. Белә сәһвләр, әлбәттә,
тәсадүфи характер дашымыр; јер зәрфләри илә мөкан бил-
дирән исимләр арасында, һәгигәтә, мүәјјән охшарлығ вар-
дыр. Лакин бунлар грамматик мәналарына көрә бир-бирин-
дән әсаслы сурәтдә фәргләнир. Профессор М. Һүсәјнзадә бу
фәрги ашағыдакы кими изаһ едир:

—«Һәрәкәтин вә һадисәнин ичра јерини, истигамәтини,
сон нөгтәсини, чыхыш нөгтәсини билдирән сөzlәрә јер зәрфи
дејилир. Јер зәрфи һара? һараја? һарада? һарадан? суалла-
рындан биринә чаваб верир. Јер зәрфлији вәзифәси дашыјап
вә јер зәрфләринин суалларына чаваб олан јер исимләринә
һәм форма, һәм дә мәзмунча чох охшајыр: чүнки бунлар
чүмләдә ејни вәзифә дашыјыр вә ејни чүмлә үзвү олу-
р. Јер зәрфләри илә јер билдирән исимләрин фәрги шәкли әләмәт-
дә дејил, онларын әшја анлајышына малик олуб-олмама-
сындадыр. Јер билдирән исимләр исмин һансы һалында иш-
ләнирсә-ишләнсин, чүмләдә һансы вәзифә дашыјырса-дашы-
сын мүәјјән јер билдирән варлығ кими дә тәсәввүр олуноур.
Јер зәрфләри исә белә бир анлајыш билдирмир», («Мүасир
Азәрбајҗан дили», Бақы, 1973).

Јер зәрфләринин јер билдирән исимләре һәм форма, һәм дә мәзмунча охшарлығында «кејфијјәтлә» јанашы, кәмијјәт фәрги дә өзүнү ајдын нәзәрә чарпдырыр. Белә ки, јер зәрфләри јер билдирән исимләрдән мүгајисәдилмәз дәрәчәдә азыр; һәтта бунлары, образлы десәк, бармагла сајмаг мүмкүндүр.

Бүтүн бунлары нәзәрә алараг мүәллим јер зәрфләринин тәдриси просесиндә зәрфин мә'нача һәмнин нөвүнү мүтләг јер билдирән исимләрлә мүгајисәдә өјрәтмәјә, сәһвләрин гаршысыны әввәлчәдән алмаға хүсуси диггәт јетирмәлидир.

Истәр мөвзунун тәдриси, истәрсә дә верилмиш билијин мөһкәмләндирилмәси заманы ашағыдакы методик пријом вә васитәләрдән истифадә етмәк тәчрүбәдә јахшы нәтичә верир (һәмнин методик мүлаһизәләр Кировабад мәктәбләриндә дәфәләрлә сынаг тәчрүбәсиндән кечирилмишдир).

Мүгајисә, тутушдурма үчүн мүвафиг чүмләләр сечилиб, онларын үзәриндә шакирдләрин мүшаһидәси тәшкил олунур, тәһлил иши апарылыр; мәсәлә:

1) Мәлакәт ханым отаға кирди, о, чох пәришан иди.

2) Сурхај гаршыја чыхды. Мәлакәт ханыма һеч бир сөз демәди.

Биринчи чүмләдәки отаға сөзү мә'на е'тибарилә јер, мөкән билдирмәклә, әлагәдар олдуғу һәрәкәтин (кирди) баш вердији јери кәстәрир, чүмләнни зәрфлији вәзифәсиндә чыхыш едир. Икинчи чүмләдәки паршыја сөзү дә ејнилә јер, мөкән мәзмуну билдирир, әлагәдар олдуғу һәрәкәтин (чыхды) ичра јерини билдирир. Гаршыја сөзү дә, әввәлинчи мисалдакы отаға сөзү кими, чүмләнни јер зәрфлији вәзифәсиндә ишләнмишдир. Һәр икиси һ а р а? суалына чаваб олур. Белә шәраитдә отаға сөзүнүн исим, гаршы сөзүнүн исә јер зәрфи олдуғуну шакирдләрә баша салмаг үчүн ашағыдакылары әсас тутмаг лазымдыр.

1) Биринчи чүмләдәки отаг сөзү ајрылыгдә көтүрүләркән һ а р а? суалы илә бирликдә адлыг һалда ишләндикдә нә? суалына да чаваб олур. Гаршы сөзү исә тәкчә һ а р а? суалына чаваб верир. Демәк, јер билдирән исимләрин гоша суаллы олдуғуну (нә? һара?) јенидән шакирдләрә хатырлатмаг лазымдыр.

Отаг сөзү чүмләдә ишләнмә јериндән асылы олараг чүмләнни јер зәрфлијиндән башга, мүбтәдасы, хәбәри, тамамлығы да ола билир. Мәсәлә, «Отаг ишыгы вә кенишдир», «Ишыг кәлән пәнчәрә Мәлакәт ханымын отағыдыр»

вә с. чүмләләрдә олдуғу кими. Гаршы сөзү исә исмин һансы һалында ишләнмәсиндән асылы олмајараг, чүмләнни јер зәрфлији вәзифәсиндә ишләнир (јалныз әшја вә ја әләмәт мәзмуну кәсб етдији формаларда ишләнмәси нәзәрә алынмазса).

2) Отаг сөзү сифәтләрлә (тә'јинедичи сөзләрлә) ишләнә билдији һалда, гаршыја сөзүндә бу хүсусијјәт нәзәрә чарпыр; биринчи отаға, бәзәкли отаға, исти отаға, көһнә отаға дејә билмәдијимиз һалда, гаршы сөзүнү белә тә'јинедичи сөзләрлә бирликдә ишләдә билмирик.

3) Јер, мөкән билдирән исимләр адлыг һалда ишләндикдә чүмләнни јер зәрфлији вәзифәсини дашыја билмир; мәсәлә, «Отаг ишыгы иди» чүмләсиндә отаг сөзү мүбтәдадыр. Јер зәрфләри исә исмин адлыг һалында да, башга һалларында да чүмләнни јер зәрфлији вәзифәсини дашыјыр. Мәсәлә, «Гаршы гаты думандан көрүнмүр» чүмләсиндә гаршы сөзү адлыг һалда ишләнмиш вә чүмләнни јер зәрфлији вәзифәсиндә чыхыш етмишдир.

Бүтүн бунлардан сонра шакирдләрә суал-чаваб апармаг вә онларын фәал иштиракы илә үмуми нәтичәјә кәлмәк мүмкүндүр.

М. — Јер, мөкән билдирән исимләр һ а р а? суалы илә јанашы, даһа һансы суала чаваб ола билир?

Ш. — Белә исимләр нә? суалына чаваб ола билир. Демәли, бунлар гоша суаллыдыр. Тәкчә һ а р а? суалына чаваб олан сөзләр исә јер зәрфләридир.

М. — Јер, мөкән билдирән исимләр чүмләнни јер зәрфлији вәзифәсиндән башга, дикәр үзвләри дә ола билirmi?

Ш. — Јер, мөкән билдирән исимләр чүмләнни дикәр үзвләри (мүбтәда, хәбәр, тамамлыг) ола билир.

М. — Јер зәрфләри чүмләнни һансы үзвү вәзифәсиндә чыхыш едир?

Ш. — Јер зәрфләри чүмләнни јер зәрфлији вәзифәсиндә ишләнир.

М. — Јер, мөкән билдирән исимләр вә јер зәрфләри адлыг һалда чүмләдә һансы вәзифәни дашыјыр?

Ш. — Јер билдирән исимләр мүбтәда, јер зәрфләри исә јер зәрфлији вәзифәсини дашыјыр.

Белә суал-чавабдан вә үмуми нәтичәдән сонра мүәллим шакирдләри мүвафиг чалышмалар үзәриндә ишләтмәјә кечир. Бу мәгсәдлә хүсуси карточкалардан истифадә етмәк

тәчрүбәдә яхшы нәтижә верир. Мәктәб практикасында сынагдан кечирдиҗимиз белә карточкалардан бир нечәси илә таныш олаг.

Карточка 1.

Верилмиш чүмләләрдә әввәл јер билдирән исимләри, сонра исә јер зәрфләрини сечиб ајрылыгыда јазын.

1. Фиридууну атасы да, бабасы да бурада доғулмушду.
2. Башыны ашағы дикмиш зәмиләрдән јункүл вә сәриҗ бир һавә отағын ијини, сүнбүлләрин гохусуну хырмана кәтирди.
3. Сәријјә хала әлиндәки зәнбили јерә гојмаг истәмәди.
4. Онлар ахшам јемәјиндән сонра ејванда отуруб, ордан бурдан данышдылар.

Карточка 2.

Верилмиш чүмләләрдә јер билдирән исимләри мұвафиг јер зәрфи илә әвәз едир.

1. Закир лифтлә вестибүлә енди. (ашағы)
2. Онлар бирликдә отаға кечдиләр. (ичәри)
3. Нәјәтдә шахта адамы гылынч кими кәсирди. (бајырда)

Карточка 3.

Верилмиш чүмләләрдә јер зәрфлијини тапыб кәстәрин.

1. Күрд Әһмәд ичәри кирди, салам вериб отурду.
2. Горхурам орада өзүнүз сәтәлчәм оласыныз.
3. Јолумуз бурадан башланыр.
4. Бу заман узагдан, лап узагдан бир бајаты сәси ешидилди.
5. Гыз артыг онлары ирәли ата билмәјәчәјини, јеримәкдән галачағыны һисс едәрәк, бир аз да өзүнә күч верди.

Бәдии әсәрләрин дили

ӘДӘБИ ӘСӘРЛӘРИН ӨЈРӘНИЛМӘСИНДӘ ИНТОНАСИЈАНЫН РОЛУ ВӘ ИМҚАНЛАРЫ

Билал МУРАДОВ
педагожи елмләр һәмизәди

Н ИТГИН интонасијасы лап гәдим дөврләрдән әһәмләрин диггәтин чәлб етмишдир. Дилчиләр, әдәбијатшүнаслар, сәнәтшүнаслар, физиологлар интонасијаны мұхтәлиф баһымлардан тәдгиг етмәјә сәј кәстәрмиш, онун әһәмијәтини, компонентләрини, хусусијәтләрини оз мовгеләриндән изаһ етмәјә чалышмышлар. Она кәрә дә бу мәсәлә сон вахтлар гәдәр чохлу мұбаһисәләрә сәбәб олмуш вә конкрет елми тәдгигатлар зәмининдә, бир систем шаклиндә өјрәнилмәмишдир. Буну елә ондан кәрмәк олар ки, соң килерә гәдәр интонасијанын дилә аид һадисә олуб-олмамасы бардә мұбаһисәләр кедирди. Инди һамы етираф едир ки, интонасија итгин чох мұһим бир компонентидир. Әдәби әсәрләрин дилиндә исә онун ролу даһа бөјүкдүр. Интонасија әсәри мазмунча зәнкинләшдирән, долғунлашдыран, онун бәдһилијияи артыран мұһим компонент кими характеризә олунур. «Бәдһи нитг принцип етибариндә һәрмишә тәкчә кәзлә, әлјазмасы вә мәтбу мәтн илә дејил, һәм дә гулагла, чанлы вә битәваситә интонасија сәсләнмәси илә гавранылыр». (Введение в литературоведение. Под. ред. Г. Н. Поспелова, М., 1976, стр. 273).

Дилдә интонасијанын чох мұһим мовге тутмасына баһмајараг, о дилчилик вә әдәбијатшүнаслыгыда ән аз тәдгиг олунан сәһәләрдән биридир. Бунун исә объектив сәбәбләри вардыр.

Әввәлә, интонасија нитгдә өзүл тәшһид едән һадисә дејил, нитгин башга компонентләринин зәмининдә јараныб, онлары мұшәјиәт едән, мұәјјән мәнада, онлардан тәрәмә һадисәдир. Әкәр сөз, ифадә, чүмлә олмаса интонасија да олмас. Лакин интонасија дилдәки әһәмијәтинә кәрә дикәр компонентләрдән керн галмыр. Әкәр интонасија олмаса (хусусиәлә данышыгыда) сөзүн, ифадәнин һеч бир мәнасы, практик функцијасы мүмкүн дејил. Бунунла белә, сөз, ифадә, чүмлә өзүл олдуғуна, даһа чох нәзәрә чарлдыгына кәрә, тәдгигатчылар онлар даһа артыг дәрәчәдә диггәт јетирмиш, интонасијаја исә лазымынча әһәмијәт вермәмишләр.

Икинчиси, интонасија сон дәрәчә мүрәккәб, интәһасыз чаларлары олан, өлчү-бичијә чәтин кәлән һадисәдир. Та гәдим дөврләрдән

башлајараг сөзү, чүмлөнү «маддиләшдирмәк», жазыда гејд етмәк мүмкүн олмушдур. Бу чүр «маддиләшән» материалын үзәриндә әмәл-лијат апармаг, ону тәдгиг етмәк асандыр. Лакин интонасијаны «мад-диләшдирмәк» мүмкүн олмадығындан ону тәдгиг етмәк чәтин иди. Интонасијанын сон дәрәчә мурәккәб, чохчәһәтли олмасы белә бир мүлаһизә доғурмушду ки, о, мүәјјән системә малик олмадығындан елми бахымдан тәдгиг едилә билмәз. Буна көрә дә интонасија барәдә интуитив фикирләр сөјләмәклә, етәри гејдләр етмәклә кифајәтлән-мишләр.

Сон дөврдә нитгин валлара, магнит лентләринә көчүрүлмәси, ин-тонасијаны гејдә алан машынларын јаранмасы нәтичәсиндә интонаси-јаны «маддиләшдирмәк», беләликлә, онун үзәриндә әмәлијатлар апармаг, ону конкрет шәкилдә тәһлил етмәк мүмкүн олмушдур. Ди-кәр тәрәфдән, елмин сон нанлијәтләрә нәтичәсиндә мүәјјән едил-мишдир ки, бүтүн һадисәләр кими, интонасија да өзүнәмәхсус системә маликдир. Онун интәһасыз чаларлары, бир-бирилә говушан, буна көрә дә ајрылыгдә изаһ едилмәси чәтин олан чәһәтләрә олса да, үмуми, бирләшдиричи чәһәтләрә дә вардыр. Интонасија бир систем кими, та-беедичи вә табе олан чәһәтләрдән, башга сөзлә, чинс вә нөв характе-ри дашыјан компонентләрдән ибарәтдир.

Нитгин интонасијасынын үч мүһүм чәһәтини гејд едирләр:

1. Интонасијаны јарадан үнсүрләр (мелодија, темп, тембр, вур-гу, пауза вә с.).

2. Интонасијанын јаратдығы хассәләр (интеллектуал, волјунта-тив вә эмоционал интонемләр).

3. Интонасијанын функционал хусусијәтләрә (семантик, синтак-тик вә услуби).

Бәдин әсәрләрин дили интонасијанын услуби хусусијәтләрә илә даһа сых бағлыдыр. Интонасијанын услублары исә индијә гәдәр ла-зыми сәвијјәдә тәдгиг олунмамышдыр. «Интонасијанын услуби хусу-сијәтләрә проблеми әдәбијатда јалныз хатырладылыр, ону һәтта гисмән һәлл едилмиш һесаб етмәк олмаз» (Л. К. Цеплитис. Анализ речевој интонации. Рига, 1974, сәһ. 23).

Бунунла белә, гејд етмәк лазымдыр ки, әдәбијатшүнаслар ин-тонасијанын бәдин услубунун ајры-ајры чәһәтләринә һәмишә диггәт јетирмишләр. Буну биз, әдәбијат нәзәрәјјәсинә, ифадәли гираәтә һәср едилмиш бүтүн әсәрләрдә, һабелә әдәбијатшүнаслыга даир мә-лумат китабларында көрүрүк.

Доғрудур, интонасија услубунун бүтүн мәсәләләрә һәлл едил-мәмишдир. Лакин һәммин китабларда бәдин услуб үчүн характерик олан мүһүм интонасија үнсүрләринә (сүр'әт, вургу, пауза, тембр, ме-лодија, ритм...) вә интонасија хассәләринә (тәһкијә, тәсвир, тәрәннүм; риторик суал, нидә вә рич'әт; тәәччүб, һәдә, тәәссүф... интонемләрә) тохунулур вә нитгин бәдинләшмәсиндә онларын ролу изаһ едилир.

Әкәр елми-методик әдәбијатда сөјләнән фикирләрә үмумиләш-дирсәк, интонасијанын бәдин услубунун ашағыдакы чәһәтләрини көстөрмәк олар:

1. Интонасија васитәләрә:

1) мәнтиги-һисси вургу;

2) бәдин пауза;

3) риторик суал, нидә вә рич'әт;

4) охунун сүр'әли;

5) ритм.

II. Интонасија тәрзләрә:

1) јазычынын интонасија тәрзи;

2) бәдин әсәрин интонасија тәрзи;

3) әсәрин ајры-ајры һиссәләринин интонасија тәрзләрә: тәсвир, тәһкијә, тәрәннүм, ејһам.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, мәктәбдә әдәби әсәрләр охунаркән интонасијанын бәдин услубунун бу чәһәтләрә лазымынча нәзәрә алынмыр. Чүнки, әсас е'тибарилә, мәтидәки фикрин дүзкүн ифадә едилмәсинә диггәт јетирилир, мәтнин мәзмунундакы һисс вә дујгу-ларын ифадә олунмасына кифајәт гәдәр әһәмијјәт верилмир. Елә буна көрә дә шакирдләрин әксәријјәтинин охусунда јекнәсәклик, мо-нотонлуг мүшаһидә едилир. Охудагы бу нөгсан онларын данышығы-на да тә'сир көстәрир. Бунун нәтичәсиндә дә шакирдләрин әксәријјә-тинин шифаһи нитгинин интонасијасы монотондур, расми, стандарт, норматив характердәдир, «китаб охусу» сәпкисиндәдир.

Охунун интонасија үзрә нөгсанларыны ше'рләрин гираәтиндә да-һа ајдын шәкилдә көрмәк олар. Бу бахымдан С. Вурғунун «Азәрбај-чан» ше'ринин гираәтини нәзәрдән кечирәк. Бу ше'рин вал јазысышы диггәдикдә һисс едирсән ки, онун зәнкян вә рәнкарәнк мәзмуну лазы-ми сәвијјәдә ифадә едилмир; гираәт, әсасән монотон, бир гәдәр расми тә'сир бағышлајыр. Бунун сәбәби одур ки, артисләр (Л. Чаванши-рова вә М. Чәнизадә) әсәрин интонасија тәрзини дүзкүн мүәјјәнләш-дирмәмишләр. Бүтүн бәндләр декламасија—тәрәннүм тәрзиндә оху-нур.

Һалбуки «Азәрбајчан» ше'ри мәзмуна көрә бир нечә һиссәдән ибарәтдир вә һәр һиссә хусуси интонасија тәрзи илә охумагы тәләб едир. Әсәри диггәтлә нәзәрдән кечирдикдә ајдын көрүнүр ки, биринчи бәнддә шаирин вәтән тәбиәти илә, онун адамлары илә сых бағлылығы ифадә едилир. Һәммин бәнди тәрәннүм тәрзиндә охумаг мәсләһәтдир. 2—4-чү бәндләр мурачиәт шәклиндәдир; шаир Азәрбајчана үзүнү ту-тараг она мәһәббәтнин, ушаг анасыны севдијини нечә сәмими ифадә едирсә, мәһз о чүр изһар едир. Демәли, һәммин бәндләр сәмими сөһбәт тәрзиндә охунмалыдыр. 5—6-чы бәндләрдә Вәтәнин кечмиш хатыр-ланыр, онун башына кәлән мүсибәтләр сөјләнилир. Буна көрә дә һә-мин бәндләрин охунушунда сөһбәт-тәсвир тәрзи үстүнлүк тәшкил етмәлидир. 7—15-чи бәндләр Азәрбајчанын кәзәл тәбиәтинин вә сәр-вәтләринин тәсвиринә һәср едилдијиндән онлар тәрәннүм чаларлы тәсвир интонасија тәрзиндә охунмалыдыр. 16—18-чи бәндләрдә Азәрбајчанын инчәсәнәт вә әдәбијаты, 19—20-чи бәндләрдә исә сә-најеси илә әләгәдәр әләмәтдәр һадисәләр садаланыр вә онларын ша-ирдә доғурдуғу чошғун дујғулар ифадә едилир. Буна үјгүн оларат, һәммин бәндләрдә тәрәннүм тәрзи үстүн олмалыдыр. 21—22-чи бәнд-ләрдә јенә дә Вәтәнә мурачиәт едилир. Лакин или бәндләрдәки мур-ачиәтдән фәрғли оларат бурада риторика күчлүдүр, вәчд вә гүрүр һисс-ләрә үстүндүр. Буна көрә дә һәммин бәндләр декламасија—тәрәннүм тәрзиндә охунмалыдыр.

«Азәрбајчан» ше'ринин мәзмунундакы рәнкарәнклијә үјгүн ола-раг вәзнин гурулушу да дәјишкәндир. Бүтүн ше'р 8 һечалы олмасы-

на бахмајараг, ајры-ајры бәндләрдә мисраларын вәзи бөлүмләрнү мүхтәлифдир. 1, 2, 7, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22-чи бәндләрдә мисралар 4+4 шәклиндә бөлүмләннр. Лакин әсасән мүрачһәт шәклиндә олан, сөһбәт характерли мисраларда бу гәјда по-зүлүр вә 3+5, 5+3, 3+3+2 шәклиндә бөлүмләннр. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 12-чи бәндләр бөләдир. Вәзини гурулушундаки бу мүхтәлифлик дә интонасија тәрәләринин дәјишкәнлијини шәртләндирнр.

Интонасија тәрәләринин (тәһкијә, тәрәннүм, тәсвир...) һәр би-рһини өзүнәмәхсус гәјдалары, васитәләри вардыр. Мәсәлән, әсасән тәсвир интонасија тәрзи илә охунан ашагыдаки бәнди нәзәрдән ке-чирәк:

Сыра даглар, кен дәрәләр,
Үрәк ачан мәнзәрәләр...
Чејран гачар, чүјүр мәләр,
Нә чохдур ојагың сәһни!
Араның, јајлагың сәһни!

Бу бәнднн гираәтиндә әсас мәгсәд объектин заһири «көркәмиши», тәбиәт мәнзәрәсини тәсәввүрдә чанландырмаг олдугундан охунун сүр'әти сәһит, сөзләр арасындаки паузалар нисбәтән узун олмалы дыр ки, мәнзәрәни тәсәввүрдә чанландырмаг үчүн охујаның, һабелә динләјәнин имканы олсун. Бурада шән, күмраһ әһвал ифадә олунду-гундан аваз учадан, долгун, узанан олмалыдыр. Бу бәнддәки сөзлә-рин һамысы тәсәввүри мәнзәрә јададылмасында, демәк олар, ејни дәрәчәдә иштирак едир. Она көрә дә әсасән ејни интонасија илә дә-јишкәнлидир. Јалныз «нә чохдур» вә «сәһини» сөзләри башигаларына нисбәтән бир гәдәр зәиф дәјишкән биләр.

Мәтнин интонасија тәрзини мүәјјәнләшдирмәк үчүн, һәр шејдән әввәл, мәзмунун хүсусијәти ајдынлашдырылмалы вә она ујгун инто-насија васитәләри, пријомлары, тәрәләри тәсәввүрә кәтирилмәлидир. Башга сөзлә, охудан әввәл мүвафиг интонасија әһвалы јададылмалы-дыр. Мәсәлән, јухарыдаки бәнди охумаздан әввәл тәсәввүр етмәк ләзымдыр ки, санки уча бир даг зирвәсиндә дајаныб јүксәкликдән ашагылары сејр едирсән. Бу заман әввәлчә сыра даглар нәзәрә чар-пыр, бир аз ашагыда дәрәләрин јамачлары, оралардан кечән чәй-думан топалары, јалчын гәјалар, мешәликләр нәзәрә кәлир, лап ашагыларда исә кениш дүзәнкаһлар, ојаглар көрүнүр. Ашагылар аран, јухарылар јајлаг јерләридир. Тәсәввүрдә белә бир мәнзәрәни чанландырылмасы бәнднн дүзкүн оху интонасијасы үчүн истигамәт верир вә дүзкүн психоложи әһвал јададыр.

«Азәрбајчан» ше'ринин икинчи бәнднн интонасијасыны нәзәр-дән кечирәк:

Ел билнр ки, сән мәннмсән,
Јурдум, јувам, мәскәннмсән,
Анам, догма вәтәннмсән,
Ајрылармы көнүл чандән,
Азәрбајчан, Азәрбајчан!

Јухарыда гәјд едилдији кими, бу бәнднн сәһини сөһбәтә бәизәр тәһкијә тәрзиндә охунмасы мәсләһәтдир. Буна наил олмаг үчүн әв-вәлчә һәмнн бәнднн мәзмуну тәсәввүрә кәтирилмәлидир. Бәнддәки «мәннмсән», «јурдум», «јувам», «мәскәннмсән», «анам», «догма», «көнүл» сөзләри сәһини, нәзакәтли интонемлә, сәһит авазла, јумшаг

мәтнин һисси вургу илә дәјишкәнлидир. Бәнднн сон мисрасындаки «Азәрбајчан» сөзләринин охунушу бир-бириндән фәргләнмәлидир, икинчи «Азәрбајчан» сөзү нисбәтән учадан, авазлы дәјишкәнлидир. Бу бәнднн интонасијасы һәзин чаларлы олмалыдыр.

Интонасијаның тәрәннүм тәрзиндә ше'рин формал, техники чә-һәтләринин тәләбләри үстүнлүк тәшкил едир, охунун интонасијасы вәзи бөлүмләрннн јаратдыгы ритмә, мүәјјән сәсләрин аһәнкинә әсасланыр. Бәдији паузаларын јери сабит, һәчми нисбәтән узун олур. Белә ше'рләрин охусунда сөз вә ифадәләрин мәнәсында әләвә, он-ларын сәсләнмәсинә, мусигилијинә хүсуси диггәт јетирилнр. Бу ба-хымдан М. Фүзулинн «Мәни чандан усандырды» гәзәлинин интона-сијасы характерикдир.

Бу гәзәлин әсас мәзијәтләриндән бири сәсләрин аһәнкидир. Ше'р санки мүәјјән сәсләр үзрә көкләннб вә һәмнн сәсләрин аһәнки бүтүн ше'р боју давам едир. Лейтмотив тәшкил едән бу аһәнк ајры-ајры бейтләрдә јени-јени чаларлар газаныр, онун мүхтәлиф варнаси-јалары јараныр.

Гәзәлин мелодијасының әсасында а, ә, м, н сәсләри дурур. Булар бүтүн бейтләрдә башга сәсләрә нисбәтән чох ишләннр, ајры-ајры бейтләрдә исә онлара јени сәсләрин аһәнки гошулуру. Мәсәлән, биринчи бейтдә 18 сәс 77 дәфә ишләннмишдир. Булардан 5 сәс (а, ә, м, н, д) 45 дәфә, јердә галан 13 сәс исә чәми 32 дәфә ишләннб Јә'ни 5 сәсин ишләнмә мигдары јердә галан 13 сәсин ишләнмә мигдарындан хейли артыгдыр. Беләликлә, биринчи бейтин мелодијасының әса-сыны а, ә, м, н, д сәсләриннн аһәнки тәшкил едир. Бейтдә бу сәсләр-дән һәр биринин хүсуси мөвгеји вардыр. Онлар һәтта хүсуси аваз вә ритм јададан сәс бирләшмәләри (ан-ән, анд-дан...) әмәлә кәтирир-ләр. Буна көрә дә оху заманы һәмнн сәсләр ајдын, авазлы тәләффүз едилмәлидир.

Мәни чандан усандырды, чәфадан јар усанмазмы?
Фәләкләр јанды аһннән, мурадым шәм'и јанмазмы?

Бу бейтдә «анд», «дан», «дән» сәс бирләшмәләри 6 дәфә, «ан», «ән» 9 дәфә ишләнәрәк хүсуси аһәнк, ритм јададырлар. Оху заманы бу сәс бирләшмәләри ајдын вә тәһкидли дәјишкәнлидир.

Тәәссүф ки, мәктәбләрдә бир сыра һалларда бу чәһәтә диггәт јетирилмир. Гәзәлин бал јазысында (ифачы Солтан Нәчәфоздур) бу сәс бирләшмәләри һәһини хүсуси аһәнклә дәјишкән, һәтта онлардан бә'зики тәһриф едилнр. Биринчи бейт белә охунур:

Мәни чаннан усандырды, чәфадән јар усанмазмы?
Фәләкләр јанды аһннән, мурадым шәм'и јанмазмы?

Көрүндүјү кими, биринчи мисрада «чандан» сөзүндәки «д» сәси «н» сәси илә, «чәфадан» сөзүндәки икинчи «а» сәси «ә» сәси илә, икинчи мисрадаки «аһымдан» сөзүндәки «д» сәси «н» сәси илә, икинчи «а» сәси «ә» сәси илә әвәзләннмишдир. Көрүнүр, артист гәзә-линин интонасијасыны сәһини, сөһбәт тәрәли етмәк үчүн белә бир дә-јишкәнлик етмишдир. Һалбуки, бу гәзәли, хүсусилә илк бейти сөһбәт-тәһкијә тәрзиндә охумаг дүзкүн дәјишкән.

Гэзэлин мээмунуну, башга сөзлө, композиция гурулушуну 3 җе-
рә бөлмөк олар: әввәлинчи 4 бейт өз-өзүнә шикајәт, һарај шәклиндә,
сонраки 2 бейт мә'шутәјә мұрачиәт формасында, сонунчу бейт үмуми
шикајәт тәрзиндәдир. Мээмунун бу чәһәтләри дә охунун интонасия-
сында өз әксини тапмалыдыр. Буну да нәзәрә алмаг ләзимдыр ки,
мә'шутәјә мұрачиәт формасында дејилән бейтләр тамамилә сөһбәт
сәпкисиндә дејил, риторик характердәдир, шикајәт, наразылыг мээ-
мунлудур. Белә мээмуну мұрачиәт чаларлы тәрәннүм интонасия
тәрзи илә ифадә етмөк мәгсәдәујгундур.

Гэзэлин әввәлинчи вә сонунчу бейтләри шикајәт шәклиндә олса
да, онлар бә'зи чәһәтләрдән бир-бириндән фәргләнир. Буна көрә он-
ларын интонасиясында үмуми чәһәтләр олмагла бәрәбәр, спесифик
чәһәтләр дә вардыр. Илк бейтин интонасиясыны ашагыдакы шәһид-
дә әјаниләшдирмөк олар:

Мәни чандан /усандырды/ чәфадан јар/ усанмазмы?//
Фәләкләр јан/ды аһимдән/ мұрадым шәм'/и јанмазмы?//

Бу бейтин интонасиясында ашагыдакы чәһәтләр диггәти чөлб
едир: Вәзнин гурулушуну ујгун оларат һәр бөлүмдән сонра пауза еди-
лир, бу паузалар авазлыдыр, мусигилидир, бөлүмләри бир-биринә
хүсуси аһәнклә баглајыр. Мисранын сонундакы паузалар, мисранын
ортасындакы паузалары нисбәтән даһа узундур вә даһа долгундур:
мусигиликдән әлава, суал вә нида мээмунуну да еһтива едир. «Анд»,
«дан», «дән» вә «ан», «ән» сәс бирләшмәләри хүсуси тонла дејилир.
«анд», «дан», «дән» сәс бирләшмәләри ритм јаранмасыны, «ан», «ән»
исә авазланманы, мусигилији шәртләндирир.

Инди дә гэзэлин сонунчу бейтинин интонасиясыны нәзәрдән ке-
чирәк:

Фүзули рин/дү шејдадыр/ һәмишә хәл/гә рүсвадыр.//
Сорун ким, бу /нә сөвдадыр, /бу сөвдадан /усанмазмы?//

Бейтин мээмуну риторикдир, шикајәт, һарај чаларлыдыр. Ли-
рик гәһрәманын һәјәчаныны, ләззәт гарышыг әзабыны ифадә едир.
Буна ујгун оларат, тәрәннүм интонасиясы үстүңлүк тәшкил етмәли-
дир. Паузалар, әсасән, биринчи бейтдә олдуғу кимидир. Биринчи
бейтдә аһәнк а ә н + м д сәсләринә әсасландығы һалда, VII бейтдә
а ә н + д с (з, ш) у (ү) сәсләринә әсасланды. Бурада с сәси илә ш, з
сәсләринин чәркәләnmәси еләдир ки, онлар с сәсинә хидмәт едиб ону
күчләндирир, әлванлашдырыр; буна көрә дә һәммин сәсин мөвгеји за-
һирән көрүндүјүндән (мигдара көрә нисбәтиндән) гат-гат артыгдыр.
Бурада ритмин әсасында дү, да, ды (8 дәфә) сәс бирләшмәләри, ме-
лодијанын әсасында исә үз, үс, со, сө, ус, ше, шө (9 дәфә) сәс бир-
ләшмәләри дурур.

Аһәнкин, мелодијанын јаранмасында галын вә инчә саитләрин
бир-биринә нисбәтнини дә мүәјјән ролу вардыр. Әкәр биринчи бейтдә
галын вә инчә саитләрин бир-биринә нисбәти 2 : 1-дирсә (галын саит
22, инчә саит 10), једдинчи бейтдә бу нисбәт 1 : 1-дир (галын саит 17,
инчә саит 15). Бу чәһәт биринчи бейтдә аһәнкин ачыглығыны, диапа-
зонун кенишлијини тә'мин едирсә, једдинчи бейтдә аһәнкин сүзкүң-
лүјүнү, диапазонун мәңдудлугуну шәртләндирир.

Тәчрүбә трибунасы

ЈАРАДЫЧЫ ЈАЗЫЛАРЫН АПАРЫЛМАСЫНДА ФӘНЛӘРАРАСЫ ӘЛАГӘДӘН ИСТИФАДӘ

Нурпаша БҮММӘТОВ

педагожи елмләр намизәди,

Шәки рајону, Охуҗ кәнд мәктабинини бүәллими

ТӘЧРҮБӘ көстәрир ки, ана дили дәрсләриндә рабитәли
нитгин инкишафы илә әлагәдәр јазылы чалышмалар за-
маны шакирдләрин тарих, ичтимәјјат, чоғрафија вә башга
фәнләр үзрә һәјәти фактлардан истифада етмәләри үчүн
кениш имканлар мөвчуддур. Конкрет фактлар көстәрәк.

X синифдә тарих фәнниндән «Бөјүк Вәтән мұһарибәси»
мөвзусунун тәдрисинә 10 саат вахт јарылыр. Дәрсликдә бу
мөвзуја анд материаллағын тәдрисиндән сонра әдәбијјат
дәрсләриндә конкрет һәјәти фактлар әсасында јарадычы
јазылар апармаг мүмкүндүр.

Бу дәрү илинин I рүбүндә әдәбијјатдан X синифдә та-
рих дәрслијиндәки мұвафиг фәсә әнд ашагыдакы мұхтәлиф
мөвзуларда (сечмә јолла) ишә јазылар апарылмышдыр:

1) Бөјүк Вәтән мұһарибәсинин башланмасы илә әла-
гәдәр:

«Билсин ана торпаг, ешитсин Вәтән,
Мүсәлләһ әскәрәм мән дә бу күндән». (С. В у р ф у н)

2) Һәр шеј чәһә үчүн, һәр шеј гәләбә үчүн.

3. «Тарихләр шаһиди гочаман шәһәр,

Нәдир гәлбиндәки бу дөјүңгүләр!». (С. В у р ф у н)

4) Сталинпрадын—Волга галасынын әфсанәви гәһрә-
манлары.

5) Курск чөбһәсиндә бөјүк бейпәлхалг әһәмијјәтлн дөјүшләр.

6) Кијев—гәһрәман шәһәрдиp.

7) Совет адамларынын дүшмән архасындакы мәрдлији вә гәһрәманлығы.

8) Бөјүк Вәтән мұһарибәсинин кәч вәтәпәрвәрләри.

9) Ағыр мұһарибә илләриндә арха чөбһәдәки әмәк баһадырларынын мұбаризәси.

10) Вурушур Ленинни мәгрур шәһәри,
О мәғлуб олмамыш әзәлдән бәри! (М. Раһим)

11) Авропанын бөјүк хиласкарлары.

12) «Язылсын тарихә гызыл бир хәтлә
Гырх бешинчи илин Доғгуз Мај күнү!» (С. В у р ф у ц)

Һәр мөвзу үзрә иишаја һазырлашамаг үчүн шәкирдләрә бир һәфтә вахт вериллиp. һазырлыг ишини апармаг үчүн ашағыдакылара диггәт јетирмәк нәзәрдә тутулур:

1) тапшырылмыш мөвзуја анд тарихи һәгигәти мүкәм-мәл өјрәнмәк;

2) мөвзуја анд дөјүш гәһрәманларыны «мүәјјәнләшдир-мәк»;

3) тәсвир олуначаг әһвалатларла әлағәдар бәдин пар-чалардан истифадә етмәк;

4) тәсвир олуначаг әһвалатлары бүкүнкү сәнајә, кәнд тәсәррүфаты вә мәдәни јүксәлишлә әлағәләндирмәк.

Тәчрүбә кәстәриp ки, ииша јазыја һазырлығын шифаһи олараг јохланылмасы вачиб мәсәләдиp. Јалныз белә һалда шакирдин мөвзуја нә дәрәчәдә һазырлашдығы ашкар еди-лиp, нөгсанларын гаршысы әввәлчәдән алыныp. Мәсәлән, шифаһи ииша заманы мүәјјән едиллиp ки, шакирдләр бә'зән компонентләр арасында дүзкүн әлағә јарада билмиpләp. Јахуд, онлар үслуби, фактик сәһвләрә јол верилләр.

Ана дили вә әдәбијјат үзрә ииша јазылар заманы ша-кирдләр бу фәиләрә анд фактлардан, бәдин тәсвир васитә-ләриндән истифадә етмәлидирләp. Тәәссүф ки, бә'зән онлар тарих, ичтимаијјат, чоғрафија вә ја биолокија үзрә ииша јазыларда әдәби-бәдин тәсвирләрдән, мөвзуја ујғун әдәби материаллардан истифадә етмиpләp. Бу заман шакирдин јарадычы ииш ади бир мұһазирә характери дашыјыр. Мә-сәлән, «Ағыр мұһарибә илләриндә арха чөбһәдәки әмәк ба-һадырларынын мұбаризәси» адлы шифаһи ииша заманы шакирд «ССРИ тарихи» дәрслијиндәки һәмнн мөвзуја анд

фактлар әсасында кениш фикир сөјләди. Оун изаһатында һеч бир елми вә ја үслуб сәһви јох иди. Лакин данышдыг-лары јарадычы ииша јазы дејил, садәчә бир мұһазирә иди. Ахы шакирд бу мөвзуја анд јарадычы ииша заманы ағыр мұһарибә илләриндә арха чөбһәдәки әмәк баһадырларынын гәһрәманлығыны, мәрдлијини, фәдакарлығыны тәрәннүм едән бәдин әсәрләрдән дә истифадә етмәли иди, даһа доғру-су, мөвзунун әдәбијјата, јохса ана дилинә анд олдуғуну нәзәрә алмалы иди.

Мә'лумдур ки, кинофилмләрә бахыш әсасында мұһаки-мә характерли иишалар шакирдләрдә фикри габиліјјәтин, шәхси јарадычылығын инкишафна көмәк едиp. Бу нөв јазылар заманы шакирдләр һәјәтла иичәсәнәт әсәрләри ара-сындакы әлағәни даһа дәриндән дујур, онларын естетик зөвгү инкишаф едиp. Кинофилмлә әлағәдар мүстәгил фи-киp сөјләјән шакирдләрдә һадисәләри тәһлил етмәк вә гиј-мәтләндирмәк бачарығы јараныp. Беләликлә, шакирдин дүз-күн мұһакимә јүрүтмәк, кинофилм һағгында рәј сөјләмәк габиліјјәти инкишаф едиp.

Бәдин әдәбијјатда олдуғу киими, кинофилмләрә дә бү-түн тәсвирләp биринчи нөвбәдә инсанларын психолокијасы, мә'нәвијјаты, арзу вә истәкләри, характери илә бағлыдыp. Әсәрдә верилән тәбиәт, мәнзәрә тәсвири дә, мусиги дә, тәбии һадисәләр дә, һәр шәјдән әввәл, инсан характеринин ачыл-масына хидмәт едиp, образларын мә'нәвијјатыны охучуја вә ја тамашачыја чатдырмаға јардым кәстәриp. Әлбәттә, белә олдуғу үчүн һәр һансы кинофилм әсасында ииша јазы-да мұәллим, илк нөвбәдә, шакирдләрдән әсәрдәки инсанлар һағгында данышмағы, онларын бир-биринә мұнасибәтинин сөјләмәји, чәмијјәтин хејри үчүн бу адамлардан һансынын һағлы олдуғу һағгында мұһакимә јүрүтмәји нәзәрдә тутма-лыдыp.

Шакирд тәсвир олунан һадисәјә өз мұнасибәтинин бил-дириp, оға гијмәт верилләр, онун һағгында фикир јүрүдүp, мұ-гајисә апарыp, үмүмләшдириp, нәтичә чыхарыp. Дил-әдә-бијјат мұәллимнин дә, тарих мұәллимнин дә марағланды-ран башлыча чөһәт елә бу олмалыдыp.

Мә'лумдур ки, мәктәбдә тарих, чоғрафија, биолокија фәиләри үзрә тарихи һадисәләри, тәбии кәзәлликләри, гуш-ларын, һејванларын јашајыш тәрзини әкс етиpән марағлы тәдрис кинофилмләриндән истифадә олунур. Тәчрүбә кәс-

тәрир ки, бә'зән белә кинофилмләрә тамаша едән шакирдләр көрдүкләринә әсасән мүстәгил чүмләләр тәртиб етмәкдә чәтинлик чәкирләр; чүнки филмдә көрдүкләри әшја вә һадисәләрдән бәзиләрини ифадә етмәкдә онларын сөз еһтијаты чатышмыр.

Шакирд иәји вә нә дәрәчәдә билдијини рабитәли нитг дахилиндә даһа јахшы дәрк едир. О һәр һансы практик иши, о чүмләдән нитг һиссәләринә аид верилмиш сөзләр әсасында рабитәли фикир гурмағы, јә'ни өјрәндији сөзләрдән данышыгда вә јазыда истифадә етмәји бачармалыдыр; демәк, јени әлдә едилмиш биликләрин практикаја тәтбиг едилмәсинә һанл олмалыдыр. Бу бахымдан апарылан практик ишләр сырасында јарадычы тапшырыгларын дидактик әһәмијәти даһа бөјүкдүр.

V синифдә чоғрафија фәнниндән шакирдләрә дүнјанын тәбии зоналары һаггында мә'лумат верилди. Ана дилиндән сифәт бәһси тәдрис олуна дөврдә чоғрафија мүәллими һәмий синиф шакирдләринә тәбии зоналара аид тәдрис кинофилми көстәрирди. Буна көрә дә V синиф шакирдләринә кинофилмдә көрдүкләри тәбии зоналара аид гысаһәчмли ишә (јарадычы тапшырыг) јазачаглары тапшырылды. Сифәт бәһси һаггында илк мә'лумат вериләркән шакирдләр, сифәтин дәрәчә элементләринә аид, һеч бир чәтинлик чәкмәдән нүмунәләр сөјләдиләр. Онлар гырмызымтыл, узунсов, јашыл, ачыг-бәнөвшәји, ачыг-чәһраји, сары кими сифәтләри нүмунәләрдә асанлыгла ишләдиләр.

Нәһәјәт, һеч бир изаһат верилмәдән шакирдләрдән тәләб олуңду ки, онлар бир партада әјләшмиш јолдашларынын кејимини әләмәтләри илә тәсвир етсинләр (шифаһи). Бу тапшырыгы јеринә јетирмәк, демәк олар ки, синифдәки бүтүн шакирдләр үчүн ағыр көрүңдү. Мәсәлән, әввәлчә ачыг-чәһраји сөзүндән истифадә едәрәк «Ачыг-чәһраји рәнкли чичәкләр тарланы бәзәмишдир» чүмләсини тәртиб едән шакирд ииди јанында әјләшмиш гызын әјниндә ачыг-чәһраји рәнкли доң олдуғуну сөјләјә билмәди. Демәли, о (шакирд), ачыг-чәһраји мүрәккәб сифәтинин рәнк билдирдијини баша дүшмүш, лакин онун ифадә етдији конкрет анлајыша һәлә кифәјәт дәрәчәдә јијәләнмәмишди.

Рәнк билдирән сифәтләр һаггында мә'лумат бир даһа хүсуси әјани вәсаит әсасында мүгајисә јолу илә тәкрар едил-

дикдән сонра, шакирдләрә «Тәбии зоналар» мөвзусунда рабитәли мәтн тәртиб етдирилди. Бүтүн шакирдләр бу тапшырыгы мүвәффәгијәтлә јеринә јетирдиләр.

IV—VIII синифләрдә ана дили, IX—X синифләрдә исе гисмән әдәбијат фәнниндән шакирдләрин шәхси һәјәт гәчрүбәси әсасында мүнтәзәм олараг ашағыдакы мөвзуларда да ишә јазылар апармаг јахшы нәтичә верир:

«Тарлада көрүш», «Кәндимиз бу күн», «Мешәјә екскурсија заманы көрдүкләримиз», «Баһар нә хош кәлир», «Өлкәмиздә кимләрин һөрмәти даһа чоһдур», «Әмәк шан-шөһрәт ишидир», «ССРИ мәним Вәтәнимдир», «ССРИ дүнјадә сүлһүн дајағыдыр», «Бәшәрин вичданы, ешги, үрәји партијамыздыр» вә с.

Бүтүн бу кими мөвзуларда апарылан ишәләр мүвафиг фәнләр үзрә газанылмыш биликләрә әләгәләндирилдикдә даһа мүвәффәгијәтли олур вә шакирдләр тәрәфиндән марагла јеринә јетирлир.

IV—VII СИНИФЛӘРДӘ ШАКИРДЛӘРИН СИНИФДӘН-ХАРИЧ ОХУСУНУН ПРОГРАМ МӨВЗУЛАРЫ ИЛӘ ӘЛАГӘЛӘНДИРИЛМӘСИНӘ ДАИР

Билал ҺӘСӘНОВ

Салјан рајону, Хыдырлы кәнд мәктәбинин мүәллими

Мүасир дөврдә әдәбијат дәрәләриндә шакирдләрин әлдә етдикләри биликләри синифдән хариц охунмуш әсәрләрә әләгәләндирилмәсинә хүсуси диггәт јетирлир. Чүнки дәрсин вә синифдән хариц ишә әләгәси вә бағлылығы шакирдләрин интеллектуал вә мурәббә инкишафына, билик кејфијәтинин јүксәлмәсинә, бүтүнләрдә шәхсијәтинин формалашмасына мүмкән јарадыр.¹

¹ Педагогика школы. Под ред. Г. И. Шуканой, М., Просвещение, 1977, сәһ. 191.

Шакирдларын эдәби инкишафында онларын програм үзрә әлдә етдикләри билликләрлә јанашы, мүстәгил сурәтдә оху дуглары әсәрләрин дә ролу бөјүкдүр. Буна көрә дә мәктәпләримиздә шакирдләрин мүстәгил мүталиәсини тәнзим едән синифдәнхарич оху үзрә дәрсләрин кечилмәси зарури һесап олуи мушдур. Синифдәнхарич оху үзрә дәрсләрдә шакирдләрин мүстәгил оху дугу әсәрләр үзрә сөһбәт апарылыр, онларын диггәти жүксәк идеја-бәдин дәрә мәлик әсәрләрә јөнәлдилір, оху мәдәнијјәти инкишаф етдирилір. Бу дәрсләрдә шакирдләр мүәллимин рәһбәрлији алтында мүстәгил мүталиә вәрдишләринә јијәләнир, өзүнүтәһсилә һазырлашырлар.

Синифдәнхарич оху үзрә дәрсләрдә шакирдләрин мүстәгил оху дуглары әсәрләри нечә гаврадыглары мүәллим тәрәфиндән мүәјјәнләшдирилмәлидир. Шакирдләр оху дуглары әсәрләрин идеја мәзмунуна нүфуз етмәји, образлары сәчијјәләндирмәји, өз јаш вә биллик сәвијјәләринә ујгун оларат мүләһизәләр сөјләмәји бачармалыдырлар. Онларын дәрси, шуурлу мүталиә габилитәтинә малик олан охучу кими јетишмәсиндә синифдәнхарич оху үзрә дәрсләр кениш имканларә маликдир. Синифдәнхарич оху үзрә дәрсләрдә шакирдләрин мүстәгиллик вә фәаллык кәстәрмәси үчүн дә әлвәришли шәрант јараныр. Апардығымыз мүшаһидәләр кәстәрир ки, бу дәрсләрдә онлар бәдин әсәрләр һаггында мүстәгил рәј сөјләмәјә, әдибин ирәли сүрдүјү проблемләр үзрә мүбаһисәләр етмәјә мејл едирләр. Синифдәнхарич охунмуш әсәрләрин програм мөвзулары илә әлагәләндирилмәси бәдин әсәри шакирдләрин тәһлил етмәк бачарығыны даһа да инкишаф етдирилір. Чүнки синифдәнхарич оху үзрә дәрсләрдә шакирдләр програм мөвзулары илә әлагәдар газандыглары биллик вә бачарыглары мүстәгил оху дуглары әсәрләрә тәтиб етмәјә имкан тапырлар.

Шакирдләрин әдәбијјатдан мүхтәлиф мәшғәләләрдә әлдә етдији билликләр әлагәләндирилдији заман өјрәнилән материаллар даһа шуурлу мәнимсәнилир вә шакирдләрин һәфизәсиндә узун мүддәт галыр. Көркәмли педагог К. Д. Ушински бу мәсәләдән данышаркән кәстәрирди ки, пәрәкәндә, әлагәсиз билликләрлә долу олан баш һәр шеји гәјдәсиз шәкилдә төкүлмүш анбара охшајыр. Бурада анбар саһибинин өзү һеч бир шеј тапа билмир.

Синифдәнхарич охунун сәмәрәли тәшкили үчүн мүәллим шакирдләринин оху марағыны өјрәнмәјә хүсуси диггәт

јетирмәлидир. Шакирди һансы мөвзуда јазылмыш әсәрләр марагләндирыр, о һансы јазычыларын әсәрләрини даһа чола охујур, онун оху даирәси нечәдир — бүтүн бу мәсәләләр мүәллим тәрәфиндән ајдынлашдырылмалыдыр.

Мүәллимин кәстәриши илә шакирдләр «Охучу күндәлији» вә ја «Бәдин оху» дәфтәри тәртиб едирләр. Ајдын мәсәләдир ки, дәрә заманы шакирдләрин һамысы илә синифдәнхарич охунмуш әсәрләр һаггында мүәллимин сөһбәт апармасы мүмкүн дејил. Шакирдин әсәр һаггындакы гејдләрини охумагла мүәллим онун мүталиәсиндәки нөгәсанлары ашкара чыхарыр, она дүзкүн истигамәт верир.

Әдәбијјат програмларында IV—VII синиф шакирдләринин синифдәнхарич охусу үчүн кәстәрилән әсәрләр төвсијә сәчијјәси дашыјыр. Буна көрә дә мүәллим шакирдләрин јаш вә биллик сәвијјәсинә, оху марағына ујгун олан, програм мөвзулары илә әлагә јаратмаға имкан верән әсәрләри сечиб төвсијә сијаһысына әләвә едә биләр. Синифдәнхарич оху үчүн төвсијә олунан әсәрләрин сијаһысы шакирдләрлә бирликдә мүзакирә олунмалы вә дәрә илинин әввәлиндән етибарән әдәбијјат кабинетиндән асылмалыдыр. Төвсијә олунан һәмин әсәрләрин китабханада олуб-олмадығы сијаһынын тәртиби заманы нәзәрә алынмалыдыр.

Әкәр шакирдләрин синифдәнхарич охусу дүзкүн вә мәгсәдјөнлү тәшкил олунмушса мәктәбдә әдәбијјат үзрә синифдәнхарич ишин мүхтәлиф формаларынын (әдәби кечә, диспут, охучу конфрансы вә с.) кечирилмәси үчүн јахшы зәмин јараныр. Мүнтәзәм сурәтдә мүстәгил мүталиә едән һәр бир шакирд синифдәнхарич тәдбирләрдә мүәллимин фәал көмәкчисинә чеврилир. Чүнки һәмин тәдбирләрин бир чола шакирдләрин синифдәнхарич охусу илә билазаситә бағлы олур.

Шакирдләрин көмәји илә әдәбијјат мүәллиминин синиф китабханасы јаратмасы да фәјдалыдыр.

Синифдәнхарич оху үзрә дәрсләрдә шакирдләрин емоционал әһвали-руһијјәсини жүксәлтмәк, онларын бәдин әдәбијјата марағыны инкишаф етдирмәк мәгсәди илә мүстәгил мүталиә үчүн төвсијә олунан әсәрләрдән ибарәт сәркиләр тәшкил етмәк, мүстәгил мүталиәјә һәср олунан әдәби журнал, дивар гәзети бурахмаг мүсбәт нәтичәләр верир.

Мүәллим програм мөвзулары илә синифдәнхарич оху материаллары арасында әлагә олмасына хүсуси фикир

вермәлидир. Мәсәлән, V синефдә програм үзрә М. Дилбази-нин «Әмәкдир мәним адым», М. Нүсәеини «Илк сынаг» әсәр-ләри тәдрис олунар. Програмда ардычыл шәкилдә верилмиш һәр ики әсәр әмәк мөвзусуна һәср олунамүшдур. Бу әсәрләрини тәдриси заманы мүүллим мүстәгил мүталиә үчүн шакирд-ләрә мәһз әмәк мөвзусунда әсәрләр төвсијә етмәли, тәлим-тәрбијәнин һәр ики тәшкилат формасындан сәмәрәли исти-фадә етмәклә онларда әмәјә, әмәкчи инсана һөрмәт һисси ојатмалыдыр.

Синефдәнхариш оху үзрә дәрәдә бир нечә әсәр үзрә сөһ-бәт апарыла биләр. Нүмунә үчүн Нүсәеи Арифин «Фәһлә әли» ше'ри үзрә сөһбәтдән бәһс едәк. Шаир бу әсәрдә фәһлә әлләрини тәрәннүм едир. «Фәһлә әли» ше'ри өз мөвзусуна, идеја-бәдии мәзмунуна көрә јухарыда гејд етдијимиз про-грам материаллары илә үзви сурәтдә бағлыдыр. Буна көрә дә мүүллимин програм мөвзулары илә «Фәһлә әли» ше'рини әлагәләндирмәси үчүн әлверишли имкан јараныр. «Фәһлә әли» ше'ри туруб-јаратмаг ешги илә јашајан, өз зәһмәти илә халгын дәрин рәғбәтини газанмыш фәһләләрә, онларын габарлы әлләринә һәср олунамүшдур. Шакирдләр дәрк едир-ләр ки, шаир фәһлә әлләриндән гүрурла, бөјүк мәһәббәт һисси илә данышыр. Фәһлә әлләри мүгәддәсдир, бу әлләр ишә, зәһмәтә алышыб. Гәһрәман фәһлә синфи бу әлләрин гадир, јарадычы әмәји илә харигәләр көстәрир, јени-јени гәләбәләр газаныр, зирвәләр фәһ едир. Шаир бу әлләрини гүввәсини, күчүнү поладла, дәмирлә мүгајисә едир. Полады сындыран, дәмири әјән бу әлләрин саһибни инди чәмијјәти-мизин ән фәал үзвүдүр. Фәһлә әлләри һеч вахт өзкә сүфрә-синә узанмамышдыр. Шаир фәһлә әлләрини јүксәк ифтихар һисси илә тәрәннүм едәрәк јазыр:

Овчунда гајнајыб чошур бу әлини
Завод да, мә'дән дә, торпаг да, су да
Гызылкүл әтритәк хошдур бу әлини
Бензин гохусу да, нефт гохусу да.

Көркәмли пролетар әдиби, сосиалист реализминин ба-лиси Максим Горки инсан һәјатында әмәјин мисилсиз ролу-ну көстәрәрәк јазмышды: «Бизим дүнјада ән көзәл шеј зәһ-мәтлә, ағыллы инсан әли илә јаранан шејдир. Бизим бүтүн фикирләримиз, бүтүн идејаларымыз зәһмәт процесиндән

доғур, инчәсәнәт, елм вә техниканын инкишаф тарихи бизә буну көстәрир... мүгәддәс олан шеј инсан әмәјидир».¹

«Фәһлә әли» ше'ри үзрә сөһбәт апарыларкән шакирдлә-рин сосиализм чәмијјәтиндә әмәјә, әмәкчи инсана верилән гијмәт һаггында тәсәввүрү кенишләндирилир, програм мөв-зулары үзрә газандыгы биликләр дәринләшдирилир. Ша-кирдләрин диггәти бу заман әмәк мөвзусунда јазылмыш башга әсәрләрә чәлб едилир, онлара мүстәгил мүталиә үчүн төвсијәләр верилир. Белә ки, шакирдләрә әмәк мөвзусунда јазылмыш әсәрләрдән Осман Сарывәллини «Гызыл даш-лары», Бәхтијар Ваһабзадәнин «Зәнк сәси» ше'рини төвсијә етмәк олар.

Мүүллим шакирдләрә әмәк, иш һаггында аталар сөз-ләрини хатырладыр. «Иш инсанын чөвһәридир», «Ишлә-мәјән дишләмәз», «Әмәк хошбәхтлијин ачарыдыр» вә саир аталар сөзләри васитәсилә әмәксевәр халгымызын әмәјә, ишә мүнасибәти шакирдләрин нәзәринә чатдырылыр.

Синефдәнхариш охунмуш әсәрләрин програм мөвзулары илә әлагәләндирилмәси нәтичәсиндә шакирдләрин газандыгы биликләр даһа кениш вә әһатәли олур. Онларын әдәбијја-тымызда әмәк мөвзусунда јазылмыш әсәрләр һаггында тә-сәввүрү кенишләнир, бу әсәрләри охумаға марағы артыр. Шакирдләрдә әмәјә, әмәкчи инсана мәһәббәт һисси күчлән-дирилир.

Салјан рајону, Хыдырлы кәнд орта мәктәбин әдәбиј-јат мүүллими Сәмајә Аллаһвердијеванын бу саһәдә мүсбәт иш тәчрүбәси вардыр. Сәмајә мүүллимә шакирдләрин си-нифдәнхариш охусунун програм мөвзулары илә әлагәләнди-рилмәсинә мүнтәзәм сурәтдә диггәт јетирир. IV синефдә програм үзрә С. Вурғунун «Гызыл шаһинләр», В. Катајевин «Алај оғлу», Ә. Мәммәдханлынын «Буз һејкәл» әсәрләри тәдрис олунар. Бу әсәрләрдә Бөјүк Вәтән мүһарибәси ил-ләриндә совет адамларынын алман фашистләринә гаршы дөјүшләрдә көстәрдији гәһрәманлыг, азгын дүшмәнә нифрә-ти, гәләбәјә инамы өз әксини тапмышдыр.

Һәмин әсәрләри тәдрис едәркән Сәмајә мүүллимә гејд едир ки, Бөјүк Вәтән мүһарибәси мөвзусу совет әдәбијјатын-да мүһүм јер тутур. Әдәбијјатымызда бу мөвзуја тез-тез

¹ М. Горки. Мән јазмағы нечә өрәндим, Әдәбијјат һаггында, Ушагкәнчнәшр, 1950, сәһ 120—121.

мүрачиэт едилир, жазычы вэ шаирлэrimиз совет адамларынын өлмэз хүнэрини тэрэннүм етмэји өзлэринэ шэрэфли борч билирлэр. Мүһарибэ иллэриндэ «Һэр шеј чэбһэ үчүн, һэр шеј гэлэбэ үчүн!» чагырышына һамы мүгэлдэс вэзифэ кими эмэл едирди. Дүшмэни мәғлуб етмэк үчүн халгымыз бүтүн гүввэсини сэфэрбэрлијэ алмышды. Совет адамлары бу мүһарибэдэ бир даһа сүбүт етдилэр ки, онлар мәтин, јенилмэз бир ирадэјэ маликдирлэр.

Сэмајэ мүәллимэ мүһарибэ мөвзусунда јазылмыш програм материалларындан сонра «Тарихэ гызыл сәтирлэрлэ јазылмыш күнлэр» мөвзусунда синифдәнхарич оху үзрә хүсуси дәрс кечир. Дәрсдә Сәмәд Вурғунун «Гызханымын хүнэри» ше'ри үзрә сөһбәт апарылыр. Бу ше'рдә мүһарибэ заманы арха чэбһэдә чалышанларын гәһрәмәнлыгы, фәдакарлыгы тәсвир олунур. Сэмајэ мүәллимэ синифдәнхарич оху үзрә дәрсә әввәлчәдән чидди һазырлыг көрүр. Әдәбијат кабинетиндә мүһарибэ мөвзусунда јазылмыш әсәрләрдән ибарәт сәрки тәшкил олунур, Совет Иттифагы Гәһрәмәнларына һәср олунмуш фотоалбом тәртиб едилир. Бүтүн бу ишләр охучу фәалларынын көмәји илэ көрүлүр.

Синифдәнхарич оху үзрә дәрс мүәллимин кириш сөзү илэ башланыр. Мүәллим гејд едир ки, мүһарибэ иллэриндә алман-фашист ишғалчыларына гаршы дөјүшән орду илэ бирликдә арха чэбһэдәки совет адамлары да гәһрәмәнчасына мүбаризә апарырдылар. Һәмин дөврдә совет гадынларынын —дүшмән күлләсинә синә кәрән әскәрләрин ана вә бачыларынын әмәји хүсусилә тәгдирәләјигдир. Онлар кечәкүндүз колхоз тарлаларында, силаһ заводларында чалышыр. Совет Ордусуну силаһла, әрзагла тәчһиз едирдилэр. Мүһарибәнни ағыр иллэриндә орду үчүн вәсаит топланаркән гадынларымызын әсл совет адамына хас олан жүксәк мә'нәви кејфијјәтлэри, дахили зәнкинликлэри бир даһа ашкара чыхды. Халгымызын тарихэ гызыл сәтирлэрлэ јаздыгы о күнләр һеч заман унудулмајачагдыр.

«Гызханымын хүнэри» ше'ри үзрә сөһбәт заманы мүәллим көстәрир ки, шаир бу әсәри Газах рајонундакы «Компштерн» колхозунун үзвү Гызханым адлы азәрбајчанлы гадына һәср етмишдир. 1942-чи илдә гәләмә алдыгы бу ше'ри шаир шаһиди олдуғу бир һадисәдән тәсирләнәрәк јазмышдыр. Һәјат јолдашы дөјүшән ордуда олан Гызханым танк дәстәси үчүн вәсаит топланаркән ики мин манат пул верир.

Шаир садә колхозчу гадынын бу һәрәкәтини жүксәк гијмәтләндирир.

Мүәллимин апардыгы мүсаһибә заманы шакирдләрин әсәрдән алдыглары тәәсүрат ашкара чыхыр.

М. —Шаир нә үчүн әсәри «Гызханымын хүнэри» адландырыб?

Ш. —Гызханым арха чэбһәнни гәһрәмәнларындыр. Мүһарибэ иллэриндә о әлине силаһ көтүрүб вурушмаса да, дүшмән үзәриндә гәләбэдә онун да пајы вардыр. Гызханым әсл совет адамы кими һәрәкәт етдији үчүн шаир онун мә'нәви учалығындан, хүнэриндән данышыр.

М. —Гызханымын танк дәстәси үчүн ики мин манат пул вермәсинин сәбәби нә иди?

Ш. —Вәтәнимизә күчлү, һижләкәр дүшмән басғын етмишди. Гызханым башга чүр һәрәкәт едә билмәзди. Чүнки о, совет адамыдыр, Вәтәнин азадлыгы онун үчүн һәр шејдән әзиздир.

М. —Програм үзрә өјрәндијимиз әсәрләрлэ бу әсәр арасында үмуми чәһәт вармы?

Ш. —Бәли, вар. Мүһарибэ мөвзусунда јазылмыш һәмин әсәрләрдә дә совет адамларынын икидлийиндән, дүшмәннин өнүндә сарсылмадығындан, гәләбә күнүнү јахынлашдырмаг үчүн әлләриндән кәләни етдикләриндән данышылыр.

Мүәллим шакирдләрин диггәтини мүһарибэ иллэриндә дөјүшчү Һәбиб Гасымоғлунун Сәмәд Вурғуна јаздыгы мәктуба чәлб едир: «Мәһрибан Сәмәд! 7 јанвар тарихли «Коммунист» гәзетиндә чап олунмуш «Гызханымын хүнэри» ше'ринизи өз бөлмәмин дөјүшчүләринә охујурдум. Дөјүшдән јеничә гајытмышыг. Ше'рин биздә ојатдыгы јени һисс вә дујғулары сөзлә ифадә етмәјә чәтинлик чәкирәм. Сизин ше'риниз бизә дејирди: «Азәрбајчанлы дөјүшчү, өз халгынын адына лајиг гәһрәмәнлыг көстәр. Дүшмәнә амансыз ол!» Биз дә сизә вә сизин гәләм јолдашларыныза чаваб олараг дејирик ки, «Әзиз шаирләrimиз вә әдибләrimиз! Сиз әмин едирик ки, өз вэзифәмизи шәрәфлә јеринә јетирәчәјик».¹

Шакирдләр баша дүшүрләр ки, мүһарибэ иллэриндә арха чэбһәдән бәһс едән белә әсәрләр дөјүшчүләrimиз үчүн хүсусилә гијмәтли иди. Дүшмәнә гаршы өлүм-дирим мүһарибәсинә кирмиш әскәрләrimиз арха чэбһэдәки ана вә ба-

¹ «Әдәбијат гәзети», 1943, 2 феврал.

чыларынын фэдакарлыгындан бэһс едэн эсэрлэри охудугча руһланыр, даһа бөжүк ээмлэ һүчума кечирдилэр.

Синифдэнхарич оху үзрэ дэрсин сонунда мүэллим шакирдлэрэ мүстэгиһ охумаг үчүн М. һүсејнин «Нишан үзүјү» һекајесини төвсијэ едир. Белэликлэ, програм мөвзулары үзрэ шакирдлэрин газандығы биликлэр синифдэнхарич оху үзрэ дэрслэрдэ дэринлэшдириһир.

Эдэбијат мүэллимлэри синифдэнхарич охунан эсэрлэри програм материалы илэ мүнтэзэм сурэтдэ элагэлэндирмэлидирлэр. Бу, тэлимин еффеktivлијини артырмаға, шакирдлэрин «эдэби инкишафыны» тэмин етмэјэ имкан верир.

СИФЭТИН ТЭДРИСИНДЭ НИТГ ИНКИШАФЫ ҮЗРЭ АПАРЫЛАН ИШЛЭР

Һүсејн РЗАЈЕВ

Бакы, 176 нөмрөли орта мәктэбин мүэллими

IV—VIII синифлэр үчүн Азербайжан дили програмынды көстэрилдији кими, Азербайжан дилиндэн мәктэб курсунун тэдриси шакирдлэрин нитг вэ мәтиги тэфэккүрүнүн инкишафы илэ мөһкөм сурэтдэ элагэлэндирилмэлидир. Бу ејни заманда о демәкдир ки, грамматикадан һәр бир мөвзунун тэдрисини нитг инкишафы үзрэ ишлэрлэ элагэлэндирмәк мүэллимин диггәт мәркәзиндэ олмалыдыр. Азербайжан дилиндэн һәр бир дэрсин марақлылығы вэ әмели фәјдасы мөһз бу идејадан ирәли кәлир.

Мән бу јазымда өз иш тәчрүбәмлә элагәдар јалныз сифэтин тэдрисини нитг инкишафы үзрэ ишлэрлэ элагэлэндирмәјин бәзи мәсәләлэринә тохунмағы гаршыма мәгсәд гојмушам.

Тәчрүбә көстэрир ки, сифэти өјрәнмәјэ шакирдлэрдэ марағ ојатмағ үчүн, һәр шејдән әввәл, бу морфоложи категоријанын нитгдәки әһәмијјәти илэ онлары таныш етмәк лазымдыр. Тэлим просесини мотивләшдирмәкдә бу, мүһүм шәртлэрдән биридир. һәмин мәгсәдлэ, илк нөвбәдә, сифәтлэрлэ зәнкин олан бәди парчалар—дидактик материал сечмәк тәләб олунур. Белә материаллар әсасында сифәт үзрә иш белә апарылыр: биткин бәди парчалар, еләчә дэ раби-

тәсиз мәтнлэр әввәлчә сифәтлэрсиз, сонра сифәтлэрлэ бирликдә охулуру вэ шакирдлэрин диггәти һәр ики һалда мәтнин бәди тәсир гүввәси үзэринә јөнәлдиһир. Нүмунә үчүн белә мәтнлэрдән бири илэ таныш олаг:

Дөрдкүнч, сары, јашыл, гырмызы, чәһрајы евлэрин арасы илэ аддымлајан јастыдабан ајы голтуғунда ики китабча кәлиб, ири чинар ағачынын алтында дајанды. Әтрафа бахды. **Гоча** чинарын бөжүк будағлары тәрпәнди. Јастыдабан горхуб кери чәкилди. **Ири** јарпағларын арасындан бир **золаглы** баш узанды... (Т. Г а р а б а ф л ы).

Мәтн үзэриндә јухарыда көстэрилдији кими мүвафиг иш апарылдыгдан сонра шакирдлэрә орадакы сифәтлэри аң олдуғлары исимлэрлэ бирликдә сечиб јазмағ тапшырылыр. Даһа сонра шифаһи халг әдэбијјаты нүмунэлэриндә ишлән сифәтлэр үзэриндә иш апарылыр. Мүэллим шакирдлэрә бир нечә аталар сөзү, зәрб-мәсәл, тапмача јаздырыр вэ онлара һәмин нүмунэлэрә ујғун башға мисаллар да јазмағы тапшырыр. Нүмунэлэрдәки сифәтлэр тапылыб тәһлил едиһир.

Шифаһи халг әдэбијјаты нүмунэлэри үзэриндә сифәтлэрин өјрәнилмәсини әјаниликдән истифадә јолу илэ тәшкил етмәк даһа фәјдалы олур. Бунун үчүн ја јазы тахтасындан ја да габағчадан һазырланмыш плакатлардан истифадә етмәк мүмкүндүр. Мәсәлән:

Плакат 1.

Дүз сөз полады кәсәр.
Ағыллы адам чәтин ишдә тәләсмәз.
Икидән јахшы ад галар, арифдән јахшы сөз.
Сәнәтсиз киши ганадсыз гуш кимидир.
Јахшы овчунун түфанки пас атмаз.
Тәк әлдән сәс чыхмаз.
Ачыглы башда ағыл олмаз.
Гоча гурд јувасындан әл чәкмәз.
Ширин сөз дөмир гапыны да ачар.
Тәмиз үрәк гызылдан гијмәтлидир.

Плакат 2.

Үстү јашыл мәхмәрди,
Ичи ширин шәкәрди. (Гарпыз)
Сулу јердә кишнәр,
Сусуз јердә гышлар. (Кәми)

Ағач башында сары жумаг,
 Үстүнә сәпиллиб ағ сумаг. (Һејва)
 Қоллары кәзәр пуса-пуса,
 Ғычлары узун, голу ғыса. (Довшан)
 Жумру жемиш,
 Чәрдәји нахыш,
 Ичи ғырмызы.
 Ешији боз. (Шафталы)

Сифәтин тәдрисини нитг инкишафы үзрә ишләрлә әла-
 гәләндирмәкдә синоним вә антоним сифәтләре аид чалышма-
 лар хүсуси әһәмијјәт кәсб едир. Буну нәзәрә алараг мән
 шакирдләри ашағыдакы типли чалышмалар үзәриндә ишлә-
 дирәм.

ЧАЛЫШМА 1. Икид, кичик, көзәл, узун сифәтләриниң
 синонимләрини тапың вә онларын һәр бирини ајрылыгда
 чүмләдә ишләдин.

Нүмунә: икид—гәһрәман, гочаг—чәсур. Кәнч гвардија-
 чыларын шөһрәти нечә-нечә дастана чеврилиб.

ЧАЛЫШМА 2. Уча, сәрин, көк, һүндүр, сәминн, ғырмы-
 зы, ағыллы, меһрибан, зорба, чалышган, дузлу, жүксәк, исти,
 шишман, сары сифәтләриндән синоним оланлары сечиб
 исимләрлә бирликдә јазын.

ЧАЛЫШМА 3. Охүдүғунуз бәдин парчалардан синоним
 сифәтләри сечиб јазын.

ЧАЛЫШМА 4. Верилмиш аталар сөзләри вә тапмача-
 ларда антоним сифәтләри тапың, онлары сифәтин мәнача
 нөвләринә көрә групплашдырыб ашағыдакы чәдвәл үзрә
 јазын.

Рәнк бил- ди- рән- ләр	Дад бил- ди- рән- ләр	Кејфијјәт билдирән- ләр	Заһири көркәм вә форма билдирән- ләр.	Һәчм вә мәсафә билди- рәнләр	Мүәјјән мүнәси- бәт билдирәнләр
------------------------------------	-----------------------------------	-------------------------------	---	---------------------------------------	------------------------------------

1. Тох молла ач гурддан писдир. 2. Балача балта бөјүк
 ағачы ашырыр. 3. Јахшы гоншу пис гардашдан јахшыдыр.
 4. Хырда јағыш бөјүк күләкләри јатырар. 5. Әјри ағачын дүз
 көлкәси олмаз. 6. Ағ чала, гара тохум, әлим илә әкәрәм, ди-

лим илә бичәрәм. (Јазы). 7. Узун бој, ғыса ајаг, кәзәр јасты
 јапалаг. (Өрдәк) 8. Һәр тәрәфи ағ гаја, ичиндә сары маја.
 (Јумурта). 9. Бир балача сандыгча, ичи долу ағ мыхча.
 (Кибрит гутусу).

ЧАЛЫШМА 5. Исти, мәрд, тәмиз, көзәл, дадлы, чәсур,
 сојуг, натәмиз, дадсыз, намәрд, чиркин, горхаг сифәтләрини
 антонимләринә көрә сечиб гаршы-гаршыја јазын. Һәмни
 сифәтләрдән үчүнү чүмләдә ишләдин.

Н у м у н ә: исти—сојуг: Дағлар марала галды,
 Оту сарала галды,
 Сојуг булаг, көј чәмән
 О да марала галды. (Бајаты)
 Сары бугда, исти чөрәк,
 Бол оlanda күлүр үрәк.
 (М. Д и л б а з и)

ЧАЛЫШМА 6. Чәван, ағыллы, савадлы, сағлам, бәрк
 сифәтләриниң антонимләрини тапыб јазын.

Сифәтин өјрәнилмәсини нитг инкишафы үзрә ишләрлә
 әлағәләндирмәјини башга бир имканы бу бәһсин тәдриси
 мәрһәләсиндә апарылан ифадә вә инша јазылар үчүн мөвзу-
 ларын мәгсәдәүјүгүн сечилмәси илә әлағәдардыр. Тәчрүбә
 көстәрир ки, һәмни мәгсәдлә елә мөвзулар сечмәк лазымдыр
 ки, шакирд орада сифәтләрдән кениш истифадә етмәк имка-
 нына малик олсун. Бунун үчүн ән әлвершлиси жанрына
 көрә тәсвир характери дашыјан иншалардыр; мәсәлә:
 «Ғышлајан гушлар». Шакирдләри бу мөвзуда иншаја һазыр-
 ламаг үчүн, һәр шејдән әввәл, ғыш фәслинин тәсвири үзә-
 риндә иш апармаг лазым кәлир. Бу заман онларын диггәти
 мувафиг сифәтләре чәлб олунур. Мәсәлә, сојуг, шахталы,
 боранлы, дондуручу, гушбашы, шиддәтли, човғунлу, тутгун,
 ағаппаг вә с. Бу кими сөзләри шакирдләр чүмләләрдә иш-
 ләдир, иншада онлардан нечә истифадә едәчәкләринә аид
 мүәјјән мәлүмат алырлар. Нәтичәдә һәмни сифәтләрдән
 јазыларында мүвәфғәјијәтлә истифадә едирләр.

Сифәтә аид чалышмалар системиндә бу нитг һиссәсиниң
 бәдин үслубдакы хүсусијјәтләриниң өјрәнилмәсинә дә ла-
 зымы диггәт јетирмәк вәчибдир. Шакирдләр билмәлидирләр
 ки, сифәтләр әшјалары бәдин чәһәтдән мәналандырмагда,
 бәдин тәсвир васитәләри јаратмагда өз лакониклији илә
 бәдин тәсвир васитәләри јаратмагда өз лакониклији илә
 башга нитг һиссәләриндән фәргләнир. Бу мәгсәдлә чалыш-
 малардан мувафиг бәдин парчаларда шакирдләрин диггә-

тини сифәтләре чәлб етмәк мараглы вә фајдалы олур.
Мәсәлән:

Аязлы, шахталы бир гыш ахшамы
Једди јоллаш олуб јола дүзәлдик.
Гарларла өртүлү бир дүзә кәлдик...

(С. Вурғун)

Бурада шаирин аязлы, шахталы, (гарларла) өртүлү сифәтләринә гүвәтли бәдии мә'на вермәси шакирдләрин нәзәринә чатдырылыр.

Әлбәттә, сифәт тәдрисинин нитг инкишафы үзрә ишләрлә әлагәләндирилмәси јалныз јухарыда дејиләнләрлә мәһдудлашмыр. һәмин сәһәдә имканлар чох кенишдир. Фикри-мизчә, бу проблемин этрафлы тәдгиг олунамасына хүсуси еһтијач вардыр.

ИНШАНЫН ПЛАНЫНЫ НЕЧӨ ТӘРТИБ ЕТМӘЛИ

Ингилаб БАБАЈЕВ

филолокија елмләри һәмизәди

АЛИ мәктәбләрин нәздиндә фәалијјәт көстәрән һазырлыг шөбәләринин динләјичиләри алачағы ихтисасдан асылы олмајараг ана дили вә әдәбијјат дәрсләри дә кечирләр. Кәнч мүтәхәссисләрин дүнјакөрүшүнүн формалашмасында, мә'нәви чәһәтдән зәнкинләшмәсиндә бу фәнләрин бөјүк әһәмијјәти вардыр. Сов.ИКП МҚ-нын Баш катиби Л. И. Брежнев јолдаш партијанын XXV гурултајына һесабат мәрузәсиндә демишдир: «Исте'дадла јазылан әдәбијјат вә иһчәсанәт әсәри милли сәрвәтдир»¹.

Әдәбијјат програмларына дахил едилән, али вә орта мәктәбләримиздә кечилән әдәби-бәдии әсәрләр мәһз белә милли сәрвәтдир. Бәдии әсәри дүзкүн вә дәриндән дәрк етмәјин әсас шәртләриндән бири будур ки, әсәр һаггында мүстәгил фикир јүрүтмәји бачарасан. Тәкчә әсәри охумаг кифәјәт дејил, ејни заманда бурада чәрәјан едән һадисәләри, әсас образлары, характерләри дә дүзкүн гијмәтләндирмәк лазымдыр. Бунун үчүн ән сәмәрәли васитәләрдән бири әдәби мөвзуларда јазылан иһшалардыр. Иһша үзәриндә ишләјән шакирд әдәбијјат сәһәсиндәки билијини кенишләндирир, бәдии

¹ Сов.ИКП XXV гурултајынын материаллары. Бакы, 1976. сәһ. 88.

әсәр һаггында мүстәгил фикир јүрүтмәји өјрәнир, ону марагландыран суаллара чаваб тапмагдан өтрү әләвә әдәбијјата мүрачиәт едир.

Иһша јазаркән динләјичиләр өз фикрини сүбутлу, әсаслы ифадә етмәји, факт топламағы, мүшаһидә апармағы, практик нәтичәләр чыхармағы, ән нәһәјәт, савадлы јазмағы өјрәнирләр. Иһша бәдии әсәрдән бәһс етдијиндән бурадә әдәби гәһрәмән, мүхтәлиф характерли инсанлар, тарихи һадисәләр вә фактлардан данышылыр вә иһша, јазанын естетик зөвгүнү вә үмуми инкишафыны да көстәрир. Иһша јазмаг—әдәби жанрлары мәнимсәмәк вә өз јаздығыны да мүәјјән жанрда ифадә етмәји бачармаг демәкдир.

Иһшанын белә бөјүк әһәмијјәт кәб етдијини нәзәрә алараг һәм орта мәктәбләрдә, һәм дағали мәктәбләрин һазырлыг шөбәләриндә иһша јазылар тәдрис програмына дахил едилмишдир.

Мүвәффәгијјәтли иһша јазмагдан өтрү габагчадан лазымы һазырлыг көрүлмәлидир. Иһшанын планыны тәртиб етмәк иһшаја һазырлыгын әсас, һәм дә ләтин мәрһәләләрдән биридир. Апарылан мүшаһидәләр вә јазы ишләри көстәрир ки, динләјичиләр плансыз иһша јазмага даһа чох мејл едирләр. Бу ондан ирәли кәлир ки, динләјичиләр мүвәффәгијјәтли иһша јазмагдан өтрү планын нә дәрәчәдә бөјүк әһәмијјәтә малик олдуғуну билмирләр. Мәшһур совет педагогу М. А. Рыбникова «План үзәриндә иһш» адлы мәгаләсиндә јазмышдыр: «Адәтән шакирд планларынын ашағыдакы сәһвләри олур: мәктәблиләр тез-тез әсас һиссәләри бурахыр; һиссәләрин башлыглары әсәрин идејасыны тәһриф едир; башлыглар дәгиг олмур. Дүзүнү десәк, шакирдләрин буна ихтијары вардыр, буна тәәччүбләnmәк олмаз. Онлар мәктәбә өјрәнмәк үчүн кәлирләр».

Она көрә дә динләјичиләр иһшаја һазырлашаркән онларанын планын әһәмијјәти һаггында ајрыча мә'лумат верирәм. Иһш едирәм ки, планлы ишләмәк онларә тәкчә иһша јазанда дејил, бүтүн әмәк просесиндә лазым олачагдыр. Бу вәрәдишә индидән јијәләnmәк лазымдыр. Мөвзуну ачмаг, идејаны вермәк, долғун мәзмунлу иһша јазмаг үчүн план әсас шәртләрдән биридир. План мөвзунун бир нөв скелетидир. «План охунмуш әсәр һаггында һесабатдыр, план јахшы охучу үчүн имтаһандыр. Планда шакирд әсәрин әсас идеја-

сыны, онун гурулушуну ачмалы, чох дегиг вэ ифадэли, лакин аз мигдарда сөз вэ ифадэлэр тапмалыдыр».¹

Планын аһамијјэти һаггында мә'лумат вердикдән сонра билаваситә онун тәртиби үзәриндә ишләјирик. Бу ишдә динләјичиләр фәал иштирак едирләр.

Мә'лумдур ки, һәр бир ишин башланғычы, әсас һиссәси вэ сону олур. Буну нәзәрә алараг динләјичиләрә планын нөвләри вэ ајры-ајры һиссәләри һаггында мә'лумат верирәм. Онлар, әсасән, тезис шәклиндә план тәртиб едирләр.

Планын киришиндә һансы мәсәләләри аһатә етмәли?

Һәр ишин башланғычы чәтин олур. Иншада да беләдир. Она көрә дә динләјичиләрдән тез-тез белә суаллар ешитмәк олур: «Мүәллим, иншаны нечә башлајым? Башланғычда әсәрин мүәллифи һаггында мә'лумат вермәк олармы?» вэ с.

Изаһ едирәм ки, башланғычда верилән фикир әсас һиссәдә инкишаф етдирилмәлидир. Буну нәзәрә алараг иншанын башланғычыны мүхтәлиф чүр гурмаг олар. Динләјичи өзү бурада мүстәгил һәрәкәт етмәлидир. Сонра исә иншанын башланғычында конкрет олараг ашағыдакы мәсәләләрдән бәһс етмәји мәсләһәт көрүрәм:

— Иншада һансы мәсәләләр ишыгландырылачаг; мүәллиф нә үчүн бу мөвзүә мүрачһәт етмишдир; динләјичинин иншада ишыгландырмаг истәдији мәсәлә мүәллифин һәјат вэ јарадычылығында нечә рол ојнамышдыр; бу мәсәлә вахтилә мүәллифи вэ ичтиманјјэти нечә дүшүндүрмүшдүр; гәһрәманын јаранмасында тарихи шәрантин нечә рол ојнадығыны да көстәрмәк олар.

Планын киришини мүәјјән етдикдән сонра әсас һиссәнин тәртиби илә мәшғул олуруг. Әсас һиссәни јазмаг киришә һисбәтән, асандыр. Анчаг бу һиссәнин дә өзүнәмәхсус чәтһиликләри вардыр. Әсас һиссәдә елә етмәк лазымдыр ки, мөвзү бүтүн варлығы илә ачылсын, әсас идејаны вермәк мүмкүн олсун. Она көрә дә әсас һиссә өзү бир нечә кичик һиссәјә ајрылып, онлара башлыг верилир. Һәр һансы мөвзунун әсас һиссәсини планлы аһатә етмәкдән өтрү динләјичиләрә ашағыдакы мәсәләләри аһатә етмәји мәсләһәт көрүрәм:

¹ М. А. Рыбникова. Очерки по методике литературного чтения. Москва, 1942, сәһ. 178.

1. Мүәллиф фикрини сүбут етмәк үчүн һансы үсул вэ васитәләрдән истифадә едир?

2. Гәһрәманын дүшдүјү мүһит, о, кимләрлә достлуг едир, кимләрә гаршы мүбаризә апарыр?

3. Гәһрәманын һәјат тәрзи, башга образлары һиссәси-јәтләри.

4. Мүәллифин образлара вердији гијмәт.

5. Гәһрәманын мүхтәлиф һәјат һадисәләриндә иштиракы, өзүнү нечә апармасы вэ онун әһвали-руһијјәси.

6. Гәһрәманын нитги, онун һиссә вэ һәјәчанлары, дүңја көрүшү.

Әсас һиссәдә бу көстәрдикләримиз ишыгландырылса, әлбәттә, динләјичиләрин мүвәффәгијјәтли инша јазмаларына үмид етмәк олар.

Иншанын сонлуғуну вермәк дә бир о гәдәр асан дејил. Чүнки о бири һиссәләрә һисбәтән сонлуг иншада ән гыса һиссәдир. Бүтүн дејиләнләрә мәнз бу һиссәдә јекун вурулур. Һансы нәтичәләри чыхармалы? Јазыны һансы чүмлә илә гуртармалы? Бу суаллар мәнз иншанын сонунда мејдана чыхыр вэ динләјичијә бир даһа хатырладырыг ки, «Нәтичәдә сурәтин тәрбијәви, идраки вэ әдәби аһамијјәти тејд олунмалыдыр. Бу һиссәдә, бүтүн иншада олдуғу кими, кәнч мүәллифин лирик «мән»и иштирак етмәлидир».¹

Изаһат вердикдән сонра аудиторијада коллектив сурәтдә конкрет бир мөвзунун планыны тәртиб едирик. Бүтүн аудиторијанын фәал иштирак етмәси үчүн габагчадан һазырланмыш суалларла динләјичиләрә мүрачһәт едирәм. Онларын чаваблары әсасында план тәртиб едирик. Әлбәттә, белә план инша јазмаг үчүн дејил, динләјичиләрә планын тәртиби үзәриндә нечә ишләмәји әјани сурәтдә көстәрмәк үчүндүр. Бәзән дә аз-чох мүвәффәгијјәтли план тәртиб етмиш динләјичинин ишини музакирә едирик. Бу да бүтүн аудиторијанын план үзәриндә сәмәрәли ишләмәсинә имкан јарадыр.

Динләјичи план тәртиб етмәкдә вэ инша јазмагда мүстәгилдир. Инша оғун кичик әсәридир. Она көрә дә бир нәфәрин тәртиб етдији пландан һамы истифадә едә билмәз. Коллектив тәртиб едилмиш план исә нүмунә кими көтүрүлүр. Онун әсасында динләјичи јазачағы иншанын планыны тәртиб едир. Бундан башга, фәрди план үзрә дә иш апарылыр.

¹ А. М. Гришина-Земанова. Сочиненим наде учить. Волгоград, 1970, сәһ. 28.

ДИЛ ДӘРСЛӘРИНДӘ ШӘХС АДЛАРЫНЫҢ ИЗАҢЫ

АҫҫЫН ПАШАҫЕВ

Бақы, 204 нөмрәли мәктәбин мүүәллими

ЧАНЛЫ данышыг дилинде, шифаһи вә ҫазылы әдәбиҫатда мөвчуд олан шәхс адлары нә рәдәр чох вә рәнкәрәнк олса да, онлар дилимизин лексик, фонетик вә грамматик ганунгаҫдаларыны бу вә ҫа дикәр чәһәтдән өзүндә әкс етдирир. Бу бахымдан IV вә V синифләрин Азәрбаҫҫан дили дәрсликләриндә мүрәккәб адларла мүрәккәб сөзләрин фәрги, фамилиҫа, тәхәллүс, ләүзә, геоҫрафи адлар, әсәр, гәзет, журнал адлары вә с. һаҫҫында үмуми мәлүматларын верилмәсә, бунларла әлаҫадар һалышмаларын әлавлә олунмасы мүсбәт һадисә кими ҫәһмәтләндирилмәлидир.

Тарих бәҫү чәмиҫҫәдә адлар да синифи характер дашымышдыр. Адлар тарихи һәдҫәләрлә, елм вә техниканын, мәдәниҫҫәтин инкишафында сых әлаҫадардыр. Адлар, хуҫусән, хуҫуси адлар дәрҫликләндә ән чох мәруз галан сөзләрдир. Шакирдләр әдҫылашдырмаг лазымдыр ки, һәҫаҫатымызын, елмимизин бүтүн саһәләриндә олдуғу кими, социализм чәмиҫҫәти шәхс адларынын дәрҫликләндә вә инкишаф етмәсинә дә гүвәһли тәсир кәстәрмишдир.

Мәлүмдур ки, инсан адлары, һәмми адларын ҫурулуш хуҫусиҫҫәтләри, мәна чаларлары, үслуби һәмкәшләри вә с. дәрсликләрдә ардычыл шәрһ олунмур. Буну нәзәрә аларат мән шакирдләрә ҫери кәлдикчә мүвафиг мәлүматлар вермәҫә сәҫ кәстәрирәм. Белә ки, дәрс просесиндә бир сыра мөвзүларын тәдриси заманы шәхс адлары һаҫҫында да мәлүмат верирәм. Мәсәлән, IV синифдә лексика бәһси илә әлаҫадар «Омонимләр» мөвзүсуну тәдрис едәркән, дикәр омоним сөз-

ләрлә ҫанашы, бәнөвшә-Бәнөвшә, ҫызылкүл-ҫызылкүл, ҫөнчә-ҫөнчә, лалә-Лалә, алим-Алим, назир-Назир, кәзәл-Кәзәл, етибар-Етибар вә с. кими нүмунәләрин адыны чәкир вә шакирдләри баша салырам ки, шәхс адлары үмуми сөзләрдән әмәлә кәлир, лакин онлардан фәргләнир.

«Әсл Азәрбаҫҫан сөзләри вә алынма сөзләр» мөвзүсуну кечәркән дикәр сөзләрлә ҫанашы, алынма шәхс адлары һаҫҫында да мәлүмат верир вә изаһ едирәм ки. Аҫҫил (аҫҫылы, дәрракәли), Көвһәр (инчи, чәзаһир, даш-ҫаш) вә с. кими адлар фарслардан, Адил (әдаләтли, инсафлы, дүз иш кәрән), Ваҫиф (һәр ишдән хәбәрдар олан, көзүчәҫыг, мәлүматлы), Икрам (һөрмәт, тәзим, әзизләмә) вә с. адлар әрәбләрдән, Маҫа, Ема, Роза, Лиҫа, Лилҫа, Едик, Флора, Земфира, Амалҫа вә с. шәхс адлары илә рус вә башга халҫлардан алынмышдыр.

«Көһнәлмиш вә ҫени сөзләр» мөвзүсунун тәдрисиндә илә Шаһбала, Мәшәдиханым, Моллабачы, Үмбүлбану, Шаһһүсәҫи, Таһриверди вә с. көһнәлмиш шәхс адларыны Елчин, Алимә, Тәранә, Арзу, Илһам, Сәадәт, Севинч, Јека нә вә с. кими ҫени шәхс адлары илә мүҫаҫисә едир вә шакирдләрә бунлара уҫғун башга шәхс адлары тапдырырам.

«Сөз ҫарадычылығы» бәһсини вә «Дүзәлтмә исимләри» кечәркән, шәхс адларынын да етимолоҫи бахымдан ҫурулушча сәдә, дүзәлтмә вә мүрәккәб олдуғуну фактлар әсәсиндә изаһ едирәм. Тәчрүбә кәстәрир ки, шакирдләр сәдә вә дүзәлтмә шәхс адларыны етимолоҫи чәһәтдән фәргләндирмәкдә чәтинлик чәкирдәр. Онлар, мәсәлән, Зәрифә, Алимә, Вәфадар, Нарынч, Елчин, Заһирә, Ағалар вә с. кими адлары сәдә һесаб едирләр. Буна көрә дә етимолоҫи тәһлил заманы дикәр сөзләрлә ҫанашы, зәриф, алим, вәфа, нар, ел, аға кими үмуми вә хуҫуси исимләр ҫазылыш вәсәнти синиф ҫаршысында асыр вә шәхс адларынын ҫаранмасында шәкилчиләрин оҫнадығы ролу әдҫылашдырмаға чалышырам. Шакирдләри баша салырам ки, дилимиздә -ов, -ова, -ҫев, -ҫева, -задә, -лы, -ли, -лу, -лү фамилиҫа дүзәлдән (мәсәлән, Гафаров, Бахышова, Әлиҫев, Балаҫева, Әлизадә, Мәммәдзадә, Чаббарлы, Султанлы, Таһирли вә с.) вә -дар (Елдар), -ынч, (инч, -чин, -лар) -ләр шәхс адлары дүзәлдән шәкилчиләрдән башга (Севинч, Елчин, Шаһлар вә с.), дикәр ад дүзәлдән шәкилчиләр дә вардыр. Бунлардан -иҫә, -иҫҫә (Сәриҫҫә, Зүлфиҫҫә, Алиҫә, Руһиҫә вә с.), -әнкиз, (Зәрәнкиз,

Рухәнкиз вә с.), -бәр (Сүсәнбәр, Дилбәр, Сәнубәр вә с.), -ман (Мейман, Салман, Елман вә с.), -лы (Халлы, Телли, Күллу вә с.), -ыш... (Бахыш, Күлүш вә с.), -маз -маз (Горхмаз, Солмаз, Дөнмаз вә с.), -ар, -әр (Сәрвәр, Јашар, Күләр вә с.) шәкилчиләри нүмунә көстәрирәм. Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, дүзәлтмә шәхс адлары ән чох исим, сифәт вә фе'лләрдән әмәлә кәлир. Бундан сонра ләв- һәжә шәхс ады дүзәлдән мүзјән шәкилчиләр јазыр вә онла- рын вәситәсилә ад дүзәлтмәји шакирдләрә тәклиф едирәм.

«Кичилтмә вә әзизләмә билдирән дүзәлтмә исимләр» мөвзусунун тәдриси заманы кичилтмә вә әзизләмә мә'налы шәхс адлары һаггында да мә'лумат верирәм. Изаһ едирәм ки, -чыг, -чығаз, -ча (евчик, гушчуғаз, китабча вә с.) кичилтмә вә әзизләмә билдирән дүзәлтмә исим шәкилчилә- риндән башга, данышанын ад саһибинә мүнәсибәтнин бил- дирмәк мәгсәдилә шәхс адларында кичилтмә вә әзизләмә мә'наларыны јаратмаг үчүн дикәр шәкилчиләрдән дә исти- фадә олунур. Бунлар әзизләмә-охшама вә кичилтмә-әзизлә- мә мә'налы адлар јаратмасы бахымындан ики чүр олур:

1) -чан, -чијим (-чијим шәкилчиси -чик вә биринчи шәхс тәкинин мәнсубијјәт шәкилчиси бирләшмәсилә әмә- лә кәлир) шәкилчиләрини шәхс адларына артырдыгда он- ларда әзизләмә-охшама мә'насы јарадыр: бу заман адын өзүндә һеч бир дәјишиклик баш вермәдән онда мүзјән иш- тим үслуби чаларлыг мејдана чыхыр. Мәсәлән, «Күлүшчан, бачычан, бир илдир сәни көрмәмишәм».

«Ох, Ајдынчијим! Фәгәт узаг... Тохунма мәнә».

«Күлтәкинчијим, узаглашаг бәшәријјәтин бу мәнфур дөбдәбәләриндән, келәк бир кәндә (Ч. Ч а б б а р л ы д а н).

2) Шәхс адларында кичилтмә-әзизләмә мә'налары јарат- маг үчүн, бүтүн түрк дилли халгларда олдуғу кими, Азәрбај- чан дилиндә дә бир чох шәкилчиләрдән истифадә олунур. Бу заман садә вә мүрәккәб адларда бир сәс һечә вә ја һиссә сах- ланылыр, галаны ихтисар олунур, сахланылан һиссәјә ашағы- дакы кими мувафиг шәкилчиләр артырылыр:

-ыш, -иш, -уш, -үш, -ш; мәсәлән, Гурбан-Губуш. Алы—Алыш (Ә. һагвердијевдә), Имран—Имиш (Ә. Вәлијев- дә), Күләбәтин—Күлүш вә с.

-ы, -и, -у, -ү; мәсәлән, Фәттаһ—Фәти (Ә. Әјлислидә), Мәшәди—Мәши (Ә. һагвердијевдә), Шаһбәјим—Шаһы (Ә. Шәрифдә) вә с.

Кәләчәкдә валидеји олачаг шакирдләрә јери кәлдикчә. изаһ едирәм ки, бә'зи ата-аналар ушаглара ад гојаркән суб- јектив мөвге тутараг, адларын садәлијинә, көзәллијинә вә мүасирлијинә фикир вермирләр. Онлар ушаглара Макина, Комбајн, Кимја, Тарих, Мүлкәдар, Мәдәгулу, Дәфтәр, Трак- тор, Мадәр вә с. кими «симасыз адлар» (М. Адилев) гојур- лар. Бә'зән дә ады тәләффүз етдикләри кими, тәһриф олуимуш шәкилдә сәнәдләрдә гејд етдирирләр. Беләликлә, дилмиздә Афтандил—Автандил, Бунјат—Бунјад, Полад—Полат, Сәф- тәр—Сәфдәр, Камал—Кәмал, Мәнсур—Мәнсур (З. Садыгов) вә с. кими јазылышча чохвариантлы адлар да мејдана чы- хыр.

У синфин «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә Мәммәдәли кими адлар (сөһбәт анчаг хүсуси шәхс адларындан кедир) мүрәккәб сөз, Мирзә Әләкбәр Таһирзадә кими адлар исә мү- рәккәб ад кими изаһ олунур. һалбуки бүтүн мүрәккәб адлары мүрәккәб сөз һесаб етмәк чидди долашыгыг јарадыр. Буна көрә Мәммәдәли тишли сөзләри мүрәккәб ад, Мирзә Әләкбәр Таһирзадә кими адлары исә «ад бирләшмәси» адландырмаг даһа мәгсәдә мувафигдыр. Бу, сөз бирләшмәләри формасын- да олан бүтүн хүсуси адлара там ујғун кәлир. Одур ки, ша- кирдләри баша салырам ки, ад бирләшмәләринин мүнүм һис- сәсини шәхс адлары тәшкил едир. Ата ады, фамилија, тә- хәллүс, ләғәб вә титулларла ишләнән, мәсәлән, Нәриман Нә- риманов, Сәмәд Вурғун, Сабит Рәһман, Шаһ Исмајыл Хәтан, Узун Нәсән, Гачаг Нәби вә с. ад бирләшмәләри дикәр сөз бирләшмәләри кими, чүмләнни мүрәккәб үзвү олур. Күлнар, Ағәли, Әлигулу вә с. мүрәккәб адлар исә ади мүрәккәб сөз- ләр кими чүмләнни садә үзвү вәзифәсини дашыыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, Азәрбајчан дили дәрсләриндә јери кәлдикчә шәхс адлары вә онларын нөвләри һаггында да ша- кирдләрә мувафиг мә'лумат вермәк, мүхтәлиф чалышмала- рын тәркибиндә бу адлардан дидактик материал кими исти- фадә етмәк һәм фајдалы олур, һәм дә дәрсләрин мараглы кечмәсинә јахшы тә'сир көстәрир.

ДИЛ ВАҺИДЛӘРИНИН СИНОНИМЛИЈИ ҺАГГЫНДА

Набат АБДУЛЛАЈЕВА
филолокија елмлери намизеди

ДИЛИН семантикасы бир проблем кими һәмине актуал, марагылы вә мүрәккәбдир. Дил ваһидләринин синонимлијине дилин бүтүн гатларында (лексик, морфоложи вә синтактик гатларда) раст кәлмәк мүмкүндүр. Буна көрә дә синонимлији дилин үмуми ганууларына дахилдир. Дил ваһидләринин синонимлији дилдахили һадисәдир. Синонимлик дилин тиположи гурулушу илә әлағәдардыр. Тиположи чәһәтдән фәргләнен дилләр бу вә ја дикәр категорианын мөвчудлуғу илә дејил, бунларын нечә ифадә олунмасы илә фәргләнир. Маһијетинә көрә дилин бүтүн јарусларында дәјишмәјән синонимлијин һәр бир гата мөхсүс олан әламәтләри вардыр. Лексик, морфоложи вә синтактик синонимлијин үмуми маһијәти мәна үмумлији вә мәна фәргинин вәһдәтиндән ибарәтдир. Мәна ортағлыгы гурулушуна, сәсләнмәсине көрә фәргләнен ваһидләр арасында ахтарылыр. Бу әламәтләр бүтөвлүкдә синонимлији сәчијјәләндирир. Лакин синонимлијин һәр бир гата мөхсүс фәргләри вардыр. Дилдә синоним сөз, синоним шәкилчи вә синоним конструксиялар мөвчуддур.

Лексик синонимләрдәки мәна үмумлији сөзүн лексик мәнасы илә өлчүлүр. Сөзүн башга үнсүрләрлә әлағәсиндә баш вермир. Һәм мәтидә, һәм дә мәтидән кәнарда, һәр јердә бу мәна үмумлији өзүнү бүрүзә верә билир. Лексик синонимләр ејни сөз гурулары (дунја-аләм-чаһан; гәшәнк-јахшы-көзәл-тојчәк) арасында баш верир.

Лексик синонимләр һәм дилин өз дахили имканлары, һәм дә алынма сөзләр васитәсилә әмәлә кәтир.

Морфоложи синонимләрин компонентләри шәкилчиләрдыр. Лексик синонимләрдән фәргли оларағ, морфоложи синонимлији әмәлә кәтирән шәкилчинин грамматик мәнасы сөзлә бирликдә ифадә олунур. Демәк, морфоложи синонимләр сөзлә шәкилчинин бирләшмә вәһдәтиндә үзә чыхыр. Лексик синонимләрдә олдуғу кими, бурада да синоним чәркәләр арасында мәна үмумлији әсасдыр. Мәсәлән, ә'лачы-ә'ла охујан, сүрүчү-сүрән вә с. нүмунәләрдә синоним чәркә

компонентләри ејни көвлү олса да, шәкилчиләр мүхтәлифдир. Лакин бу мүхтәлиф шәкилчиләр үмуми мәна јарадыр. Шәкилчиләрин арасында грамматик мәна үмумлији оларда синоним әмәлә кәтирә билир. Башта бир мисал. Сүрүчү, машинист, мәктәбли, колхозчу сөзләриндәки (-үчү,-ист,-ли,-чу) шәкилчиләрин үмуми мәнасы онларын гошулдуғу сөздә пәшә, сәнәт, мәшгулијјәт мәнасы әмәлә кәтирир.

Морфоложи синонимлик лексик синонимликдән фәргли оларағ һәм ејни чинслы шәкилчиләр, һәм дә мүхтәлиф чинсли шәкилчиләр арасында олур. Мәсәлән, ағачы тутмағ-ағачдан тутмағ (дајағ объекти мәнасында), јолу кечмәк-јолдан кечмәк (мәкан мәнасында), бешни үчү-бешдән үчү (кәмијјәт мәнасында) синоним чәркәләр һал шәкилчиләри илә; ләрдәја бүрүнмәк-ләрдә илә бүрүнмәк чәркәси исә һал шәкилчиси вә тошма илә әмәлә кәлмишдир. Һәр икн вәзијјәтдә синоним шәкилчиләр сөздәјишдирир. Ејни категоријаја мәнсуб олан шәкилчиләрин, мәсәлән, исмин һал шәкилчиләринин синонимлији контекстин көмәји илә ашкарлашыр. Белә ки, јолу вә јолдан сөзләридәки исмин тә'сирлик вә чыхышылығ һал шәкилчиләринин мәна јахынлыгы мәһз чыхмағ фе'ли илә бирләшәндә үзә чыхыр. Морфоложи синоним кими шәрһ олунан фе'ли бағламаларын синонимлији, әсасән, синтактик планда формалашыр. Чүнки шәкилчи ајрылығда һеч бир мәна билдирмир. Демәк, контекстин көмәји олмадан морфоложи синонимләри мөјјәләнләшдирмәк чәтиндир. Мә'лумдур ки, истәр фе'ли бағлама, истәрсә дә фе'ли сифәтин конкрет мәнасы јалныз мәти дахилиндә мөјјәләнләшир. -ыб..., -арағ... вә ја -дығы... шәкилчиләринин өзлүјүндә абстракт шәкилдә контекстдән кәнарда сөз вә бирләшмәләрдән тәчрид едилмиш вәзијјәтдә мәнасы ола билмәз. Белә ки, -ыб... вә -арағ... фе'ли бағламасының сәбәб мәнасы јаратмасы бунларын тәфәккүр фе'ли илә бирләшмәсиндә ашкар олур. Мәсәлән, көрүб дајанды-көрдүјү үчүн дајанды. Тәрз мәнасы һәрәкәт фе'ли илә бирләшәндә јараныр; мәсәлән, кәсиб пәјлады-кәсарәк пәјлады -ыб... фе'ли бағламасының заман мәнасы ону -анда... фе'ли бағламасы илә синоним едир. Мәсәлән, кәлиб билди-кәләндә билди.

Сөздәјишдиричи шәкилчиләрин синонимлији ачгағ дилин өз имканлары һесабына әмәлә кәлир. Сөздүзәлдичи шәкилчиләрин синонимлији, лексик синонимләрдә олдуғу кими, һәм дилин өз дахили имканлары (мәктәбли-мәктәбдә охујан), һәм дә башта дилләрдән алынмыш сөзлә бирликдә кәлмиш шәкилчиләр (хәбәрсиз-бихәбәр, мезәли-бамәзә) васитәсилә јараныр. Башта дилдән алынмыш сөз һәм Азәрбајчан дилинә мөхсүс олан шәкилчи, һәм дә өзү илә кәтирдији шәкилчинин гәбул едир. Шәкилчи һеч вахт башга дилдән сөзсүз алынмыш; сөзлә бирликдә алыныр.

Мә'лумдур ки, систем һесаб олунан дилдә һеч бир үнсүр тәклиддә дејил, башга үнсүрләрлә әлағәләндиңдә онларда дәјишкәнлик баш верир. Бу системин тәркибинә дахил олан һәр бир ваһид дикәр үнсүрләрлә бағланаркән ја она тә'сир едир, ја да өзү тә'сирә мә'руз галыр.

Синтактик синонимләр синтактик ваһидләр арасында баш верир. Сөзләр кими, синтактик ваһидләрин синонимлији дә дилин мөвчуд ганууларындан бири олдуғу үчүн дилдахили һадисәдир. Лакин бу һадисәнин өзү дә синтактик ваһидләрин янсан шуурундан кәнарда мөв

5. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 2.

чуд олан объектив аләмнин һадисәләри илә әләгәсинә истинад едир. Объектив аләмнин әшја вә һадисәләри арасындакы гаршылыгы әләгә тәфәккүр актына чеврилдикдән сонра өз әксини дилин лексик-семантик системиндә тапыр. Дилдән кәнарда баш верән мүнәсибәтләр, һадисәләр дилхаричи олса да, дилдахили факторларын дәјишмәсинә сәбәб олур. Дилдахили факторларын дилхаричи һадисәләрдән асылылыгы өз әксини синтактик семантикада тапыр. Беләликлә дә, синтактик семантиканын дәјишмәсинә мұхтәлиф амилләр тә'сир кәстәрир.

Дилин лексик, морфоложи вә синтактик гурулушу ваһид вә мүрәккәб зәңчирвари һалгаларла бағлыдыр. Мә'лумдур ки, көмәкчи сөзләрин лексик мә'насы жоқдур. Булар, еләчә дә нисби сөзләр чүмләдә мүүјән мә'на әләгәси јаратмага хидмәт едир.

Грамматик һадисә кими, синтактик семантика бүтөн синтактик гурулушта мөңчүдур. Дилин лексик, морфоложи вә синтактик васитәләри бирликдә синтактик ваһидни үмумиләшмиш мә'насыны—инвариантны әмәлә кәтирир. Синтактик ваһидлә мә'нанын үмумиләшмәсини һәм лексик, һәм дә морфоложи васитәләрин көмәји илә олур. Беләликлә дә, чүмләнни семантик вә структур гурулушуну ајдынлашдырмаг үчүн тәкчә тәфәккүр фәалијјәтинин сон мәһсулу олан дил ваһидини дејил, һәм дә бу ваһиди әмәлә кәтирән үнсүрләрин вәһдәтинә нәзәр салмаг лазымдыр. Чүнки структурун семантикасы мәһз бу үнсүрләрин ганунаујун әләгәси илә сәчијјәләнир. Синтактик семантика лексик вә морфоложи формаларын синтактик ваһидлә јаратдыгы мә'на мәчмусудур.

Фе'ли тәркибләр вә будаг чүмләләрин синонимлијиндә лексик васитә дедикдә, чүмләдә ишләнән нисби өзәзликләр вә көмәкчи сөзләр; морфоложи форма дедикдә исә, әсасән, фе'л формалары, гисмән дә, фе'лин заман шәкилчиләри нәзәрдә тутулур.

Ејни лексик васитә чүмләдәки мөвгејиндән, фе'л формасындан, ифадә васитәсиндән асылы олараг будаг чүмләдә мұхтәлиф грамматик мә'нанын јаранмасына көмәк едир. Мәсәлән:

1. Букүнкү шыдырғы јағыш, гаранлыг говушан кими кәлән сел онун башыны елә татмышды ки, нахыры нәзәрдән кечирә билмәмишди (Н. Нағыјев)—Букүнкү шыдырғы јағыш, гаранлыг говушан кими кәлән сел онун башыны татдыгы үчүн нахыры нәзәрдән кечирә билмәмишди.

2. О, бу сөзү елә деди ки, санки бүзүлмүш, мискин бир мүгәвва илә данышырды.—О, бу сөзү санки ...мүгәвва илә данышырмыш кими деди.

3. О елә күман едирди ки, һәр шеј онун мә'луматларында олдуғу кими сәлигәлидир (Ч. Бағыров)—О һәр шејин онун мә'луматларында олдуғу кими сәлигәли олдуғуну күман едирди.

4. Ушағларын көзү гаршысында елә дағлар пејда олмушду ки, беләсини онлар өмүрләриндә көрмәмишди—Ушағларын көзү гаршысында онларын өмүрләриндә көрмәдиәкләри дағлар пејда олмушду.

Бу нүмунәләрдә елә сөзү ајрылыгда лексик омоним олмайыб, јалныз һәмнин чүмләләрин мә'наларыны мұхтәлифләшдирмәјә хидмәт едир.

Бә'зән дә ејни морфоложи формалы хәбәр лексик үнсүрүн тә'сир илә синтактик ваһидин мә'насыны дәјишир. Мәсәлән,

1. Нә вахт ишдән чыхмагдан сөһбәт дүшүрсә, һәмишә ону данлајырыг (М. Ибраһимов)—Һәмишә ишдән чыхмагдан сөһбәт дүшәндә ону данлајырыг.

2. Мешәдибәј һараја демиссә, ораја кәндәр (Һ. Мәһди)—Мешәдибәј дедији јерә кәндәр.

3. Сәрдар мүәллим нечә дүшүнүрсә, Ағалар да елә дүшүнүрдү (Ч. Әлибәјов)—Ағалар да Сәрдар мүәллимни дүшүндүү кими дүшүнүрдү.

Бу нүмунәләрин һамысында будаг чүмләнни хәбәри ејни морфоложи васитәлидир, фе'лин үмуми шәрт формасындадыр. Лакин биринчи нүмунәдә заман мә'налы вахт сөзү будаг чүмләнни—анда шәкилчили фе'ли бағлама тәркибинин мә'насына, икинчи нүмунәдә мөкан мә'налы һараја сөзү—дији шәкилчили фе'ли сифәт тәркибинин мә'насына, үчүнчү нүмунәдә исә нечә сөзү будаг чүмләнни гошмалы (кими) дүғү шәкилчили фе'ли сифәт тәркибинин мә'насына јахынлашдырмышдыр. Демәк, синтактик әһәмијјәтли шәкилчиләр вә ајрылыгда лексик синоним һесаб едилмәјән бә'зи сөзләр синтактик семантиканын јаранмасында иштирак едән башлыча васитәдир.

Ејни тип будаг чүмлә, хәбәринин фе'л формасындан асылы олараг, фе'ли сифәт, мәсдәр вә фе'ли исим тәркибинин мә'насына ујғун олур. Мәсәлән:

1. Һамыја бәлли иди ки, Сөјлү арвад намус гурбаны олмушду (И. Һүсәјнов)—Сөјлү арвадын намус гурбаны олдуғу һамыја бәлли иди.

2. О да мүмкүн иди ки, онула данышсан, бә'зи сөзләри дејәсән (Ә. Вәлијев)—Онула данышмаг, бә'зи сөзләри демәк мүмкүн иди. 3. Вах буна көрә дүнјадан хәбәрсиз балыгчы инанмырды ки, һәјат да дәјишәчәкдир (Ч. Әлибәјов)—Вах буна көрә дә дүнјадан хәбәрсиз балыгчы һәјатын дәјишәчәјинә инанмырды. 4. Бу исә мүәллимдән тәләб едир ки, даһа јахшы ишләсин, табагчыл педагожи тәчрүбәни дигтәтлә өјрәнсин—Бу исә мүәллимдән даһа јахшы ишләмәји, табагчыл педагожи тәчрүбәни дигтәтлә өјрәнмәји тәләб едир.

Биринчи вә икинчи нүмунә мүбтәда будаг чүмләли, үчүнчү вә дөрдүнчү нүмунә исә тамамлыг будаг чүмләли мүрәккәб чүмләдир. I вә III нүмунәләрдә будаг чүмләнни хәбәри фе'лин һекајә формасы илә ифадә олунмуш вә бу да ону фе'ли сифәт тәркибинин мә'насына јахынлашдырмышдыр. Икинчи нүмунәдә будаг чүмләнни хәбәри фе'лин арзу шәкли илә ифадә олунмуш вә ону мәсдәр тәркибинин мә'насына јахынлашдырмышдыр. Дөрдүнчү нүмунәдә хәбәрин әмр формалы олмасы исә будаг чүмләнни мә'насыны мәсдәр тәркибинин мә'насына јахынлашдырмышдыр. Демәк, будаг чүмләнни хәбәринин фе'л формасы онун һансы фе'ли тәркиблә синоним ола биләчәјини истигамәтләндирир.

Синтактик синонимләр һәм лексик, һәм дә морфоложи синонимләрдән фәргли олараг, дилин јалныз өз дахили имканлары әсасында јараныр.

ЗАМАН ЗЭРФЛЭРИНИН ЖАРАНМА ЖОЛЛАРЫ БАГГЫНДА

Әскәр ГУЛУЖЕВ

Азәрбајчан ЕА-нын әмәкдашы

ИЛКИН заман зәрфләри (дилчилик әдәбијатында ишләнән «первообразные» термининә мұвафиг ишләдилер—Ә. Г.) дәрәжәдә әсасән, тарихән гәдим, мүасир дил ваһидләри бахымындан тәркиб һиссәләринә ајрылмајан вә дәјишмәјән, ваһид лексик мәнаја малик олан, фонетик чәһәтдән бир вургу илә дејилән, чүмләдә һәмнишә зәрфлик мөвгәјиндә чыхыш едән лүгәт ваһидләри нәзәрдә тутулур.

Дил фактлары үзәриндәки мұшаһидәләр көстәрир ки, синхроник бахымдан садә көрүнән (мәс.: билдир, бајаг, дүнән, еркән, инишил вә с.) заман зәрфләри әслиндә ики вә даһа артыг мүстәгил мәналы сөзүн синтактик инишил—«ән+үч+ил», дүнән—«дүн+күн», јахуд синтактик-морфоложи үсулла (билдир—«бир+ил+дир») бирләшмәси нәтижәсиндә жаранмышдыр.

Азәрбајчан әдәби дилиндәки илкин заман зәрфләрини әмәләкәлмә јолларына көрә ашағыдакы кими групплашдырмаг олар:

1) Илкин заман зәрфләринин бәзиләрнә һеч бир грамматик васитәнин көмәји олмадан лексик-семантик јолла заман аңлајышы јарадыр. Инди, кеч, тез заман зәрфләри бу гәбилдән олуб, бир сыра дүзәлтмә вә мүрәккәб заман зәрфләри (мәс.- тездән, тезликлә, тез-тез вә с.) үчүн мәнбәә ролу ойнаыр. Һәмнишә зәрфләр субстантивләшәрәк, исмә мөхсус әләмәт гәбул етсә дә (мәс.: Кечи вар, тези вар), заман мәнасының сахлајыр.

2) Бәзи заман зәрфләринин жаранмасында һәм синтактик, һәм дә морфоложи әләмәтләр иштирак едәрәк, ваһид лексик мәналы лүгәт ваһидләри формалашдыр.

Мүасир Азәрбајчан дилиндә кениш ишләнән ертә, еркән, срагакүн, күнашыры, вахташыры, билдир, сонра вә с. кими заман зәрфләри синтактик-морфоложи јолла жаранмышдыр. Конкрет зәрфләрин структур-тиположи характеристикасыны вермәјә чалышаг:

ертә, еркән зәрфлији дилимиздә «сәһәр тездән», «тездән» вә с. мәналарда кениш ишләнир. Мәс.: 1) Әһмәд лап ертәдән кәлмишди. 2) Һәр сәһәр јухудан еркән ојанан, иш башына гошан нә бәтијардыр! (М. Мүшфиг.) 3) Сәһәр еркән аерофлот вағзалында өз-өзүмә фикир еләјирдим (Анар.)

Ертә, еркән зәрфләринин гурулушча тәһлили онларын ејни көкдән олдугуну көстәрир. Белә ки, мүасир түрк, түркмән, чуваш вә с. түрк дилләриндә ер/ир сөзү «тездән» мәнасында ишләнир.

Демәли, еркән, ертә зәрфләринин көкү «ир»//«ер» сөзүдүр. Ертә зәрфи, демәк олар ки, бүтүн түрк дилләриндә ишләдилер вә јајылма ареалы «еркән»ә нисбәтән кенишдир. «Еркән» зәрфи «ер»

исминә -икән фе'ли бағламасы гошулмагла дүзәлмишдир. «Ертә» зәрфиндәки -тә форманты чох еһтимал ки, -дән//тән (өзбәкчә: эртан, г а з а х ч а: ертен) шәкилчисинин фонетик дәјишликјә уғрамыш формасыдыр. Һәмнишә еһтималы -дән (заман мәналы) шәкилчили «тездән» зәрфи дә гүввәтләндирир. «Ертә» зәрфиндән «сабаһ» мәналы «ертәси күн» зәрфи жаранмышдыр ки, бәзән ертәси күн әвәзинә, «сабаһысы күн», «сәһәриси күн» сөзләри дә ишләдилер.

«Срага күн» гәдим заман зәрфләриндән олуб, Азәрбајчан дилиндә кениш ишләдилер. Мәс.: «О, мөтбәхә кечиб, дүнәнки, даһа доғрусу, срага күн бишмиш долманы одун үстүнә гојду». (Анар.)

Көрүндүјү кими, срагакүн «дүнән»дән «өнкү күн»дүр. «Срага күн» зәрфи «срага» илә «күн» сөзләринин синтактик чәһәтдән бирләшмәси јолу илә дүзәлмишдир. Срага сөзүнүн етимоложијасына нәзәр салаг:

«Срага» сөзүнүн көкү, көрүнүр, гәдим түрк дилләриндә «алтда» мәнасы верән «асра» сөзүндәдир. «Асра» сөзүнә «алтдакы» мәнасында бир сыра орта әср түрк јазылы абидәләриндә дә тәсадүф олуноур. Асра сөзүнүн исә «аст» (алт мәнасында) сөзү илә -ра гәдим јөнлүк һал шәкилчисиндән төрәдији көстәрилди ки, бу, һәгигәтә ујғундур. Азәрбајчан дили шивәләриндә ишләнән астына-үстүнә бәләд олмаг ифадәсиндәки «аст» сөзү «алт» мәнасында олуб, һәмнишә фикри тәсдигләјир (дилимиздәки астар сөзү дә «аст» сөзүндән төрәмишдир).

Гәдим јазылы абидәләрдә асра күн, асрагы күн кими тәсадүф олуан срага күн зәрфиндәки -га үнсүрү, чох еһтимал ки, -кы (сифәт дүзәлдән) шәкилчисинин фонетик вариантыдыр. Демәли, дилимиздә кениш ишләнән срага күн зәрфи «алтдакы» мәнасы (бәзән данышыгда «срага күн» әвәзинә, «дүнән јох, алтдакы күн»дә ишләдилер) верән «аст» сөзүндән төрәмишдир: ас(т)+ра+гы күн → (а)с+ра+га күн → срага күн.

Азәрбајчан дили диалектләриндә бу сөз «исрајин», «үсрајин», «даисрајин» вә с. шәкилләрдә ишләдилер.

Морфоложи-синтактик јолла дүзәлән күнашыры, вахташыры зәрфләри дә ики мүхтәлиф сөзүн (күн вә ашыры) бирләшмәсиндән төрәмишдир. Фе'лдән тәчрид олуноуш ашыры гошмасы тәркибчә беләдир: аш (фе'л)+ыр (тәсирлилик категоријасының шәкилчиси)+ы (гәдим фе'ли бағлама шәкилчиси).

Илашыры, һәфтәшыры, һәмчинин илбоју, илузуну зәрфләри дә мәһз ил, һәфтә сөзләринә ашыры гошмасының бирләшмәси јолу илә жаранмышдыр (Бах: Азәрбајчан дилинин орфографија лүгәти, Баки, 1975, сәһ. 245, 549).

3) Илкин заман зәрфләринин хејли һиссәси ики вә даһа артыг мүстәгил мәналы сөзүн бирләшәрәк (синтактик үсул) бир лексик мәна билдирмәси јолу илә жаранмышдыр. Мәс.: бајаг, дүнән, инишил, бу күн вә с.

Бајаг зәрфи тарихән гәдим олуб, мүасир дилимиздә дә кениш ишләдилер. Мәс.: «Инди дедикләрим һеч, бајаг кабабханада да чох сәфәһ сөзләр данышырдым». (Анар.)

Көрүндүјү кими, бајаг зәрфи мәнача «инди»нин ифадә етдији заман аңлајышына нисбәтән гејри-мүәјән вахты ифадә едир. Бу

зэрфинг етимологијасы хаггында түркологијада мүхтәлиф фикир-лар мөвчүддүр ки, онлардан һәгигәтә ујгун оланы Ә. Ч. Шүкүр-вун мулаһизәсидир. О, бајаг зәрфинин «бу јахын заман» мәнасы верән «бу+јан+ок» бирләшмәсиндән төрәдијини гејд едир: бу+јак+ок → бу+ја (к)+(о) к → бајак.

Бу фикри дилимиздә ишләәнән «јақлашмаг» (јахынлашмаг) фе'линин көкү дә («јахын») тәсдиг едир. Әслиндә, «јахын» сөзү дә «јак» сөзүндән дүзәлмишдир. Демәли, бајаг зәрфи «бу јахында» мәнасы верән «бу» вә «јак» сөзләринин бирләшмәсиндән төрәдији гәнаәтинә кәлмәк олур ки, «бу» әвәзлији илә зәрфдүзәлтмә бу күн зәрфиндә дә өзүнү кәстәрмәкдәдир.

Илкни заман зәрфләринин морфоложи тәһлилдә кәстәрир ки, синхроник бахымдан сәдә көрүнән һәмни зәрфләрин әкәсәријәти тарихән дүзәлтмә олуб, әсасән, дикәр нитг һиссәләри материалла-рындан мүхтәлиф јолларла (морфоложи—синтактик вә синтактик) јаранмышдыр.

С. ВУРГУН ПОЕЗИЈАСЫ ВӘ АШЫГ ШЕ'РИ

Исмајыл БӘКИМОВ

Абшерон рајону, 1 нөмрәли гијабни орта мәктәбин мүәллими

С. ВУРГУН али вә орта мәктәбләрдә тәдрис олунан сәнәткар-лардандыр. Бу бөјүк сәнәткарын доемалары, мәнзүм драмлары илә јанашы, лирик ше'рләри дә тәдрис програмларында өзүнә јер тапмышдыр. Шаирин лирик ше'рләрини тәдрис едәркән диггәти ән чох чәлб едән онун ашыг ше'ри услубунда јаздыгы гошма вә кәрај-лыларыдыр.

С. Вургунун мәналы јарадычылығы ашыг поетик услубуна ол-дугча јахындыр. Бу, бөјүк сәнәткарын јарадычылығынын олдугча чохчаларлы, зәркин тәсвир вә ифадә васитәләринә мәнхуслуғу илә изаһ олунмалыдыр. С. Вургун поезијасына мәнхус хәлгилијин мүнүм чәһәти дә онун халг һәјәти илә сых бағлылығында, ејни заманда халг јарадычылығынын дәрән риләләриндән тидаланмасындадыр. С. Вургун ше'ри фольклордан вә классик әдәбијјатымызын мөһкәм өн'өнәләриндән доғараг јүксәдән мүәсир һәјәтимиң үчүн актуаллыг кәсб едән бир кәзинәдир. Халг ше'рине јахын, ајдын, охучунун гәл-бинә ағуғу едән мүдрик кәлаһлар бу поезијанын халг фантазијасы илә бағлы олдуғу хаггында ајдын тәсәввүр ојадыр. Шаирин ашыг услубуна бағлы тәсдигләри онун, әсасән, гошма вә кәрајлы форма-сында јазылмыш лирик парчаларында өзүнү бариз кәстәрир. Бәр бир ше'риндә мезмунла форма бир-бирини тамамлајыр, гојулан јүк-сәк поетик фикирләр бөјүк сәнәткарлығла, рәнкарәнк бәдһи васитә-

ләрлә ифадә олунур. «Ше'римизин ағсагалы» адлы кәрајлыја мүра-циәт едәк. Бу ше'р Чамбул Чабәјевә һәср едилмишдир:

Гоча Чамбул! Әмрүн боју
Јетим кәздин о јурдлары...
Әсди сәнин ағ башындан,
Гара күнүн сәрт рүзкары.

Шаирин сәнәткәра хитабы илә биз Чамбулун кәнчлијиндә кечир-дији ағыр кинләрин шаһиди олуруг. Бурадакы үч поетик ифадәјә диг-гәт јетирәк: «ағ баш», «гара күн» вә «сәрт рүзкар». Бәр үч поетик сифәт мәнчаз олуб, мүәллиф фикринин даһа тә'сирли чыхмасына хид-мәт етмишдир. «Ағ башдан» әсән «гара күнүн сәрт рүзкары» ифа-дәси илә мүәллиф поетик тәзад јаратмышдыр:

Кечән гара, күнүн гара
Батды көзүн чухурлара,
Гаранлығы јара-јара
Сән чан атдын күнә сары.

«Кечән гара, күнүн гара» мисрасында «гара кечә», «гара күн» кими бәһзәтмәләрин тәкәрарлығы поетик эффектлији даһа да күчлән-дирмишдир. «Гаранлығы јармаг» ифадәсиндән истифадә едән шаир зулмәти јарараг ишыға чыхмаг кими истәк-арзуну поетик чәһәтдән, бәшәри мөгәмдан мә'наландырмышдыр:

Кечән кечди, олан олду,
Јаман күнүн өмрү солду.
Сәни көрдүм синәм долду,
Дәмә чәндим бизим тары.

С. Вургун јарадычылығы илә ашыг поезијасы арасында әлағә чох мөһкәм вә сыхдыр. Буну, әсасән, ашыг поезијасынын өзәјлини тәшкил едән үнсүрләрдә ахтармаг лазымдыр. М. Ибраһимов јазыр: «Ашыг поезијасынын рүшәјми бајатыларда, халг мәсәлләриндә, халг һазаларында, халгын тәбәһи, арасыкәсилмәз, күндәлик бәдһи өзфәалијјәтиндәдир ки, бу да ондан реалист үнсүрләринин вә көзәл тә'сирли, инандырычы, реал тәсвир васитәләринин мејдана чыхма-сында аз рол ојнамамышдыр». (Ашыг поезијасында реализм. Бақы, 1966, сәһ. 71).

«Бөнөвшә» гошмасында бөнөвшәнин тә'рифи лирик, бәдһи боја-ларла төчәссүм етдирилир. Гурбанинин ејни адлы ше'ри илә мүга-јисәдә шаирин тәсвир үсулуна, бә'зән ифадә тәрзиндә јахынлыг нә-вәрдән гачмыр:

С. Вургунда:

Сәнсән әзәл күндән мәним сирдашым,
Көзүмдән ајрылсан ахар көз јашым.
Көвдәмин үстүндә дурмајыр башым,
Буранда бојуну јана, бөнөвшә.

Гурбанидә:

Гурбани дер: конлүм бундан сајрыдыр,
Нә етмишәм, јарым мөндән ајрыдыр?

Айрылыгмы чакыб бојну әјридир?
Беч јердә көрмәдим дүз бәновшәни.

С. Вургун ше'риндә лирик гәһраман өзүнү бәновшә илә ејни-ләшдирер. Бәновшәни ән јахын сирдашы һесап едән лирик гәһрәма-нын е'тирафы бундан ебарәтдир ки, көнүл сирдашындан айры дүшән-дә онун да башы үстүндә дурмур, бүкүлүр.

Гурбанидә дә фикир ејнидир, ланки башга шәкилдә ифадә едил-мишдир.

С. Вургунун «Ашыг гардашыма» ше'ри санки Хүсејн Бозалган-лынын «Көрәјдим» гошмасына чаваб оларак јазылмышдыр. «Көрә-јдим»дә ашыгын арзу вә хәјаллары, кәләчәк хошбәхт һәјаты гәләмә алмасы диггәтә лајигдир.

Дост кујинә бир дә күзар олајды
Кечән кечди, кәлән чагы көрәјдим.
Јар әлдә тутајды ширин бадәни
Ичәјдим бадәни сагы көрәјдим.

С. Вургун буна чаваб оларак дејир:

Ашыг бу јерләри сән хәбәр алсан,
Ајылды дунјанын шәһрәти инсан.
Зүлмүн, гаранлығын гәбрини газан,
Күрәкләр, күлүнкләр, белләр биздәдир.

Шаир бурада инсаны дунјанын шәһрәти һесап едир. Инди исти-фадә олунан күрәкләр, белләр дә әди ләвазимат дејилдир. Зүлмүн-гаранлығын гәбрини газан бу әләтләр јени мәчәзлыг чалары кәсб едир. Бизчә, һәр чики шаири јахынлашдыран чәһәт поетик фикрин сәррастлығыдыр.

«Чејран» гошмасы С. Вургун јарадычылығында тәбиәт лирика-сынын ән сәммими, инчә һиссләрлә ифадә олунмуш нүмунәләриндән-дир. Чејранын тә'рифини бәдиһ вә реал бојаларла инчәләјән мүәл-лиф онун јерини-дурушуну, гәдди-гамәтини хүсуси һејранлыгга тәс-вир едир:

Јердән ајағыны гуш кими үзүб,
Јај кими дартыныб, ох кими сүзүб,
Јенә өз сүрүнү низама дүзүб,
Баш алыб кедирсән һајана, чејран?

Бу бәндәкә гуш кими үзмәк, јај кими дартыныб, ох кими сүзмәк тәки сәрбәст бәнзәтмәләр ше'рә тәбиәт реванлығы, ахычылыг кәтирир. Дикәр бәндә чејранга чөлләр гызы дејилер ки, бу да шаирин ишләт-дијән долгун метафоралардыр.

Ч. Хәндан јазыр: «Ше'рдә форма көзәллијинә хүсуси әһәмијјәт верән С. Вургун јүз илләрин тәчрүбәсиндән чыхан зәнкки халг јара-дычылығы нүмунәләриндән дә истифадә едир. Бу истифадә онун јара-дычылығында әсасән үч шәкилдә нәзәрә чарпыр. Шаир чох заман аталар созу, зәрб-мәсәл вә с. халг јарадычылыг нүмунәләрини ејни-лә өз ше'рләриндә ишләдир». (Сечилмиш әсәрләри, Бакы, 1977, сәһ. 168).

72

«Чејран» гошмасына диггәт јетирәк:

Бир мәсәл галмышдыр ата-бабадан:
Учарда турачдыр, гачарда чејран,
Бир мән дејиләм ки, хүсүнә һејран,
Шәһрәтин јајылыб һәр јана, чејран!

Көрүндүјү кими, шаир ел мәсәлини тәһриф етмәдән ше'рдә иш-ләтмиш, чејранын јахшы гачан олдуғуну көстәрмәк мәгсәдилә бу мәсәлдән мәһарәтлә истифадә етмишдир.

Классик әдәбијјатымызда чејран, әдәтән, көзәли мүгајисә етмәк мәгсәдилә ишләдилмишдир. Фикримизи сүбүт етмәк үчүн Ашыг Хү-сејн Бозалганлынын «Чејраным» ше'рини көтүрәк. Ше'р ашыгын севкилисинә нәсиһәти тәрзиндә гурулмушдур:

Дизимин тағәти, көзүмүн нуру,
Ашгинәм, ај хаталы чејраным!
Дөнәјдим башына, әл-ајағына,
Нә дүзүбсән хәттү-халы чејраным!

С. Вургун ше'риндән фәргли оларак Бозалганлынын ше'рлә-риндә чејран дағлар гызы,—јә'ни әсл чејран кими јох, мә'нәви ши-кар, гәлб һәмдәми кими тәсвир едилер.

«Данышаг» гошмасы С. Вургунун ашиганә мәһәббәт мөвзусунда јаздығы ше'рләрдәндир:

Вургун дејәр: бир дәрә билән јар олсун,
Зүлфү булуд, ағ синәси гар олсун,
Јахшы күндә, јаман күндә вар олсун,
Гәдир билән әһли-һалдан данышаг.

Көрүндүјү кими, бурада шаирин истифадә етдији бүтүн бәдиһ васитәләр ашыг ше'риндә ишләнмиш мәчәзлардыр. С. Вургун гәһрә-манынын арзусу «дәрә билән», «зүлфү булуд, синәси гар», «гәдир билән һал әһлидир», Әввәлчә кәлән бәдиһ тә'јинләр «әһли-һалын» (метафора) әләмәтләридир.

Ашыга мүрачизәтлә јазылан нәвбәти гошма «Јада сал мәни» ше'ридир. Бу ше'р Ашыг Шәмширә һәср олунмушдур. Шаир ше'рин-дә ашыг һәмкарына өз поетик төвсијәләрини верир. Гошмадакы бад-бинлик нотлары нәһәјәтдә һәјаты тәсдиг едән, инкиби бир знамла тамамланыр. Ејни заманда шаир гәләминин јаратдығы тәбини, аһәнк-дар ифадә васитәләринә һејран галырсап, Шаир дејидкә ки, «һај ву-руб, гыј вуруб сәс сал дағларга»—көзүмүзүн өнүндә поетик тәсвирин јаратдығы инкидлик сәһнәси чаиланыр. Бурада «һај вурмаг», «гыј вурмаг» ифадәси мә'на чаларлары кәсб едир, мүәллиф тәәсүраты-нын даһа долгун тәрздә охучуја чатдырылмасына комәк едир.

«Ала көзләр» гошмасында көзәлин тә'рифини башлыча оларак олунан ала көзләри илә әлагәләндиран С. Вургун көзүн фәвгәләдә гүд-рәтини лирик-әмоционал бојаларла ифадә едир, бәдиһ васитәләрин зәнкки хәзинәсиндән истифадә едәрәк, көзләри јүксәк естетик бахым-дан мә'наландырыр:

73

Женә гылынчыны чәкди үстүмә
Гурбаны олдуғум о ала көзләр.
Женә чәллад олуб дурду гәсдимә
Гәләм гаш алтында пијалә көзләр.

Ше'рдәки «Женә гылынчыны чәкди үстүмә...», «Женә чәллад олуб дурду гәсдимә», «Ај да һәсрәт чәкир о гәләм гаша» ифадаләри муба-
лигәләрдир. Чүнки, көзләрин гылынч чәкмәси вә чәллад олуб гәсдә
дурмасы, ајын гәләм гаша һәсрәт чәкмәси мәчәзи характер дашыјыр
вә поетик объектин тә'сир гүввәсини даһа парлаг шәкилдә әкс ет-
дирир.

С. Вурғунун тәбиәт лирикасында дағлар мөвзусу хусуси јер ту-
тур. Бу да тәсадүфи дејил. Һәлә ашыг поезијасында мөһкәм тарихи
ән'әнәләрә малик олан бу мөвзу јалныз тәсвири-сәјрчи сәчијјә да-
шымајыб ичтиман мә'на кәсб едир, халг һәјәти, инсан тәлеји илә дә-
јәрләнир. Дағлар ше'рдә тәмизлик, үлвиллик, јүксәклик рәмизидир.
С. Вурғунун «Дағлар» кәрајлысында биз бу фикрин ајдын тәзаһүрү-
нү көрүрүк:

Үстүндән карван јеримәз
Сыхдыр думанларын, дағлар!
Јајда, гышда һеч әримәз
Гүзејләрдә гарын, дағлар!

Ашыг Әләскәрин ејни адлы ше'ринә нәзәр салаг:

Хәстә үчүн тәпәсиндә гар олур,
Һәр чүр чичәк ачыр, ләләзар олур.
Чешмәсиндән аби-һәјат чар олур,
Дагыдыр мөһнәти, мөлалы дағлар!

С. Вурғун ше'риндә дағлар «үстүндән карван јеримәз», сых
думанлы, гүзејли-гарлы бир тәбиәт таблосудур. Јухарыдакы бәдин
тә'јинләр дағлары көзүмүз өнүндә поетик шәкилдә чаңландырыр.
Ашыг Әләскәрин ше'риндән көтүрүлмүш бәнддә исә «хәстә үчүн тә-
пәсиндә гар» сахлајан, һәр чүр чичәјин ачдыгы, мөһнәти, мөлалы
дагыдан јајлағларын бојалы мәнзәрәси үмумиләшдирилир.

Һәр обанын бир јајлағы,
Һәр тәрланын өз ојлағы.
Долајларда баһар чагы
Бир дојунча кәзим, дағлар!

С. Вурғун ше'риндә доғма торпаға мөһәббәт, тәбиәтин көзәлли-
ләринә һејранлыг, јүксәк һәјәти нәш'ә дујғусу ајдын нәзәрә чарпыр.
Вәтән мөһәббәтинин зәрб-мәсәллә (һәр тәрланын өз ојлағы) ифаде едән
мүәллифин дағларла тәәсүратыны бөлүшмәси ибрәтамиздир.

Шаир бурада дағларын мәзијәтләрини јүксәк поетик усталыгла
нәзмә чәкир, бу јолда тәбии вә орижинал бәдин васитәләрдән истифаде
едир. Гајаларын баш-баша вериб дурмасы, күнејләринин тамаша ол-
масы, көдәк өмрү чох јашадан дағлар шаирин јаратдыгы тә'сирли
васитәләрдир.

«Јадыма дүшдү» ше'риндә С. Вурғун Вәтәни тәрәннүм едир,
доғма торпагла, әзиз јурдла бағлы олан хатирәләри поетик шәкилдә
үмумиләшдирир:

Көјләрә баш чәкир Көјезән дагы,
Ахшам ачыг олур ајын габағы.
Бизим кәлиңләрин бајрам габағы
Фәсәли јајмағы јадыма дүшдү.

Көјләрә баш чәкмәк мәчәзи илә Көјезәнин јүксәклији, учалыгы,
мөһтәшәмлији ифаде едилмишдир. Ајын габағынын ахшамлар ачыг
олмасы исә истиарәдир.

«С. Вурғунун тәшбәһләри орижинал, мә'налы, поетик бәнзәтмә-
ләрдир. Шаир бу мәсәләдә дә мүйәјјән өлчү вә гәлиб мөһдудлуғу бил-
мир. Онун һөмишә ахтаран, кәшф едән поетик хәјалы бу чәһәтдән дә
бөјүк сәнәт нүмунәләри јаратмаға гадирдир».¹

Вурғунун хәјалы кәзди араны,
Көзүмдә ојнады дағын бораны,
Гышын буз гатыгы, јајын ајраны,
Пајызын гајмағы јадыма дүшдү.

Бу бәнддә сөз бирләшмәләри тәшбәһ кими ишләнмиш, бәдин
фикрин даһа долғун чыхмасына сәбәб олмушдур. Хәјалын аранда
кәзмәси вә боранын көздә ојнамасы мәчәзлары ше'рдә олдуғча тәбии
вә орижинал сәсләнир.

С. Вурғун поезијасы бәдин тәсвир вә ифаде васитәләринин зән-
киңлијинә көрә өн бөјүк шаирләрин јарадычылығы илә мугајисә олу-
на биләр. Көркәмли ермәни әдиби А. Исаһакјан һаһаг јерә јазмамыш-
дыр ки, севимли достум С. Вурғунун поезијасы васитәси илә мән
Азәрбајҗан халғынын түкәнмәз сәрвәти илә таныш олдум.

С. Вурғунун поезија дилини чаңлы халг дилиндән ајырмаг чә-
тиндир. Чүнки, бу поезија зәнкиң халг ринәләриндән гидаланыр, ол-
дуғча тәбии вә рәван тәблә, јүксәк сәмиимјәт вә мөһәббәтлә мејдана
кәлир.

Јухарыда биз шаирин јалныз бир гисм ше'риндә бәдин ифаде вә
тәсвир васитәләринә диггәт јетирдик. Шүбһәсиз, бу мәгаләдә С. Вур-
ғунун бәдиш дилинин, онун зәнкиң поэтикасынын бүтүн мәзијәтлә-
рини сајмаг гејри-мүмкүндур. Онун бәдин-техники имканлары, рән-
кәрәнк тәсвир васитәләри һәдсиз-һүдудсуздур. Шаир, сөзү һәссас-
лыгла дујур, истәдији кими ондан истифаде едир, мум кими әридәрәк
поезија гәлибинә салыр. Шаирин сәјкәндији вә архаландыгы ән мөһ-
тәшәм ме'јар исә хәлгиликдир, халғын битмәз-түкәнмәз вә сөһмәз
зәнкиң һәјәтидыр. Онун күндәлик мәшәти, һәјат гајғылары, севин-
чи вә гәми, әләми вә нәш'әси, мүвәфғәтијәтсизлији вә гәләбәләри-
дир.

¹ Ч. Абдуллајев, Сәмәд Вурғунун поэтикасы, Бақы, 1976,
сәһ. 149.

МҮЭЛЛИМ ҮРӘЖИ

ШӘКН шәһәрindəки он нөмрәли мәктәб... Шакирдләрини бүлбүл чәһчәһинә бәнзәјән шаграг сәсләри...

Мәктәбин үчүнчү мәртәбәсində, әдәбијјат кабинетиндә-
жик. Бурадан шәһәрин амфитеатра охшајан панорамасы нечә
дә көзәл көрүнүр...

Әдәбијјат кабинетинә нәзәр јетирәм. Кабинет елә дәрә
отағыдыр ки, онун пәнчәрәләриндән Низами, М. Ф. Ахундов,
Сабир, Сәмәд Вурғун бахыр.

Мәктәбин үрәк дөјүнтүсү-зәңнин сәси ешидилер.

IX «б» сифиндә дәрә бәлләныр, әдәбијјат дәрәси.

Ана дили вә әдәбијјатымыза аловлу мәнәббәтлә долу,
М. Ф. Ахундов јарадычылығыны әтирәсла севән бир үрәк
саһибинин дәрәси... Дәрәси дилләркән биз бир даһа јәгин ег-
дик ки, бу үрәк пәр бир шакирд үчүн пәрванәдир, мұәллим
күнәшә дөнүб, өз дүнәсына сифә нечә дә шәфәг саچار-
мыш... һәм дә дәрәсин мөвзүсү «Һачы Гара» комедијасына.

Дәрә шакирд вә мұәллим фәаллығынын комбинә едил-
миш нүмунәси олду. Мұәллимин шуары беләјди: «Вахты-
мыз итмәсин, санијәмиз дә гәһмәтлидир». Бу бахымдан вах-
тын һәр бир дәгигәсиндән мәнсулдар истифадә едилмәси
мұасир дәрәсин ән көзәл кејфијјәтләриндән биридир. Дәрәсдә
интенсивлик, сүрәт вә сүрәт... Белә дәрәсдә бир даһа дујур-
сан ки, әсримиз атом-ракет әсридир. Бу аһәнк, бу ритм Сәј-
јарә мұәллимин дәрәсләринә заманын нәфәси, истиси илә да-
хил олуб.

Дәрәсин тәрбијәдичи характеринин күчлүлүјү, әлванлы-
ғы... Комедијанын мүсбәт, мәрд гадын сурәтләри... бу күнүн

Соналары, Түкәзләри (Шамама, Тәрлан вә гејриләри) һаг-
ғында мұәллим сәмини, одлу, ибрәтамиз сөзләр деди.

Һејдәр бәјин мұасир галыглары, әмәјә хор баханларын,
јүнкүл јолла газанч әлдә етмәк истәјәнләрин ифшасы да ма-
раглы олду.

Дәрәсин мұасирликлә әлағәләндирилмәси... Сов.ИКП МК
Сијаси Бүросу үзвлүјүнә намизәд, Азәрбајчан Комму-
нист Партијасы МК-нын биринчи катиби Н. Әлијев јолдаша
Сосиалист Әмәји Гәһрәманы ады вә башга көркәмли әмәк
адамларына һөкүмәт мұкафатларынын верилмәси, Азәр-
бајчан пәмбыгчы вә үзүмчүләринин республиканын шан-
шәрәф, әмәк дастанына јаздыглары јени гызыл сәһифәләр,
әмәјин өлкәмиздә шан-шәрәф иши олмасы һагғында мұәл-
лимин ифтихарла данышмасы дәрәс кејфијјәтинин кулмина-
сија, зирвә һөгтәси олду.

Дәрәсдә комедијанын гәһрәманы һачы Гара образы дәр-
риндән, һәртәрәфли тәһлил едилди. Шакирдләр һачы Гара-
ны классик хәсис сурәтләри илә мұгајисә етдиләр. Бу мұга-
јисәдә әсәрдәки фактлардан истифадә едилди. һачы Гара-
нын өзүнәмәхсус башга хусусијјәтләри: әзәзиллији, бөјүк-
ләрә, хусусән, чар мәмурларына јалтагланмаг бачарығы,
нөкәринә гышгырмасы, арвадыны тәһгир етмәси, ермәни
әкинчиләри гаршысында «тәрә чәкмәси» әсәрдән кәтирилән
фактларын ишығында бир даһа ајдынлашдырылды.

Дәрәс диспут—дәрәсин көзәл нүмунәси кими бизә зөвг
верди.

Дәрәси јекунлашдыран мұәллим бир даһа шакирдләрә
хатырлатды ки, «Һачы Гара» М. Ф. Ахундов јарадычылы-
ғынын шаһ әсәридир. Азәрбајчан сәһнәси өз бөјүк тарихи
үчүн М. Ф. Ахундова миннәтдардыр. Театр сәһнәмизин та-
рихи, онун пәрдәси бизим, гүдрәтли сәнәт баһадырымыз
М. Ф. Ахундовун әсәрләрилә ачылмышдыр. Шәки шәһәри
дә илк дәфә Бакыја сәс вермиш, 1879-чу илдә Рәшидбәј
Әфәндијевин тәшәббүсү илә «Һачы Гара» бизим бабалары-
мыз тәрәфиндән тамашаја гојулмушдур.

С. Чәфәрова хошбәхт бир илин өвладыдыр. Азәрбајчан
ССР-ин јашыдыдыр. Онун өмүр китабы гаршымыздадыр.
Бу китабын бүтүн сәһифәләри ишыглы, шәфәглидир, мәнә-
лы вә көзәлдир.

1960 вә 1968-чи илләр... Тәһлим-тәрбијә саһәсиндә јүк-
сәк хидмәтләринә көрә, Азәрбајчан ССР Али Советинин Фәх-
ри фәрманларыны алмаг шәрәфинә наил олмушдур.

1968-чи ил... Азербайжан вә Умумиттифаг мүәллимләри гурултажларынын нүмәјәндәси... 1978-чи ил... Азербайжан мүәллимләринин VI гурултажында иштирак едир. 1975-чи ил... «Габагчыл маариф хадими» дәш нишаны, «Әмәк ветераны» медалы илә мүкафатланыр.

Дәфәләрлә рајон вә шәһәр советинә депутат, рајон партија комитәсинин пленумуна үзв сечилмишдир.

1976-чы ил мүәллимләрин аттестасијасы заманы Азербайжан ССР Маариф Назирлији тәрәфиндән баш мүәллим адына лајиг көрүлмүшдүр.

С. Чәфәрова нүмунәви мүәллим, бачарыглы тәрбијәчи олмагла јанашы, һәм дә фәал ичтимаијјәтчидир. Он илдән артыгдыр ки, мәктәб илк партија тәшкилатына рәһбәрлик едир. Тәблиғатчылыг саһәсиндәки сәмәрәли фәалијјәти Шәһәр Партија Комитәсинин фәхри фәрманы илә мүкафатландырылмышдыр.

«Чәфәрова Сәјјарә Ибраһим гызы 1963-чү илдән етибарән Шәки шәһәр М. Горки адына 10 нөмрәли мәктәбдә Азербайжан дили вә әдәбијјаты мүәллими вәзифәсиндә ишләјир. Бу мүддәт әрзиндә Чәфәрова өзүнү сәнәтинин ән габил, бачарыглы, һазырлыглы устасы кими көстәрмишдир. Бир мүәллим кими о, тәдрисин гаршысында дуран бүтүн тәләбләри лајигинчә јеринә јетирир. Хүсусилә тәлимдә јени, мүәсир методлардан јарадычылыгла истифадә едир вә онун бу саһәдәки фәалијјәти јахшы иш нүмунәси кими башга һәмкарлары арасында јајылыр, инкишаф етдирилик... (Шәки шәһәр М. Горки адына 10 нөмрәли мәктәб мүдирлијјәтинин хасијјәтнамәсиндән. 17.X.79-чу ил).

...Шәкинин гәлбиндә, мәркәзиндә јерләшән 10 нөмрәли мәктәбә сары узанан рәнкарәнк мүәллим-шакирд јоллары бурада говушур. Бу мүгәддәс јолда С. Чәфәрова өзүнүн 60 иллик бајрамына сары нгамла ирәлиләјир.

Ариф РӘБИМОВ,

Республика Мәркәзи Мүәллимләри Тәҗмилләшдирмә Институтунун әмәлдәшы.

Рә'јләр вә хүласәләр

ДӘРСЛИК ҮЗӘРИНДӘ ДҮШҮНӘРКӘН

Бу јазынын гаршысына гојдуғумуз әсас мәсәд VI сифин Азербайжан дили дәрслијинин әсаслы сурәтдә тәкмилләшдирилмәси вә стабилләшдирилмәси ишнинә аз-чоһ көмәклик көстәрмәдән ибарәтдир.

Дәрсликдә оғуз дилләринин үч јарымгруппа бөлүнмәсиндән данышаркән гәдим Османлы дили дә ајрыча бир дил кими изаһ олуноур. Османлы дили аплајышы, мә'лум олдугу үзрә, 1299-чу илдән мејдана чыхмышдыр; Османлы һануијјәтинин башчысы Османлы ады илә бағлы олмушдур. Әслиндә исә тарихән нә Османлы халгы, нә дә Османлы дили олмушдур. Осман тарихдә өз адыны әбәдиләшдирмәк мәсәдидә оғуз дилини өз ады илә бағламаг истәмиш, ләкин 1922-чи илдән Түркијә мүстәгил республика е'лан олуноудан сонра Османлы дили ибадәси јенидән түрк дили термини илә сабилләшдирилмишдир. Буна көрә дә, һәмин мә'лумат дәрслијин дәришрийдә дүзүсләшдирилмәлидир.

Дәрсликдә зәрфин изаһы дә гүсрәлдүр. Белә ки, зәрфә верилән тәррифдән сонра горхдан сүрүнә-сүрүнә, утана-утана сөзләринин бу нитг һиссәсинә мисал верилмәси доғру дејил. Фикринизчә, бунлардан әввәлиничисини, сонрақылар исә фе'ли бағламалардыр (сүрүнәрәк, утанары).

Бәлидир ки, мүәсир Азербайжан әдәби дилиндәки мүстәгил нитг һиссәләри сырасында зәрфин дә мүәјјән јери вардыр. Ләкин зәрфин дилчилик әдәбијјатында гојлушу вә тәдриси дикәр нитг һиссәләриндән фәргләнир. Бу һәр шејдән әввәл, зәрфә аид бир сыра мүбаһисәли мәсәләләрлә алағәдардыр. Умумијјәтлә, түрколокијјәдә, о чүмләдән Азербайжан дилчилијиндә зәрфин һәлә дә өз китада, о чүмләдән Азербайжан дилчилијиндә зәрфин һәлә дә өз елми һәллини тәпмамасы, даһа доғрусу, онун әһәтә даирәсинин дәгиг мүәјјәнләшдирилмәси вә с. зәрфә даир мүбаһисәләрини давам етмәсинә сәбәб олмушдур. Әкәр дилчилијин морфолокијјасына даир нәзәри өсәрләрдә зәрфин гојлушуна дәриндән нәзәр салсаг, ајдын нәзәри өсәрләрдә зәрфин гојлушуна даир мүбаһисәли мәсәләләр вә өтәри көрәрик ки, бу саһәдә нә гәдәр мүбаһисәли мәсәләләр вә өтәри дејилмиш фикирләр вардыр. Мәсәлән, профессор М. Бүсәјизадәјә көрә, сақит, ајдын, ашкар, јахшы, ө'ла, пис, көзәл, тез, дүз, чәлд, тәк, дик, ағыр, јаваш, сәрт, јаман, бәрк, аста, ач, тәкрат, хәлвәт,

дири, хыри, мүнәсиб, јекә, һавајы, саламат, архајын, мә'јус, ыых, сағ, әчәб, дүрүст, чәтһи, һарам вә и. а. сөзләр там зәрфләрди. (Мүасир Азәрбајчан дили, Морфолокија, «Маариф» нәшријаты, 1973, сәһ. 258). Профессор Ә. Дәмирчизадә (еләчә дә профессор Ф. Зейналов) исә сакит, ајдын, ашкар, ә'ла, јахшы, пис, көзәл, пулсуз, һалсыз, мә'рифәтсиз, евсиз вә с. сөzlәри һеч бир гәјд-шәртсиз сифәт адландырыр (Мүасир Азәрбајчан дилинин морфолокијасы, Бақы, 1961, сәһ. 55). Ә. Дәмирчизадә бу мәсәләдән бәһс едәрәк јазыр ки, бә'зән бу сөzlәрин мүхтәлиф вәзифәләрдә ишләндијини нәзәрә алараг исимдән ибарәт олан мүбтәданы мүәјјәнләшдирән јахшы сөзүнү сифәт, фе'лдән ибарәт олан хәбәри мүәјјәнләшдирән јахшы сөзүнү исә зәрф сајырлар. Лакин бу тамамилә јанлышдыр (көстәрилән әсәри, сәһ. 56). М. Һүсәјизадә белә сөzlәри сифәт—зәрф кими изаһ етмәклә, зәрф вә мүвәггәти зәрфләшмә һадисәсини мүдафиә едир вә беләликлә, зәрфин тәдрисиндә мөвчуд олан икитәрәфлијә өз мөвгәјини көстәрир. Тәдгигатчылардан Н. Мәммәдов ахшам, сәһәр вә с. кими сөzlәри зәрф, М. Һүсәјизадә исим-зәрф, А. Һәсәнов исә исим һесаб едирләр.

Әлбәттә, белә мүбаһисәләр өз нөвбәсиндә зәрфин тәдрисинә мәнфи тәсир көстәрмәјә билмәз. Истәр нәзәри дилчилик әдәбијјатында, истәрсә дә дәрсликләрдә зәрфин белә долашыг изаһынын әсл сәбәби, ирәлидә дејилдији кими, онун минјасынын индијә кими дүрүст мүәјјәнләшдирилмәси илә бағлыдыр. Зәрфин һудудлары она көрә һәддини ашмышдыр ки, бу вахтачан әксәр јазыларда һәрәкәтлә бағлы олуб, синтактик чәһәтдән зәрфлик ролу ојнаја билән сөzlәрә зәрф кими бахылмышдыр. Бу да она кәтириб чыхармышдыр ки, бир сыра јазыларда зәрф вә мүвәггәти зәрфләшән сөzlәрлә бағлы олан нәзәри мәсәләләр, мәсәлән, дилләрин морфоложи гурулушу, нитг һиссәси илә чүмлә үзвү арасындакы мәсафә, сөз вә нитг һиссәси арасындакы мүнәсибәт нәзәрә алынмамышдыр.

Дилимин зәрфләри һаггында дүшүнәркән әсил зәрфләрдән савајы, онлары исим—зәрф, сифәт—зәрф, сај—зәрф, әвәзлик—зәрф кими чалаг шәклиндә изаһ етмәк, көрүнүр, мүәјјән зәрурат нәтичәсиндә мејдана чыхмышдыр. Белә ки, мәсәлән и башга шәкилдә гојмаг сөzlәрин јалныз монофункционаллығыны мүдафиә етмәк оларды. Әкәр сифәт вә с. сөzlәр һәрәкәтин әләмәтини билдирдикдә мүвәггәти зәрфләширсә бу, о демәк дејил ки, һәмнин сөз мәнсуб олдуғу нитг һиссәси категоријасыны тамамилә атирир.

Јухарыда һаггында данышдығымыз нәзәри мә'луматларда дилимизә хас олан бир чәһәт—сөzlәрин полифункционаллығы бүсбүтүн нәзәрдән гачырылмышдыр.

Гәјд етмәк лазымдыр ки, дилимиздә мүрәккәб нитг һиссәси аналајышы, о чүмләдән мүрәккәб зәрф мәсәләси дә чох кениш данрәјә көтүрүлмәјә башланмышдыр; мәсәлән: ахшамдан сәһәрәчәл, јүз илдә бир дәфә, чидди бир шәкилдә вә с. бирләшмәләри, фикри-мизчә, нә мүрәккәб сөз, нә дә мүрәккәб зәрф һесаб етмәк олар.

Мә'лумдур ки, мүрәккәб сөз истәр форма, истәрсә дә мә'нача там формалашан дил ваһидидир. Бир аз да конкрет десәк, мүрәккәб сөzlәр ән чох лексик бирләшмәләр әмәлә кәтирир. Јуха-

рыда верди,имиз бирләшмәләр исә синтактик характерә маликидр. Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, заман вә мөкан мә'насы бир груп исимләрин, сифәтләрин әксәријјәтини, бә'зи сајлары, фе'ли бағламаларын, һәм дә мүхтәлиф нитг һиссәләринин тәкряридан әмәлә кәлән ајры-ајры бирләшмәләрин, ејни заманда, мүхтәлиф типли бирләшмәләрин зәрф олдуғуну сөйләсәк, онда белә чыхар ки, нитг һиссәләринин әксәријјәти јенидән дөнүб зәрф олур. Белә бир ујгунсузлуғу арадан галдырмаг үчүн һаггында данышдығымыз дәрсликдә әсл зәрфләр вә мүвәггәти зәрфләшән сөzlәр һаггында ајдын мә'лумат верилмәлидр.

Индијә кими зәрфә ашағыдакы кими стандарт тәрифләр верилмишидр: 1) Зәрф һәрәкәтин нә вахт? нә вәзијјәтдә? һарада? ичра олундуғуну билдирир; 2) Зәрф һәрәкәтин нә һалда, нә вәзијјәтдә ичрасыны билдирир вә с. Бу тәрифләрин һеч бири зәрфин дахили әләмини ачмыр. Чүнки «Зәрф һәрәкәтин әләмәтини, әләмәтини әләмәтини билдирән бир нитг һиссәсидир» (Современный казахский язык, Алма-Ата, 1969, сәһ. 355).

Зәрфин мүвәггәти адвербиаллашмасыны билмәк үчүн грамматик мөфһумларын әләмәт вә хүсусијјәти һагда елми тәсәввүрә малик олмаг лазымдыр. Грамматик мөфһумун әләмәти дедикдә грамматик аналајышың елә чәһәти нәзәрдә тутулур ки, бу јалныз һәмнин мөфһума хасдыр, башгаларында јохдур. Бу гәјдә илә дә о, дикәр мөфһумлардан фәргләнир. Грамматик мөфһумун хүсусијјәти аналајышында исә онун елә чәһәти әсас көтүрүлүр ки, бу һәмнин грамматик мөфһум үчүн мөһүм әләмәти дејил, дикәр грамматик мөфһум үчүн мөһүм сајылан әләмәти өзүндә мүәјјән формада ортаја чыхара билир. Мәсәлән; исмин һал, кәмијјәт вә мәнсубијјәт шәкилчәләри вәситәсилә дејишмәси исмин әсас грамматик әләмәти һесаб олундуғу һалда, бунлар сифәт үчүн хүсусијјәт сајылымыр. Демәли, грамматик мөфһумларын әләмәтләри сабитдир—мәтндән кәнарда да реалдыр, хүсусијјәтләри исә мүвәггәтидир. Бу чәһәтдән грамматик мөфһумун әләмәт вә хүсусијјәти зәрф вә мүвәггәти зәрфләшән сөzlәр үчүн дә сәчијјәвидир. Чүнки дикәр нитг һиссәләри мүвәггәти зәрфләшдикдә анд олдуғлары нитг һиссәсинә хас олан бә'зи әләмәтләрини мөһудлашдырыр ки, бу јола да зәрф хүсусијјәти газана билир.

Мәсәлән; Баһарда күчлү јағышлар јагыр. Мүгәнни «Ана» маһнысыны ә'ла охуду. Онлар хејли көзләдиләр вә с. чүмләләрдә зәрф кими ишләнмиш сөzlәр мәнсуб олдуғлары нитг һиссәсинә махус бә'зи әләмәтләрини мөһудлашдырмыш, беләликлә, мүвәггәти зәрфләшмишләр. Ејни заманда һәмнин сөzlәр әшја, кәфијјәт вә мингдар аналајышлары дејил, һәрәкәтин ичрасынын әләмәтини мејдана чыхармаға хидмәт етмишидр. Белә ки, морфоложи чәһәтдән имканларыны мөһудлашдырараг, фе'лләрлә әләгәјә кирмишидр.

Мүвәггәти зәрфләшмә һадисәси сөз көкләринин, мәсәлән; ахшам, сәһәр вә с. кими исимләрин; јахшы, пис вә с. кими сифәтләрин; аз, чох вә с. кими сајлары; елә, белә вә с. кими әвәзликләрин; әввәл, сонра вә с. кими гошмаларын; үрәк долусу (данышмаг) вә с. кими сабит сөз бирләшмәләринин мүвәггәти зәрфләшмәси јолу илә әмәлә кәлир.

Дәрсликдә гошмаларын изаһы да мубаһисә доғуруп. Белә ки, индијә кими гошмаларын јијәлик һалы идарә едиб-әтмәмәси һәлл олунмамышдыр.

Дәрслијин 71-чи сәһифәсиндә Атам мәним үчүн китаб алды чүмләсиндәки үчүн сөзүнүн јијәлик һалда ишләнән мән сөзү илә әләгәјә кирәрәк мәгсәд мәнасы билдирди, и изаһ олунур. Доғруданмы бурада гошма јијәлик һалыны идарә едир? Дилчилликдә артыг сүбүт олунмушдур ки, исмин јијәлик һалы мүәјјәнлик билдирән исми бирләшмәләрин јаранмасында формал кәстәрчи олуб, мәнтиги нәтичә мәнасы әмәлә кәтирир. Бу да мәлумдур ки, јијәлик һал мәнсубијәт категоријасынын јаранмасы үчүн башлыча васитәдир вә бу һалда ишләнән һәр һансы бир сөз өзүндән сонра мүтләғ мәнсубијәт шәкилчили бир сөз тәләб едир; мәсәлән; шәһәрин ишығлары, кәндин чаванлары, ағачын мејвәси, гардашын кичији, колхозчуларын үчү, мәним өзүм, бизим өзүмүз вә с. јарадән мүәјјәнлик вә гејри-мүәјјәнлик (кәнд чаванлары, сән өзүн вә с.) билдирән исми бирләшмәләрин биринчи компонентләри бир гәјда оларағ исмин јијәлик һалында ишләнән сөздән, икинчи компонент исә мәнсубијәт шәкилчили сөздән ибарәт олур. Бу чүр бирләшмәләр исмин һалларына кәрә дәјишә билир; мәсәлән; мәним өзүм, мәним өзүмүн, мәним өзүмә, мәним өзүмү, мәшим өзүмдә, мәним өзүмдән. Елә бу сәбәбә кәрә дә һәмин бирләшмәләр адлығ һалы идарә едән гошмаларла әләгәјә кирирләр. Мәсәлән, шәһәрин ишығлары кими, кәндин чаванлары тәк, колхозчуларын үчү илә, бизим өзүмүзлә вә с. Мисаллардан ајдын олур ки, белә бирләшмәләрлә һәмин гошмалар там шәкилдә әләгәјә кирмишләр. Әксинә, әкәр бирләшмәләрин икинчи бир тәрәфини атсағ, јијәлик һалда олан сөз, мәсәлән; шәһәрин, кәндин, ағачын, гардашын, колхозун, мәним, бизим вә с. гәтијән һәмин гошмаларла әләгәјә кирә билмәз. Јәни бурада ишләнән кими, тәк, илә, гошмалары јијәлик һалда олан сөзү идарә едә билмир. Буна кәрә дә дәрслијин 71-чи сәһифәсиндән кәтүрдүјүмүз чүмләдәки бирләшмә мәним үчүн дејил, мәним өзүм үчүн формасында ишләнмәли иди. Көрүндүјү кими, орадакы долашығлығ вә гејри-дәгиглијә дә сәбәб бу олмушдур.

Демәк ләзимдыр ки, бәзән дилимизин үслуби имканлары сәјәсиндә сөзләрин, сөз бирләшмәләринин вә чүмләләрин өзүнүн дә һәр һансы бир шәкилдә дилин ганунларына заһирән табә олмамасы һалларына раст кәлмәк олур. Бир чох һалларда үслуб хатиринә мүәјјән грамматик гәјдаларда заһири дәјишлик едилир. Белә дәјишликкләр исә һеч заман грамматик ганунун гејри-сабит-лијини сүбүт етмир.

Дәрсликдә бағлајычыларын да (сәһ. 78—83) изаһы дәгигләш-дирилмәлидир. Һәмин кәмәкчи нигт һиссәсинин һүдудлары чох кә-нишләндирилмишдир. Буну китабда мүрәккәб бағлајычы ады ал-тында верилмиш бунун үчүн дә, онун үчүн дә, она кәрә, буна кәрә дә вә с. мисаллардан ајдын кәрмәк олур. Әслиндә бу мисаллар-дын һеч бири мүрәккәб бағлајычы дејил. Белә ки, биринчи вә икинчи мисалда исми бирләшмә вә бағлајычы, үчүнчүдә әвәзлик вә гошма, сонунчуда исә јенә әвәзлик, гошма вә бағлајычы иш-

тирак едир. Бәс дилимиздә мүрәккәб бағлајычы јохдурму? Әлбәт-тә, вар. Буну вә ја, вә јахуд да, һәм дә, һәм дә ки, ја да ки, вә и. а. мисаллар сүбүт едир.

Дәрсликдәки бәзи тапшырығлар, мәсәлән; 6, 7, 8, 13, 152, 153, 201, 287 вә с. јениси илә әвәз олунмалы, даһа мүасир мәз-мунлу мәтнләр әсасында гурулмалыдыр.

Арзу едәрдики ки, үмумијјәтлә, орта мәктәбин Азәрбајчан дили дәрсликләринин тәкмилләшмәсиндә вә сабитләшмәсиндә дил-әдәбијат мүәллимләримиз, дилчи алимләримиз өз фәјдалы мәсәл-һәтләри илә јахындан иштирак етсинләр. Ејни заманда дәрслијин тәкмилләшдирилмәси елә јолдашларә етибар олунсун ки, онлар өз методик усталығы, елми сабалы илә стабил дәрслик јаратмағда һаһымызын рәғбәтини газана билсинләр.

Гүдрәт ТАЛЫБОВ,
филолокија елмләри һәмизәди.

ӘДӘБИЈАТДАН ПРОГРАМ ЛАЈИҺӘСИ ҺАГГЫНДА ГЕЈДЛӘР

1979-чу илдә «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тәдриси» мәчмүә-синин икинчи нөмрәсиндә дил вә әдәбијат фәнләринә даир програм лајиһәси чап олунмушдур. Шүбһәsiz, сәғдирәләјиг тәшәб-бүсдүр. Она кәрә ки, узун илләрдән бәри дәрсликләрә сальшыш бәзи әдәби материалларын гәлизлији, шакирдләрин јаш хүсуси-јәтләринә үјгүн олмамасы буну тәләб едир. Мисал оларағ М. Ф. Ахундовун «Кәмалүддәвлә мәнтублары» трактыви кәстәрмәк олар.

Әлбәттә, јени програм лајиһәсинин һаһырланмасына тәшәббүс кәстәрән Азәрбајчан ССР Мәрифәт Назирлији вә Азәрбајчан Елми Тәдғигат Педагожи Елмләр Институту һәлә олун (лајиһәнин) һөгсан-лардан хали олмадығыны һәғәрә алмағда вә фикримизчә, лајиһә-нин тезликлә һәғара кәнирилмәсинә тәләб әмәлидирләр.

Биз бу кичик мәғаләдә лајиһәни јалпыз бәзи һөгсанларыны гејд етмәклә киңәләтләнәчәјик. Јени лајиһәјә елә материаллар дахил едилмишдир ки, онларын тәдриси вә мәнимсәнилмәси кәлә-чәкдә чидди чәтишлик тәрәдә биләр. Мәсәлән, Фүзулинин «Шына-јәтнамә» әсәри илк ана дили нәсримизин һүмунәси кими лајиһәјә әләвә едилмишдир; сәнифдәнхарич олу үчүн төвсијә олунмушдур. Лакин нәзәрә алыһамайыб ки, бу әсәр әрәб вә фарс сөзләри вә тәркибләри илә һәддиндән артығ үкүмдүр. Елә буна кәрә ону һәтта али мәктәбин филолог тәләбәләри дә баша дүшмәкдә чәти-лик чәкирләр. Бәс VII сифин шакирдләри нечә баша дүшә биләр? Әкәр мәтни асанлашдырма үсулундан истифадә олунса, онда да XVI әср ана дили нәсримиздән данышмаға дәјмәз.

Програма елә мөвзулар салынмалыдыр ки, инандырычы олсун, елми дәлилләр үзәриндә зәмин тапа билсин. Бу бахымдан да ләјһәдә мөјҗән нөгсанлар нәзәрә чарпыр. Мәсәлә, II. Нәсиминин «Агрымаз» гәзәли јенә дә әввәлләрдә олдуғу кими, јени ләјһәјә әләвә едилмишдир. Бу ше'р һаггында олан әфсанәни хатырладында инам нәнинки азалыр, һәтта јох дәрәчәсинә ешир. Дәһшәтли шәкилдә дәриснә сојулан, гапы су кими ахан шаирин әруз вәзинин рәмәл бәһриндә бүтүн тәф'иләләри, мә'на чаларлығы, гафијәләри јерли-јериндә ишләдилмиш бу ше'ри өзүнчү јазмасы инандырычы дејил. Һаглы оларағ бир сыра тәдгигатчылар буну Нәсимјә аид етмириләр. Она көрә дә шаирин әсәрләри чапа һазырланаркән бу ше'рә шүбһә илә јанашылмыш о (ше'р), «әләвәләр» сырасына дахил едилмишдир. Мәһз буну нәзәрә аларағ ләјһәдә һәмин әсәри Нәсиминин башга бир ше'ри илә әвәз етмәк даһа мәгсәдәујғундур.

VIII синфин програмында IVII—XVIII әсрләр Азәрбајҗан әдәбијаты мөвзусунун әјрәнилмәсинә ики саат вахт ајрылмыш вә чоғ гыса изаһат верилмишдир. Тәәсүф ки, бурада јалпыз Мәсининин вә Саиб Тәбризинин ады чәкилмишдир. Бунлардан бири «Лејли вә Мәчнун» үзрә, икинчиси исә гәзәл јолуну давам етдирмәк бахымыдан Фүзули давамчылары кими кәстәрилмишдир. Бәр икиси дә XVII әсрин нүмајәндәсидир. Фүзули әдәби мәктәбиндән сөһбәт кедәндә, бизчә, бу мәктәбин нүмајәндәләриндән, һеч олмазса, бир нәчәсинин ады чәкилмәлидир. Бунларә мисал оларағ Гөвси Тәбризини (XVII), Нишат Ширванини (XVIII), Аға Мәсини Ширванини (XVIII), Мәһчур Ширванини (XVIII) вә башгаларыны кәстәрмәк олар.

Елә һәмин бөлмәдә шифаһи халғ әдәбијатындан да сөһбәт кедир вә «Короғлу», «Әсли вә Кәрәм» дастанларынын бу әсрләрдә јарандығы хатырладылыр. Сонрақы абзасда исә «Короғлу» дастаны һаггындақы гејд дәгигләшдириләрәк онун XVI әсрин сонлары вә XVII әсрин әввәлләриндә јарандығы гејд едилир. Лакин «Әсли вә Кәрәм» дастаны XVII—XVIII әсрин мәһсулу кими галыр. Һалбуки бу дастан «Ашығ Гәриб» дастаны илә јанашы, XVI әсрин әввәлләриндә јаранмышдыр. Бу, чоғдан елми шәкилдә сүбүт едилмишдир (монографија вә мөгаләләр јазылмышдыр).

Јенә дә һәмин абзасда верилмиш ики чүмләјә диггәт едәк: «Халғ ше'риндә ичтимай вә реалист мотивләрин күчләнмәси. Хәстә Гасым, Туфарғанлы Аббас, Сары Ашығ, М. В. Видади».

Чоғ гәрибәдир, М. Видади нә вахтдан бәри ашығларын сијаһысына кечмишдир? Бу да бир јана дурсун, һәмин чүмләдә кәстәрилән ашығларын сыраланмасына диггәт едәк: Хәстә Гасым (XVIII), Туфарғанлы Аббас (XVI әсрин сону, XVII әсрин әввәлләри), Сары Ашығ (XVII). Шәхсијәтләрин дөврләр бахымындан бу ардычыллығда гејд олунмасы, фикримизчә, програм үчүн чидди нөгсандыр. Белә нөгсанлар ләјһәдә аз дејил. Бунлары мүтләғ тәһни етмәк лазимдыр.

Шаирләрин јарадычылығы илә әләгәдар синифдәнхарич оху материалларынын сечилмәсиндә ваһид бир принсипә истинад едилмәмишдир. Ләјһәдә бә'зән мөвзулар кәстәрилир, бә'зән исә бунла-

ры мөјҗәнләшдирмәк мөәллимин ихтијарына бурақылыр, һәтта бә'зән дә шакирдләрин өз арзуларына һәвалә едилир. Бизчә, бир јол олмалыдыр; синифдәнхарич оху үчүн бүтүн мөвзулары ләјһәдә кәстәрмәк даһа мәгсәдәујғундур. Бәр шејдән әввәл она көрә ки, бүтүн мөәллимләрин дүнјакөрүшү, мүталиә даирәси, педагожи усталығы ејни сәвијәдә дејил. Бу һәм дә ишин аһәнқдар тәшкили үчүн ваҗиб шәртдир.

Бә'зи әсәрләрин ады орижиналда бир чүр, ләјһәдә исә башга шәкилдә јазылмышдыр. Мәсәлә, Гасым бәј Закирин әсәрләринин 1964-чү ил нәшриндә (бу нәшр сон вә елми чәһәтдән мүкәммәл һесаб олунур) «Сәдагәтли достлар һаггында» ады алтында кедән тәмсили VII синфин програм ләјһәсиндә «Тысбаға, тарға, кәсәјән, аһу» ады илә верилмишдир. Јахуд, С. Ә. Ширванинин әсәрләринин икинчи чилдиндә (бу нәшр дә мүкәммәл вә ән гијмәтли нәшр һесаб олунур) «Һәсән бәј Мәликова» ады илә верилмиш әсәр ләјһәдә «Гафғаз мүсәлманларына хитаб» ады илә кәстәрилмишдир.

Јери кәлмишкән хатырладағ ки, VII синфин програмында Фүзулинин «Сөһбәтүл әсмар» әсәринин адыны да әввәл орижиналда олдуғу кими, сонра исә мө'тәризәдә тәрчүмәсини («Мәјвәләрин сөһбәти») вермәк даһа јахшы олар.

Ләјһә илә таныш оларкән гаршыја бу кими суаллар да чыхыр: XIX әсрдә орижинал вә зәнинн јарадычылығы малик олан С. Ә. Ширванинин М. Фүзулинин «Көнүл та вар әлиндә...» мисрасы илә башлајан әсәринә ејни адда јаздығы нәзирәни програм ләјһәсинә әләвә етмәк нә дәрәчәдә доғрудур? Ана дили ше'римизин илк бүнөврәсини гојан Һәсәноғлунун; әдәбијатымыза халғ дилинин кәтирән, буну дөвләт дили сәвијәсинә галдыран, әдәбијатымызын вә дилимизин фәдаис кими танынан Ш. И. Хәтанјә програмда хүсуси јер вермәк нә дәрәчәдә инсафа ујарды?

Програм ләјһәсинин бу кими нөгсанларыны нәзәрә аларағ, фикримизчә, ону даһа камил сәвијәјә јүксәлтмәк лазимдыр.

Т. ХАЛИСБӘЈЛИ, М. МҮСӘДДИГ,
филолокија елмләри намизәдләри.

ФҮЗУЛИНИН «СӨЗ» РӘДИФЛИ ГӘЗӘЛИ НӘ ҮЧҮН ПРОГРАМДАН ЧЫХАРЫЛЫР?

Ә ДӘБИЈАТДАН јени програм ләјһәсинин нәзәрдән кәчирәркән орада бир сыра јениликләрин вә уғурлу дәји-шикликләрин олдуғуну һисс етдик. Лакин VIII синфин әдәбијат програмы ләјһәсиндә Фүзули јарадычылығынын

өжрөнүлмөсү үчүн нээрдө тутулмуш вахтын азлыгы вә «Сөз» рәдифли гәзәлин програмдан чыхарылмасы бизи гане ет-мәди. Әввәлә ону дејәк ки, индики програмда Фүзули јара-дычылыгы илә әлагәдар олан бүтүн материаллар («Сөз» гәзәли истисна олмагла) ләјһәдә сахланылмыш, шаирин јарадычылыгынын тәдрисинә ајрылан вахт исә 12 саата ен-дирилмишдир. Һәмнин мөвзуларын һәтта 21 саата өјрәдилмә-си дә мүәллимдән кәркин иш, хејли зәһмәт тәләб едирди. Инди исә 12 саатлыг аз бир вахт ләјһәдә көстәрилән мөв-зуларын кејфијјәтли тәдрисини гејри-мүмкүн едир. Тәкчә буну демәк кифәјәтдир ки, һазыркы програмда јалныз «Леј-ли вә Мәчнун» поемасынын тәдриси үчүн 12 саат вахт ај-рылмышдыр.

Шаирин һәјат вә јарадычылыгына, «Мәни чандан усан-дырды» гәзәлинә вә «Падшаһи-мүлк...» гәзәлине ән азы 5 саат вахт ајрыларса, «Лејли вә Мәчнун» ул тәдрисинә чәми 7 саат вахт галыр. Бу исә она кәттир чыхарачыгдыр ки, әдәбијјат мүәллимләри «Лејли вә Мәчнун» поемасынын тәд-рисиндәки чәтинлијини даһа җабарыг һисс еләчкәр.

Икинчи ирадымыз «Сөз» гәзәлинин програм ләјһәсиндән чыхарылмасына аиддир. Фүзулинин бу гәзәли сөзүн бә-дии гүдрәтини бөјүк сәмәткарлыгла тәрәннәм едән ән надир иңчиләрдән биридир. Бурада сөз һаггында гуру өјүд-нәси-һәт јох дәрәчәсиндәдир. Гәзәли диггәтиә охудугда сөз бәдии чанлы образ кими көзләримиз гаршысында чанланыр. Бура-дакы тәкраролунмаз фикирләр узун мүддәт шакирдләрин һафизәсиндә һәкк олунуб галыр, онларын давраныш вә әхлаг тәрбијәсинә дә мүәјјән дәрәчә хидмәт едә билир. «Сөз» гә-зәли кениш тәрбијәви сөһбәтләр апармаг үчүн мүәллимә им-кан верир. Бу гәзәлин програмдан чыхарылмасы һәмни им-канлары мүәллимин әлиндән алмаг демәкдир.

Әкәр бу гәзәлин гәлиз әрәб-фарс тәркибләри илә ағыр-лашдыгына вә чәтин аңлашылдыгына көрә програмдан чы-харылмасы нээрдә тутулмушдурса, бу фикир өзүнү доғрула-да билмәз. Она көрә ки, «Сөз» гәзәлиндә мүрәккәб тәркиб-ләр вә чәтин ифадәләр Фүзулинин башга гәзәлләриндә олду-гундан һеч дә чох ишләnmәмишдир. Бүкүнкү әдәби дилнимизә даһа јахын сајылан вә нисбәтән садә дилдә јазылмыш «Мәни чандан усандырды» мәтләли гәзәлин дә мәтни үзәриндә иш дүзкүн гурулмазса, шакирдләр үчүн о гәдәр дә «асан аңла-шылан» дејилдир. Демәли, мәсәлә тәркиб вә ифадәләрин

чохлугунда дејил. Һәр шеј әсәрин мәтни үзәриндә ишин сә-мәрәли апарылмасындан асылыдыр.

«Сөз» гәзәли «Лејли вә Мәчнун» поемасынын тәдриси заманы бир сыра чәтин ифадә вә тәркибләрин дүзкүн вә тез гавранылмасы үчүн бир нөв ачар ролуну ојнајыр. Мәһз VIII синифдә, нечә дејәрләр, мәһз «вәтәндашын доғулдуғу» бир мәрһәләдә тәрбијәви сөһбәтләр үчүн көзәл имканлар јара-дан бир мөвзунун програм ләјһәсиндән чыхарылмасыны истәмәздик.

Саатларын мигдарына көрә әкәр Фүзули јарадычылы-гындан һөкмән нә исә чыхарылмалыдырса, онда бизим фик-римизчә, «Мәни чандан усандырды» гәзәлини чыхармаг даһа мөгсәдәујгундур. Фүзулинин бүтүн башга әсәрләриндә олду-ғу кими, бу гәзәлин дә үслуб вә дил көзәлликләринә, әл-бәттә, шүбһә ола билмәз. Мәзмун етибарилә исә бу гәзәл шаирин мәнәббәт лирикасынын ән јахшы нүмунәләриндән-дир. Лакин «Лејли вә Мәчнун» кими мөһтәшәм бир мәнәб-бәт дастаныны өјрәнмәклә шакирдләр Фүзулинин мәнәббәт лирикасы илә кифәјәт гәдәр тамыш олурлар. «Мәни чандан усандырды» гәзәлиндә исә мүәллим чалышыр ки, «Һичран дағу» вә мәнәббәт аһларыны лирик гәһрәманын ады илә бағласын вә шакирдләр лирик гәһрәмәнлә мүәллифи ејни-ләшдирмәсинләр. Бу исә шакирдләр үчүн, һәтта кизләтмәдән демәк олар ки, бәзи мүәллимләр үчүн чәтинлик төрәдир.

VIII синфин әдәбијјат дәрслијиндә «Мәни чандан усан-дырды» гәзәлинин тәһлилинә анд верилмиш мәтндән бир не-чә чүмләнни мисал кәтирәк:

«Гәзәлин мәзмунундан көрүндүјү кими, шаир бу әсәрдә феодал дүңјасынын гаранлыглары ичәрисиндә одлу бир мән-һәббәтлә севән, лакин мәнәви азадлыгдан мәнрум олан бир инсанын фаһиәсини, онун ағыр мүнәсибәтләрини, үмид вә арзуларыны, өз ешти уғрунда көстәрдији мәтанәти әкс ет-дирмишдир» (сәһ. 93).

Бу изаһат «Лејли вә Мәчнун» әсәринин гәһрәмәнлары-нын изтираб вә эзабларыны нечә дә көзәл әкс етдирәрди! «Мәни чандан усандырды» гәзәлине исә ујғун дејилдир. Чүн-ки бурада дөврән, зәманәдән шикајәт, феодал дүңјасынын ағыр гануимларына бир ишарә дә јохдур, Ашиг бурада ганлы көз јашлары вә чәкдији изтираблар үчүн тәк бирчә нәфәри күнаһландырыр—өз бивәфа мәншүгәсини. Шакирдләр әдә-бијјат китабындан јухарыда мисал кәтирдијимиз парчада

дежилэнлэри «Мэни чандан усандырды» гээлиндэ ахтарырлар, лакин буна бэнээр бир шей тапа билмирлэр.

Бу хеч дэ о демэк дежилдир ки, биз VIII синиф шакирдлэринэ тэмиз вэ пак мэхэббат хаггында сөһбэт ачмагын элэһинжэик. Шакирдлэрин жүксэк, үлви мэхэббат хаггында тэсэвүрлэри олмалдыр. «Лејли вэ Мэчнун»ун тэдрисиндэ буна кифајет гэдэр јер верилдир. Сорушула билэр: «Лејли вэ Мэчнун» поемасынын тэдриси бу бахымдан мүэллимн «чэтин вэзијјэтдэ» гојмур ки? Хејр гојмур. «Лејли вэ Мэчнун»дан синифдэ өјрэнилмэк үчүн нэзэрдэ тутулмуш парчалар жүксэк эхлагн мээмун дашыјан, дэрин тэрбијэви тэсирэ малик олан сэнэткарлыг нүмунэлэридир.

Јухарыда дежилэнлэрдэн белэ бир нэтичэјэ кэлирик ки, «Мэни чандан усандырды» гээли програмдан чыхарылыб, мүнтэхэбатда элава оху кими сахланылса јахшы олар. Лакин «Сөз» гээли програмда өз јерини тутмалдыр.

Мэммэдмирзэ РЗАЈЕВ,

Исмајиллы рајону, 1 нөмрөли мектебин мүэллимн.

РЕДАКСИЈАДАН: мүэллим М. Рзајевин мөгалэсиндэ прэли сүрүлмүш тэклифлэр мараглы вэ фајдалдыр. Бунула јанашы, һэмин тэклифлэр фикир мүбадилэси, мүбаһисэ апармаг үчүн дэ асас верир. Буну нэзэрэ ала-раг ашагыда мөгалэ мүэллифинэ бир чавабы дэрч етмэји мөсэдэујгун һесаб етдик.

Һөрмөтли Мэммэдмирзэ мүэллим!

Сиз шаирин «Сөз», рэдибли гээлинин эһамијјэтинн чох дүзкүн вэ үрөјанарлыгы илэ изаһ едирсиниз. Шаир, сөзүн һэгнэгэ-тэн, е'чазкар күчүнү охучуја поэтик диллэ баша салыр, тэлгин едир. Гээли охујан һэр кэс сөзүн гүдрэтинэ, тэ'сир күчүнэ һејран галмаја билмир. Бу чэһэтин орта мектебдэ охујан шакирдлэрэ чатдырылмасы да вачибдир. Бу зэрүрэт програм лајиһэси үзэриндэ ишлэјэнлэрэ дэ ајдынлыгы илэ мө'лумдур. Орталыга суал чыхыр: белэ бөјүк тэрбијэви эһамијјэтэ малик олан материалын тэдриси нэјэ көрө нэзэрдэ тутулмур? Бунун сэбэбинн ашагыдакыларда изаһ етмэк олар.

Сов.ИКИ МК вэ ССРИ Назирлэр Советинин «Үмүмтөһсил мектеблэри шакирдлэринин тэлиминн, тэрбијэсинн вэ эмэјэ һазырланмасыны даһа да тэкмиллэширмэк хаггында» 1977-чи ил гэрарында костэрилдији кими, програм вэ дэрсликлэр тэлим материаллары илэ јүклүдур. Тэлимин кејфијјэтинин јахшылашдырылмасы програм вэ дэрсликлэри јүнкүллэширмэк истигамэтинн дэ тэкмиллэширилмэсинн тэлэб едир.

Тэкмиллэширилмиш програм лајиһэсиндэ јүнкүллэшмэнин мүхтэлиф јолларла апарылмасы нэзэрдэ тутулур. Онлардан бири

дэ тэлим материалларында нэзэрэ чарпан тэкрарларын арадан галдырылмасыдыр.

Мэхэммад Фүзулинин елэ VIII синифдэ «Мэни чандан усандырды...», «Сөз» гээллэри, «Лејли вэ Мэчнун» поемасы вэ «Падшаһи-мүлк...» гитэси өјрэдилдир. Диггэт едилсэ, «Сөз» рэдибли гээлдэ «Падшаһи-мүлк...» адлы гитэнин объекти мүэјјэн дэрэчэдэ ејнилэшир. Белэ ки, гитэнин бир һиссэси сөзүн гүдрэтиндэн бэһс едир. Шаир сөзүн тэдр-гијјэтинн, тэ'сир күчүнү елэ һэмин гитэдэ чох ајдын ифаде едир. Фикир ајдынлыгы үчүн ашагыдакы бејтлэрэ нэзэр салаг:

Һэр сөзүм бир пәһләвандыр ким, булуб тәјди-һэгг,
Эзм гылдыгда тутар тәдричилә бәһрү-бәри.
Ганда ким эзм етсә мәрсүмү мөвачиб истәдиз,
Гансы мүлкн тутса, дәјмәз кимсәјә шури-шәри...
Пәјимал етмәз ону асиби-дөври рузи-шәри,
Ејләмәз тә'сир она дөврини-чәрхи-чәнбәри...

Доғрудур, «Сөз» гээлиндэ нэзэрдэ тутдуғу объект хаггында дедиклэринн бурада тэкрар етмир, һэр шейдэ она башга-башга чэһэтдэн јанашыр. Лакин нечэ ојсә объект сөздур. Шаирин сөзэ олан мүнасибэтинн бир јердә демэк мүмкүндур. Белэ олдуғда ики әсэрдэн биринин тэлим материалын сырасындан чыхарылмасы лазым кэлир. «Падшаһи-мүлк...» гитэнин чыхармаг олмаз, она көрө ки, бу әсэр дэрин ичтиман мөзүн дашыјыр вэ шаирин ичтиман-сијјаси фикиринн ифаде едир, һэм дэ Фүзулинин башга бир гээли («Мэни чандан усандырды...») ө'рэдилдир. Лакин «Падшаһи мүлк...» 'сканэ гитэдир ки, програма дүшүб. Бу чэһэтдэн дэ ичтэни чыхармаг олмаз.

Мүэллимлэриниз «Сөз» рэдибли гээли элава олараг шакирдлэрэ чатдыра билэрлэр.

Фүзули јарадычылыгынын чэтинлијинн нэзэрэ алараг програм лајиһэсиндэ онун өјрэдилмэсинэ вахтын артырылмасынн тэклиф едирсиниз.

Әлбэттэ, Фүзули елэ бөјүк сэнэткардыр ки, програмда онун өјрэдилмэсинэ 30 саат вахт верилсэ дэ, демэјэ сөз, көрмэјэ иш ташылыр. Лакин белэ бир имкан јохдур. Нэзэрдэ тутулур ки, тэчрү-бөли мүэллим даһа сэмэрэли тэлим методундан истифаде етмәклэ 11 (он бир) саат әрзиндэ дэ Фүзулинин јарадычылыг хүсусијјэтлэринн өјрэдэ билэр.

Ш. МИКАЈЫЛОВ,

педагожи елмлэр доктору.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

СУАЛ. Шакирдләримдән бири өз ишасында (X сифдә) ики сәһвә јол вермишди: бир јердә о әвәзлији илә ифадә олунан мүбтәдадан сонра бу әвәзлији кәлдији һалда, онларын арасында веркүл гојмуш, башга бир јердә исе «Коммунист Партијасы» бирләшмәсиндә икинчи сөзү кичик һәрфлә јазмышды. Белә иншаја савадына көрә «5» гијмәт дүшүрмү?

М. Абдуллајев—Б а к ы

ЧАВАБ. З. Будагова вә Р. Рустәмовун 1965-чи илдә чап етдирдикләри «Азәрбајчан дилиндә дурғу ишарәләри» адлы китабда хүсуси бир маддә кими гејд олунмушдур ки, о әвәзлији илә ифадә олунан мүбтәдадан сонра бу ишарә әвәзлији кәлдикдә онларын арасында веркүл гојулмалыдыр. Бу гәјда орта мәктәб дәрсликләриндә өз әркини тапмаса да, методик әдәбијатда ону шакирдләрә инстик јолла өјрәтмәјин әһәмијјәти дәрфәтәрлә гејд олунмушдур. Бунула јанашы, «Азәрбајчан дилиндән IV—X сифдә шакирдләринин биллик, бачарыг вә вәрдишләринин гијмәтләндирилмәси нормалары»нда (Шакы, 1978) көстәрилишидир ки, «мүбтәда вәзифәсиндә ишләән о, бу әвәзликләриндән сонра ејни әвәзликләр (о, бу) кәлдикдә онларын арасында веркүл ишләнмәси гәјдасында» бурахылан сәһвләр јазы ишинин гијмәтләндирилмәсиндә нәзәрә алынмыр (сәһ.13).

Һәр ики компонентинин баш һәрфи бөјүк јазылан Коммунист Партијасы бирләшмәсиндә (мүрәккәб адында) икинчи сөзү шакирдин кичик һәрфлә јазмасы, әлбәттә, сәһвдир, ләкин кобуд сәһв дејил. «Гијмәт нормалары»нын 14-чү сәһифәсиндә ачыг-ашкар көстәрилир ки, «мүрәккәб адларда бөјүк һәрфли ишләнмәси илә әлагәдар сәһвләр» кобуд сәһв

һесаб олунмамалыдыр. «Нормалар»ын тәләбинә көрә бир јүнкүл орфографик вә ја бир јүнкүл дурғу ишарәси сәһвинә көрә шакирдә имладан «5» гијмәт верилир.

Нәзәрә алынмалыдыр ки, јазы ишләринә шиширдилмиш гијмәтләр верилмәси мүәллимин гејри-објективлијинә нә дәрәчәдә дәләләт едирсә, әскилдилмиш гијмәт вермәси дә бир о гәдәр чидди нөгсан сајылыр.

Фүрсәтдән истифадә едәрәк бир даһа хатырлатмаг истәрдик ки, јазы ишләринин гијмәтләндирилмәсиндә сәһвләрин јалныз кәмијјәтини әсас тутан мүәллимләр чох заман «Нормалар»ын тәләбләрини кобуд сурәтдә позурлар. Һәмин тәләбләрә әсасән, јазынын гијмәтләндирилмәсиндә сәһвләрин миғдары илә јанашы, онларын нөвү вә характери дә нәзәрә алынмалыдыр. Мүәллим билмәлидир ки, мәсәләјә бу бахымдан јанашдыгда, мәсәлән, нәинки тамамилә сәһвсиз јазыја, һәтта ики-үч сәһви (бир јүнкүл сәһви, ики дә гијмәтләндирилмәдә һесаба алынмајан сәһви) олан јазыја «5», чәми үч сәһви (кобуд орфографик сәһви) олан јазыја исе «3» гијмәт дүшүр. Јазы ишләринин гијмәтләндирилмәсинә објектив јанашмағы тәмин едән бүтүн бу кими инчәликләри јалныз «Нормалар»дан өјрәнмәк мүмкүндүр.

СУАЛ. Мүәллим ишаны јохладыгдан сонра јазы ишинин сонунда сәһвләри нөвләринә көрә нечә көстәрмәлидир?

Б. Мәммәдов—Ч ә б р а ј ы л р а ј о н у

ЧАВАБ. «Гијмәт нормалары»нда сәһвләрин миғдары нөвләринә көрә тәхминән белә ишарә едилмишдир: 2—4—1, 3—4—2 вә с. Әвәлинчи рәгәм орфографик сәһвин, сонракы дурғу ишарәси сәһвинин, сонунчусу исе грамматик сәһвин (о чүмләдән грамматик—үслуби) миғдарыны билдирир. Әлбәттә, бәзи мүәллимләрин бу график үсулдан истифадә етмәсинә һеч бир ирад тутмаг олмаз. Ләкин мүшаһидәләр көстәрир ки, онларын бир чоху тәчрүбәдә өзүнү аз-чох доғрултмуш олан башга бир үсулдан да истифадә едирләр; белә ки, онлар сәһвләрин миғдарыны нөвләрә көрә ашағыдакы шәкилдә ишарә едирләр.

Орф. — 2

Д.и. — 3

Гр. — 1

Үс. — 3 (үслуб вә ја нитг сәһви)

Ф.с. — 1 (фактик сәһв)

Бизчә, бу график үсуллардан бирини сечмәжин вахты чолдан чатмышдыр. Һәр һалда бунларын һеч бирини универсаллашдырмаг, бирини дикәринә гаршы гојмаг доғру олмаз.

СУАЛ 1. Һазы дәфтәрләриндә (хүсусән жохлама һазыларда) күнүн тарихи һечә көстәрилмәлидир? 17 март 1980-чи ил, жоһса Он једди март 1980-чи ил?

СУАЛ 2. Күнүн тарихиндән, башлыглардан вә һазынын һөвүндән сонра һөгтә гојулмалыдырмы?

СУАЛ 3. «О һәјәчанлы көрүнүрдү» чүмләсиндә зәрфлик вармы?

И. Нәзәрә—М а с а л л ы р а ј о н у

ЧАВАБ 1. Мүшәһидәләр көстәрир ки, IV—X синифләрдә шакирдләрә күнүн тарихи мүхтәлиф формаларда һаздырылыр. Бәзи мүәллимләр ајын күнләрини рәгәмлә, бәзиләри иһә сөзлә һаздырмағы үстүн тутурлар. Бундан башга, ајын тарихи илә һанашы, или дә көстәриб-көстәрмәмәкдә мүхтәлиф мүлаһизәләр мејдана чыхыр. Әлбәттә, бу вариантлардан һеч бирини сәһв һесап етмәк олмаз. Лакин ушағы ваһид бир гајдада һазмаға өјрәтмәжин мүәјјән тәрбијәви әһәмијјәти олдуғу нәзәрә алынмалыдыр.

Әввәлән, гаршыја белә бир суал чыхыр: ибтидан тәһсин артыг архада бурахмыш олан шакирдә күнүн тарихиндә ки миғдар сајларыны сөзлә һаздырмаға еһтијач вармы?

Ибтидан синифләрдә һәмни рәгәмләрин сөзлә һаздырмасы мүәјјән мәгсәд күдүр: савад тәлими илә әлағәдар верилмиш вәрдишләри мөһкәмләндирмәк мәгсәлини. Сонракы синифләрдә иһә буна еһтијач галмыр, чүнки тәлим материалы тәдричән мүрәккәбләшир вә буна көрә дә тарихин сөзләрлә һазылышы дәрәдә артыг вахт итирилмәсинә сәбәб олур. Онсуз да бәзи мүәллимләр һазы дәрәсиндә вахт чатышмазлыгындан шикајәт едирләр.

Дикәр тәрәфдән, нәзәрә алынмалыдыр ки, мүәјјән синифдән башлајараг шакирдләрә күнүн тарихини һазмагда әмәли вәрдиш, әкәр тәбири чансә, стандартлашмыш һәјәти вәрдиш ашыланмалыдыр. Бу вәрдиш иһә, ајдын мәсәләдир ки, ајын күнләрини сөзләрлә көстәрмәкдән ибарәт олараг галла билмәз. Мәкәр биз бөјүкләр күнүн тарихиндә сајлары сөзләрләми һазырыг? Демәк, буну шакирдләрә кеч-тез рәгәмләрлә, мәсәлән, 17 март... шәклиндә һазмағы өјрәтмәк ва-

чибдир. Бу вәрдиш онлара IV синифдән башлајараг ашыланыр.

Бәс күнүн тарихиндә или дә көстәрмәјә еһтијач вармы? Мәсәләјә мәнтиги чәһәтдән һанашдыгда бу суала мүсбәт чаваб вермәк лазым кәлир. Она көрә ки, күн вә ај кими, ил дә тарихин тәркиб һиссәсини тәшкил едир: 17 март 1980-чи ил... Мәһз буна көрә тәкчә Азәрбајчан дили дәрсләриндә дејил, бүтүн фәиләрә анд дәрсләрдә күнүн тарихини шакирдләрә белә һазмағы өјрәтмәк даһа мәгсәдә ујғундур.

Нәзәрә алынмалыдыр ки, јухары синифләрдә шакирдләрә күнүн тарихини һәтта 17/III 80 шәклиндә һазмағы өјрәтмәк дә истисналыг тәшкил етмир.

Јери кәлмишкән буну да гејд етмәк лазымдыр ки, 80 рәгәми «һәштад» жоһ, «сәксән» охунмалыдыр. Лакин һәмни рәгәмин охунушу вә дејилишиндә һәләлик сабитлик жоһдур; данышыгда һәр икисиндән истифадә олунур. Буну нәзәрә алараг «1980-чи ил» бирләшмәсиндә сыра билдирән -чи шәкилчлиснин -чы шәклиндә һазылышы шакирд үчүн сәһв һесап едилмәмәлидир.

ЧАВАБ 2. Башлыглардан, еләчә дә күнүн тарихиндән сонра һөгтә гојулуб-гојулмамасы мәсәләси барәдә «Суаллара чаваб» серијасындан мәгаләләримиздә ики дәфә кениш бәһс едилмишдир. Одур ки, бурада јалныз нәтичәни тәкрат етмәклә кифәјәтләнәчәјик.

Әлһазмасында башлыглардан, о чүмләдән күнүн тарихи вә һазынын һөвүнү көстәрән сөзләрдән сонра, адәтән, һөгтә гојулур. Лакин бу, дурғу ишарәләри гајдалары системиндә хүсуси бир гајда сајылмыр. Елә буна көрә дә башлыглардан, еләчә дә күнүн тарихи вә һазынын һөвүнү билдирән сөзләрдән сонра шакирдин һөгтә гојуб-гојмамасыны онун һазысы үчүн гәтијјән сәһв һесап етмәк олмаз. Ону да гејд едәк ки, белә һалларда һөгтә гојулмасы даһа дүзкүн вә әсаслыдыр.

Нәһәјәт, нәзәрә алынмалыдыр ки, сөјләдијимиз методик мүлаһизә ССРИ-дәки дикәр әдәби дилләрин мәктәб тәлими илә әлағәдар ејни мүлаһизәјә тамамилә ујғун кәлир.

ЧАВАБ 3. «О һәјәчанлы көрүнүрдү» чүмләсиндә һәјәчанлы сөзү әслиндә сифәтдир; она көрә ки, -лы, -ли, -лу, -лү шәкилчиләри ејни заманда дүзәлтмә сифәтләрин формал әләмәтләриндән бири сајылыр. Лакин јухарыдакы нүмунәдә һәмни сөз зәрфин јериндә ишләнмишдир; мүвәггәти зәрф-

лешән сөздүр. Чүмлө үзвүнә көрә исә о, ерни чүмләнни тәр-
зи-һәрәкәт зәрфлијидир.

**СУАЛ. IX—X синифләрдә шакирд әдәбијјатдан шифаһи
сорғуда әкәр бир нечә дәфә «5» алмышса, инша јазыдан исә
әдәбијјат үзрә гижмәти «4»-дүрсә, рүблүкдә онун үмуми гиж-
мәти «5» ола биләрми?**

Һ. Гурбанов—Чулфарајону

ЧАВАБ. Һәләлик әдәбијјатдан шакирдләрини биллик вә
бачарығларынын гижмәтләндирилмәси нормалары ајрылығ-
да мүәјјәнләшдирилмәјиб. Буна көрә дә дил-әдәбијјат мүәл-
лимләри һәр ики фәни үзрә биллик вә бачарығларыни гижмәт-
ләндирилмәсиндә Азәрбајчан дилинә аид «Нормалар»дан
истиғадә едирләр. Һәмин «Нормалар»ын «Јекун гижмәтлә-
ринин мүәјјәнләшдирилмәси» адлы бөлмәсиндә јазылмыш-
дыр: «Шакирдләрини јекун гижмәтләрини механики јолла,
јәһни орта ријазин гижмәт чыхармағ јолу илә мүәјјәнләшди-
рмәк олмаз. Бу гижмәтләр мүәјјәнләшдирилкән мәнә һәмин
әрәфәдә шакирдин практик һазырлығына даир бүтүн кәстә-
ричиләр әсас тутулмалыдыр. Бүтүн дәрәс или мүддәтиндә
мәшғәләләрә шакирддә чидди мүнәсибәт јаратмағы тәмин
етмәк үчүн чарин мүвәфғәгиләтләринин нәтичәләри (шифа-
һи чавабларына верилән гижмәтләр, өјрәдичи вә јохлама јазы-
лары нә дәрәчәдә јеринә јетирмәси) јекун гижмәтләрини
верилмәсиндә хүсуси оларағ нәзәрә алынмалыдыр». Демәк,
тамамилә ајдындыр ки, әдәбијјатдан да шакирдин рүблүк
гижмәтинин мүәјјәнләшдирмәкдә тәкчә јохлама јазынын гиж-
мәти апарычы ола билмәз.

Јери кәлмишкән гејд етмәк лазымдыр ки, рүблүк гиж-
мәтләрини мүәјјәнләшдирилмәси һаггындакы тәлиматдан бә-
зи мәктәб рәһбәрләри дүзкүн нәтичә чыхармајарағ мүәл-
лимләрини гаршысында белә бир тәләб гојурлар: шакирдин
јекун гижмәти онун јохлама јазыдан алдығы гижмәт һәддини
ашмамалыдыр. Марағлыдыр, көрәсән онлар бу нәтичәни
чыхармағда республика маариф назирлијинин һансы сәнә-
динә истинад едирләр? Унутмағ олмаз ки, сөһбәт имтаһан-
ларла әлағәдар јекун гижмәтләрдән дејил, рүблүк гижмәтләр-
дән кедир.

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ.

Сизин китаб рәфиниз үчүн

«НИТГ МӘДӘНИЈЈӘТИ»

АЗӘРБАЈЧАН ССР ЕА-нын Нәсими адына Дилчилик Институ-
ту «Дил мэдәнијјәти» адлы бülлетенин үчүнчү бураһылышы-
ны күтләви тиражла охчулара чатдырмышдыр. Бülлетенин бу
нөмрәси һәм санбалына, һәм дә һәчминә көрә әввәлкиләрдән
мүғажисәдилмәз дәрәчәдә фәрғләнир. Елә буна көрә дә она ади
бülлетен кими дејил, көрүнүр, дил мэдәнијјәтинә дилчи китаблар
серијасы кими баһмағ лазымдыр.

Китаб Азәрбајчан ССР ЕА-нын президенти Һәсән Абдуллаје-
вин «Азәрбајчан дилчилијинин нөвбәти вәзифәләри» адлы мәғалә-
си илә башланыр. Сонракы материаллар мүнәсиб бөлмәләр үзрә
верилмишдир. Илк бөлмә «Дил мэдәнијјәти һаггында дүшүнчә-
ләр» адланыр. Бу бөлмәдә дил јазычысы Мирзә Ибраһимовун «Кә-
лин көзәл данышағ», академик Һәсән Әлијевин «Дил мэдәнијјәтин
барәсиндә бир нечә сөз», академик Мәммәдағ Ширәлијевин
«Сөз јарадычылығында дилимизин өз имманлыгдан кейиш исти-
ғадә едәк», профессор Зәрифә Нудатованын «Тышгәтчынын дили
вә үслубу», шаир Бәхтијар Ваһабзәдәнин «Дилдә тәбилик вә
көзәллик», академиканын мөхбир үзвү Худу Мәммәдовун «Дил вә
елми-техники јүксәлиш», филологија елмләр доктору Мүсәјиб
Мәммәдовун «Һәр сөзүн өз јери вар» адлы мәғаләләри дәрч
олунмушдур. Бу мәғаләләрин һамысында әсас идеја бундан ибарәт-
дир ки, мэдәни јүксәлишимизин индики мәрһәләсиндә дилимизин
көзәллијини, вүсәтини, сафлығыны горумағ, онун даһа да инки-
шафы гајғысына галмағ бүтүн халғын мүғәддәс борчудур. Мәғалә-
ләрин һәр бириндә бу гајғынын конкрет јоллары нөстәрилер, ағыллы
вә чох марағлы тәклифләр ирәли сүрүлүр.

Китабын сонракы бөлмәләри белә адланыр: «Тәрчүмә дили»,
«Орфосеја вә орфографија», «Грамматика вә үслубијјат мәсәлә-
ләри», «Терминләр». Бу адлар алтында кедән бөлмәләрдә көркәмли
алимләрден профессор Ә. Абдуллајевин, профессор А. Ахундовун,
филологија елмләр докторлары Ш. Сәдијевин, Б. Нәбијевин вә
башгаларынын, үмумијјәтлә, ијирмидән артығ мүәллифин мүхтә-
лиф мөвзуларда мәғаләси дәрч олунмушдур.

Китабдакы бүтүн мәғаләләр марағла охунур, охучуну дүшүн-
дүрүр, ону нитг мэдәнијјәти илә әлағәдар јени-јени фикирләр.

мүлаһизэләрлә гидаландырыр, өз догма дилинә мөһәббәтнини артырыр.

Китаб кениш охучу күтләси үчүн нәзәрдә тутулмушдур. Лакин о, дил-әдәбијат мөәллимләри үчүн өзүнүтәһсил материалы кими даһа гижмәтлидир.

«АЗЭРБАЈЧАН ДИЛИНИН СЕМАСИОЛОКИЈАСЫ»

Али мөктәбләр үчүн дәрс вәсанти кими чап олуңмуш бу китабын мөәллифләри профессор Зенфира Вердијева, профессор Муса Адилев вә доцент Фирәнкиз Агајевадыр.

Семасиолокија дилчилијин хусуси бир шө'бәси олмага дил ваһидләринин мөзунуну, дахили мө'насыны өјрәнир. Индијәдәк Азәрбајчан дилинин семасиолокијасына даир аз-чох тәдигат апарылмышса да, ириһәчмли монографик әсәр јазылмамышдыр. Бу баһымдан «Маариф» нәшријатынын чап етдији «Азәрбајчан дилинин семасиолокијасы» китабы тәдирәләјигдир.

Әсәр, һәр шөјдән әввәл, мөасир дилчилијин ән јени һанлијәтләри әсасында јазылмышдыр. Бу баһымдан о, мөәјјән мө'нада енциклопедик характер дашыјыр. Әсәрдә дилимизин тарихи вә структур семасиолокијасы үчүн сөчијјәви олан аңлајышлар әтрафлы вә марағлы шәкилдә ишығландырылмышдыр.

Вәсантин биринчи фәслиндә сөзүн тәрифи, онун һүдуду, вариантлары, функци'алары вә мө'на аңлајышы һағғында мө'лумат верилир. Икинчи фәсәлдә семасиолокија илә лексиколокијанын таршылығлы әлагәсиндән, жаргон, табу, евфемизм, јарымчығ тәкратлар вә с. кими мө'на дәјишмәләриндән бәһс олуңур. Үчүнчү фәсил тарихи семасиолокија һағғында мө'луматла башланыр. Бурада сөзүн чохмә'налылығы вә мө'на дәјишмәләринин мөхтәлиф нөвләри конкрет фактлар әсасында изаһ олуңур. Бурада метафора, метономија вә синекдохаја аид мө'луматлар диггәти хусуси оларағ чәлб едир. Әсарин сон фәсли тәсвири семасиолокија мәсәләләрини әһатә едир.

Әсәр, демәк олар ки, башдан-баша зәнкин дил фактлары үзәриндә гурулмушдур. Өзү дә елә фактлар ки, онлар охучуну дүшүндүрүр, ону дил һадисәләринин гәрибә сирләри илә таныш едир. Бүтүн бунлара көрә әсәр Азәрбајчан дили мөәллимләри үчүн дә марағлы вә һәм дә чох фәјдалыдыр. Онлар тә'лим просесиндә гаршылашдығлары бир чох чәтинликләрлә әлагәдар суаллара бу әсәрдә ајдын чаваб тапа биләрләр.

АЗЭРБАЈЧАН ДИЛИ КУШӘСИ

Билренизми?

Колумб Американы кәшф едәркән, сәһв оларағ ону Гиндистан һесаб етмишди. О вахтдан оранын әсил јерли әһалиси Гиндилләр (русча: индеец) аңландырылмышдыр. Гиндистанын јерли әһалиси исе Гиндуслар (русча: индиец) һесаб олуңур. Лакин бу сөзләрин һәр икиси өјни көкдәндир.

Автомобил сөзү мәншәјинә көрә икә ајры-ајры сөзлә бирләшмәсиндән әмәлә кәлмишди: «ауто» јуанча сөз демәкдир; «мобил» исе латын сөзү олуң һәр рәкәт едән демәкдир. Автомобил рус дилинә аңлаңчадан кечмиш, бизин дилимизә исе рус дили вәсигә илә дахил олмушдур.

Адмирал сөзү рус дилинә Голландија дилиндән, Голландија дилинә исе Португалија дилиндән кечмишди. Бу сөзүн әсли әрәбчәдир: «әмир-әл-бәһр». Мө'насы «дәјишдә рәис» демәкдир.

Сәһвләри тапын.

Мәтидәки сәһвләри тапыб, характерини изаһ едип.
Учғар көндән кәлмиш бир гоча һәјәтдәки ушағлардан бирини јаныја чағырыб сорушду:

- Гызым, бу бинада Ирбаһимин еви һансыдыр?
- Ибраһим кимди, баба?
- Мәшһур пәһләванды, танымырсан?
- Һә, Фәһрадын атасы?
- Бәли, өзүдүр ии вар. Балача гызынын да ады Фәрхән-тачдыр.
- Сәкәзинчи мәртәбәдәки досхан биринчи мәнзилдә јашајырлар...

Вургусуну дәјишәндә...

Ашағыдакы сөзләрин һәр бириндә икә мө'на кизләнмишдир. Һәмин мө'налары тапын.
Јолла, күллә, тарла, сүрмә, балдыр, тәндир.

«Дөрдүндән бири артығдыр...»

- 1) алты, једди, сәккиз, доғгуз
- 2) сүнбүл, зәнбил, һамбығ, тәнбәл
- 3) јај, әсәр, кәл, шииш.

25 гөпик

76302

**«ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА
И ЛИТЕРАТУРЫ»**

(Методический сборник)

Выпуск 2

(На азербайджанском языке)

Приложение к журналу

«АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ»

Баку — 1980